Redacció i Administració: [illegible]

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:

EDICIO DIARIA

Barcelona	2	Ptes. mes
Península Ibèrica	7'50	trimestre
Amèrica llatina	8'50	»
Altres països	25	»

LA PUBLICITAT

ANY XLVII.—NUM. 15,864.—PREU: 10 CENTIMS

BARCELONA, DIVENDRES, 23 DE GENER DE 1925

[illegible] Pèrsia? Aquest príncep, doncs, convençut que l'agricultura i l'art militar són de les més belles i necessàries, s'ocupa de totes dues amb ardor. En sentir aquests mots, Critòbul exclamà: Què, creus tu, com... Sòcrates, que el rei de Pèrsia s'interessi gens per l'agricultura?

Xenofont.

UN POBLE D'AVUI

Per damunt de les característiques racials i de les qüestions particulars de cada poble, hom pot veure en els pobles civilitzats d'avui un conjunt d'idees, tendències i forces que responen a la realitat profunda de les qüestions universals. Ultra l'evolució de cada poble, hi ha en el món una evolució humana. Un poble té, a més dels seus elements característics, elements universals que formen la comunitat del llinatge humà i són els fonaments essencials de la civilització. Seria tan fatal per a un poble l'atenuació o l'absència de les característiques particulars, com l'atenuació o l'absència dels elements universals.

Els pobles d'avui que estan enclosos dins la zona de la civilització europea (comptant-hi la branca americana, que només n'està separada geogràficament), presenten, diguem-ho així, un panorama polític, social, religiós i moral que en els seus trets fonamentals és el mateix. En tots aquests pobles veiem la dreta i l'esquerra polítiques, el proletariat i la burgesia en pugna, les diverses posicions collectives i individuals davant el problema religiós i davant el problema moral. En proporcions diferents, segons l'evolució històrica de cada poble i segons les influències que ha rebut, arreu comprovem l'existència de reaccionaris i progressistes, de revolucionaris i conservadors, de renovadors i de tradicionalistes, d'ortodoxos i d'heterodoxos.

Per damunt de les personals preferències de cadascú, cal reconèixer que aquestes lluites i aquesta multiplicitat de tendències dóna un aspecte propi i distintiu a la nostra època. La més gran revolució espiritual que s'ha realitzat de la propagació del Cristianisme ençà, és la llibertat de l'esperit. I aquesta llibertat, encara que en la vida pràctica de la societat i dels Estats no sigui absoluta, és el postulat bàsic de la convivència social en els nostres temps.

No és possible, doncs, que en un poble d'avui es produeixi la unitat d'idees i de sentiments en aquests problemes. Hi podrà haver predomini d'una creença o d'una tendència, però no pas unanimitat. Si en el terreny teòric i des del punt de mira d'una idea determinada pot considerar-se com un gran bé la unitat, en el terreny pràctic apareix evident que l'absència de la diversitat en algun dels dits camps seria un símptoma de malaltia. No podem concebre un poble d'avui on tothom sigui d'un costat en aquests problemes, i on no hi hagi ningú que pensi d'una manera diferent.

Essent la diversitat d'idees i de tendències un fet universal en els pobles d'avui, cada element ha de lligar la seva acció proselitista a l'acceptació objectiva de les idees diverses. No hi hauria res més nociu a la solidaritat d'un poble d'ara que la pretensió d'encunyar tots els seus individus en un motlle igual. Només per l'aberració antihumana dels qui prediquen la imposició violenta o coactiva de les idees o les creences, pot hom explicar-se els intents que en aquest sentit ens mostra la història i que actualment presenciem a Rússia.

Un poble d'avui ha de tenir normalment tots els elements, totes les tendències polítiques, socials, morals i religioses que integren en el conjunt de la civilització contemporània. Aquell que se situï en un doble punt de mira ètnic i universal, no podrà demanar en nom del pensament propi l'exclusió de les tendències d'altri. Haurà de voler, això sí, que totes elles coincideixin en la solidaritat ètnica i que estimin aquelles característiques diferencials que fan dels pobles elements vius i distints de la Humanitat.

Un de la dreta no ha de voler que desapareguin les tendències esquerristes. Un de l'esquerra no ha de voler que desapareguin les tendències dretistes. Un i altre han de voler que totes les tendències del món d'avui es manifestin dins llur poble, contingudes pels límits del respecte mutual i de la germanor ètnica.

EL COR D'UN POBLE

LA VALL DE NÚRIA

A Ramon Casanova

La vall que somniava Goethe per tancar-hi el seu amor, lla on s'alçaria la cabana ombrejada, devia assemblar-se, més que no pas al luxuriant país dels tarongers florits, a la Vall de Núria. Núria és mesura, silenci, claror. En el seu aire net tota paraula és fa entenedora i germana. El verd dels pibets apaga la cruesa de la neu, el silenci s'ajup sota el dring de les campanes, les fonts murmuren entre el glaç i la claror pirenenca inunda tota la vall. Núria, cabana amorosa, repòs.

Aquesta vall sembla la fi d'un món. Al davant vostre, i a tots costats, s'alcen les muntanyes altíssimes i desertes. En la vall té el seu redós la Verge dels muntanyencs, dels pastors i dels bosquetans. Una Verge bruna i senzilla que bressa el seu Infant, tan nu, sense por del torb a l'hivern i entre una selva sonora d'esquelles a l'estiu. Passen les estacions, i la Verge somriu, acollidora del pecador i de l'enyorat. Passen les estacions: a la neu d'ara succeirà la primavera remorejant i la tendresa verda de l'estiu. S'aclariran els estimballs; es mostraran, lliures de neu, les rossoles pedregoses; sota els pibets del Bosc de la Mare de Déu naixeran les aspres flors vermelles; les fonts brollaran abundoses, i a la vall creixerà l'herba petita i humida. El somriure de la Verge és sempre el mateix, i l'indret perd un encís i en guanya un altre.

A l'església vella de Núria, esfondrada, unes mans tosques i enamorades havien escrit, damunt la calç de la paret, unes paraules de meravella. Eren uns homes que, a mitjan segle passat, havien vist Núria pel temps de Nadal. I escrivien llur inefable emoció davant el puríssim mantell de la neu i en contemplar, tot glaçat, el Fresser esdevingut així silenciós. Varen oblidar en aquesta meravellosa pintura l'espurneig roent dels estels cobrint la Vall. I el salt esquiu de l'isart, a la carena. Hom no pot estar-se de pensar, però, quan s'acull un dia d'hivern a la vall de Núria, en la mudança que ha de venir. "Les mirades blavoses dels estanys" seran més profundes, les congestes potser guardaran encara engrunes de neu, però damunt la terra molla i florida pasturaran, alegres, els ramats. I les collades esdevindran camins fàcils.

No és la fi d'un món, la Vall de Núria. Les muntanyes que la volten es fan suaus sota el pas del muntanyenc. Enllà hi ha els prats de la Cerdanya esqueixada. Hi ha els pobles perduts vora els cims i els pobles esbatanats de la plana. Tots els homes d'aquelles terres saben que a Núria, com un far encès, llu "vollada de soledats" una Verge misericordiosa. I els veuríeu, a l'estiu, travessar les muntanyes en llarga corrua per portar a la Verge i l'Infant el present de la nit de Nadal. La neu que els barrava el pas ja és fora.

No és pas la fi d'un món, Núria, encara que la voltin les soledats. És, més aviat, com el cor d'un altre. El món que es congria a l'entorn de Núria porta bells noms. Com canten a la nostra orella!

Recordeu les tres veus que retingueren la dolça Maria Chapdelaine a la seva terra nadiua? Eren tres veus molt clares: la una, li cantava a l'orella la beutat inconeguda de la contrada; l'altra, li deia amb un accent enternit els noms de cada torrent i de cada muntanya i les cançons dels infants; l'altra, "una veu que era cant de dona i sermó de capellà", li feia sentir la voluntat de persistir de la seva raça.

I bé, a Núria, que és mesura, silenci i claror, qualsevol defallença seria apagada amb el so de tres veus com aquelles. La una ens diria la dolcesa de la nostra terra, canviant amb les estacions; l'altra, faria volar com estels davant els nostres ulls els noms que coronen la Vall: Fontalba, Finestrelles, les Nou Creus, el Pont dels Tres Molins, les Nou Fonts, el Bosquet de la Mare de Déu... L'altra veu ressonaria de fe i d'esperança. Seria forta com els cops d'un mall i dolça com l'aire de primavera: [illegible]

Tantdebò sentissin el comanament d'aquestes veus els pastors i bosquetans que s'aplegue a Núria per Sant Pere! Per Sant Pere el coll de Finestrelles negreja de gent. Vénen de França. Són muntanyencs que, a despit de tot, no han perdut la parla catalana ni la fe. En aquell dia, el rabadà d'aquí i la pastora d'allà ballen al so d'una mateixa música. Els homes que les altes muntanyes separen i uneixen, exalten la verdor de l'estiu, que els torna, deslliurades, les prades i les fonts; i mengen el mateix pa amb semblant gest humil. Les eugues, damunt l'herba de la Vall, acompanyen amb les seves esquelles clares l'alegria dels homes.

Voldria que [illegible] muntanyencs sentissin, en el dia florit de juny, l'eco de les tres veus allargant-se per congost i estimbant-se fins als estanys. Núria esdevindrà, de debò, el cor d'un món nou, petit i radiant.

Mentre esperem el miracle, la Verge farà que com a la Vall de Núria, el glaç no llisqui del tot la font. Sota els caramulls que estrenyen la nostra terra, en l'hivern llarg, que hi llisqui sempre, clara, l'aigua de neu!

Tomàs Garcés.

Full de dietari

DERIVATIUS

Si fos caricaturista faria tota una collecció de caricatures on aparegués ben evident el nostre esperit d'incivilitat. Començaria, potser, per dibuixar un interior de tramvia amb el seu rètol que diu: "Prohibit de fumar i d'escupir" i a sota un senyor que fuma i un altre que escup.

Després dibuixaria una cantonada en un carrer solitari. A la paret, mal illuminada per un fanal de gas sense pressió, hi apareixerien dos rètols. L'un diaria: "prohibit de posar anuncis", l'altre... l'altre ja podeu imaginar el que diria; us he parlat d'una cantonada solitària i mal illuminada; tots teniu una mica d'imaginació per suposar quina cosa cal prohibir en un indret d'aquesta mena. Malgrat de la prohibició, potser amb la secreta alegria d'infringir-la, veuríem un home que planta un anunci i un altre que imita, sense gràcia, a "Mane Kempiss", de Bruselles.

En acabat, us oferiria altre cop l'interior del tramvia. El cobrador diu: Fi de trajecte; sortida per davant". I veuríeu tota la gent, com un ramat de bens, empenyent-se per sortir per la plataforma del darrera.

Quan hauríem exhaurit tots els contrastos violents entre una ordre escrita i un fet que ens demostra la ineficàcia, m'esforçaria a presentar amb tot rigor el rengle de les altres contradiccions menys explícites potser, però igualment vergonyoses. L'home que escup a les parets, la [illegible] que espolsa l'estoreta dels peus sobre els vianants pacífics, l'aprenent que, a l'ombra, la vorera sense regar, una porta amb una placa de vidre per posar-hi les mans i a l'entorn, sobre la fusta, el [illegible] de mil contactes mal dirigits a posta. Oh, no s'acabaria mai la meva collecció de caricatures. [illegible] Fes-ne altres potser els A mi em serviria per "aforar la mente".

[illegible]

DE TXECOSLOVAQUIA

L'OPINIO I EL COMUNISME

(DEL NOSTRE CORRESPONSAL)

Praga, gener.

Ara que el bolxevisme sembla que troba menys resistència als països que fins fa poc s'han mostrat decididament refractaris al règim rus, segurament interessarà conèixer l'opinió txecoslovaca sobre el comunisme.

L'afinitat de raça ha fomentat a Txecoslovàquia la simpatia pel poble rus, però aquesta simpatia cal no confondre-la amb la repugnància que produeix als txecs el règim bolxevista. El ministre d'Afers Estrangers, doctor Benes, si bé ha declarat que creu oportú reconèixer els Soviets de "jure", ha afegit també que el Govern txecoslovac no toleraria de cap manera la propaganda comunista en el territori de la República, i que perseguiria els infractors fossin qui fossin amb tot el rigor de la llei.

Ha resultat molt interessant l'enquesta iniciada per la revista "Pritomnost" amb la pregunta següent: "Per què no soc comunista?".

De les respostes publicades fins ara mereixen atenció especial les enviades pels distingits literats i publicistes txecs doctor Karel Capek — autor de les famoses comèdies "R. U. R.", que traduïda al català pel senyor Carles Capdevila té encartera l'empresa del teatre Romea de Barcelona, i de "La vida dels insectes"—, Francesc Langer i doctor Ladislau Prochazka, que extractem les següents ratlles:

La confessió del doctor Prochazka—començant des del més senzill per anar a parar al més complex — és molt simple. Jutjant-lo per la seva evolució històrica, el comunisme és un somni bell i gran. Per realitzar-lo cal recórrer a un camí molt llarg, i per aconseguir el seu fi no calen pas revolucions violentes sinó una labor silenciosa i perseverant.

El raonament de Langer ja és més complicat, producte de l'observació de l'actualitat més que de les llegendes històriques. La primera raó que Langer dóna del per què no és comunista és que està molt joiós de la seva petita propietat a la qual hauria de renunciar si fos comunista. Diu que sent repugnància pels falmicomunistes que es vesteixen amb elegància i juguen als prohibits. La segona raó és la manera com són divulgades pel món les doctrines comunistes sense proves pràctiques per convèncer els escèptics després d'haver fracassat la teoria. Altrament, no pot ésser comunista perquè considera la societat actual capaç d'evolucionar, i no hi veu aquella Sodoma i Gomorra que pinten els periòdics comunistes. Els comunistes li fan l'efecte dels hereus que s'acoblen al voltant del cadàver encara calent. I per última raó dóna la terrible angoixa que li produeix el pensar en la revolució comunista. En aquesta revolució es condensaria tota la desgràcia del món i els dolors i patiments que ocasionaria a la Humanitat serien tals que sobrepassarien la misèria de moltes generacions proletàries. Aquest patiment general no tindria cap objecte ja que els comunistes d'avui es preparen només per a aquell acte revolucionari i no per a la tasca difícil de dirigir i organitzar la vida dels pobles que necessàriament haurien de sobreviure-hi.

L'argumentació de Carel Capek encara és més extensa i més substanciosa. Capek no pot ésser comunista perquè està convençut que cal ajudar els pobres de seguida i constantment i no fer-los esperar per a quan onegi la bandera roja de la revolució social triomfant. L'última paraula del comunisme és governar, no salvar; però els famolencs no volen ésser governats, el que volen és menjar. Capek tampoc creu en la bondat de les masses i molt menys en la possibilitat que poguessin governar; les masses són i seran sempre només un mitjà per assolir determinats objectius. Alimentar el pobre amb prometences equival a robar-lo; pràcticament el foc encès a la seva llar li fa molt més servei que el foc apagat de la llar d'un palau. L'afirmació que el pobre no té res a perdre és falsa; sigui com sigui sempre és el pobre que arrisca més perquè si perd alguna cosa el que perd és l'últim bocí de pa. El més estrany, però, i el més trist del comunisme, per a Capek, és l'ofuscament que ha de produir en la intelligència del poble. Dels periòdics comunistes hom no sap del món altra cosa sinó que tot és miserable. Odi, ignorància, desconfiança són els elements psíquics del món comunista. En un diagnòstic no formularia: negativisme patològic. Altrament, no hi ha cultura proletària, com no hi ha cultura aristocràtica. El que resta dels valors culturals és degut al refractari conservadurisme individualista de les masses burgeses. El proletariat no pot substituir-les, però en pot formar part. Capek es revolta quan el comunisme incita els seus partidaris a què s'armin, abstenint-se, però, d'aconsellar els burgesos d'armar-se. I és clar, que igualment diverses opinions dels comunistes sobre la moral no satisfan tampoc a Capek, que creu que existeixen certes normes en la moral dictades per la intelligència, segons les quals els homes es coneixen mútuament. El comunisme voldria rompre tot el món humà a bocins que no tinguessin res de comú ni res per dir-se.

Aquesta és l'opinió de Capek. D'aquesta manera opina també tota la nació txeca, ja que afortunadament els comunistes a Txecoslovàquia formen un grup insignificant i la classe obrera del nostre país és tan intelligent que les idees i els procediments bolxevistes no hi poden arrelar de cap manera.

A. V. Bejcek

Com fou descobert el complot irlandès contra la flota Britànica

Dimarts van comparèixer davant el magistrat de Bow Street el sod sjives irlandesos, Josep O'Leary, de 23 anys, i Ciril Mc Gough, de 28 anys, perseguits per divulgació de documents secrets pertanyents a la marina britànica. O'Leary, empleat a les construccions navals de Portsmouth, és acusat d'haver comès la substracció, valent-se del seu càrrec. El seu còmplice, Mc Gough, que pertany a l'administració civil, entra també a dins l'acusació.

Ja saben els nostres lectors que aquests dos irlandesos, pertanyents a l'organització republicana, són acusats, junt amb altres compatriotes llurs, d'haver participat a un complot destinat a fer saltar uns vaixells de guerra britànics. Heus ací algunes precisions sobre la gènesi d'aquest interessant afer:

Degut a unes informacions recollides discretament, ja fa algun temps, pel servei secret de Scotland Yard, recaigueren sospites sobre un cert nombre d'irlandesos. D'ençà d'aquest dia la correspondència canviada entre les persones sospitoses fou vigilada secretament, llurs lletres foren obertes prenent-se'n còpies fotogràfiques abans de retornar-les a correus. Dissabte passat sembla que aparegué suficientment precisa la responsabilitat d'aquests patriotes irlandesos. Fou oberta una informació.

Proveïts de les autoritzacions necessàries, uns detectius, seguint les instruccions del cap del departament de crims polítics, es dirigiren, respectivament, a certes barriades de Londres, i, sobretot, a Woolwick. El mateix dia, uns altres detectius eren enviats a Portsmouth i a Gravensend i conjuntament amb la policia local es lliuraren a inspeccions domiciliàries. La importància dels documents recollits donà lloc a l'arrest immediat dels sospitosos i llur trasllat a Londres.

Sembla que aquests irlandesos s'havien apoderat dels documents referents a les ordres de mobilització i sobretot coneixien l'afectació de combat de certs cuirassats i el destí de certs submarins. Sembla també que havien fet esforços per associar a aquest complot especialistes de la marina i que havien estat preses algunes disposicions amb el fi de fer enfonsar a l'hora convinguda unitats de guerra.

LA SITUACIÓ A EUROPA

Continua a la Cambra francesa el debat sobre la supressió de l'Ambaixada al Vaticà. Monsieur Briand ha fet un important discurs defensant el manteniment de l'Ambaixada, i monsieur Herriot unes declaracions assegurant les llibertats religioses als alsacians-lorenesos. — A Moscou s'ha celebrat amb gran solemnitat l'aniversari de la mort de Lenin.

La política

AJUNTAMENT DE VICH

L'Ajuntament de Vich, darrera d'acordar el nomenament d'alcaldes honoraris dels reis Alfons XIII i Victòria Eugènia, acordà l'acabament de la construcció de la torre de la Casa Consistorial, la qual constarà de dos cossos i la cúpula...

LA DEMOCRACIA DE "EL DILUVIO".

El Diluvio, d'ahir, publica un article de Frederic Urrecha, amb l'epígraf "Cabos sueltos".

Un d'aquests "cabos" és el següent:

"Sería ocioso discutir acerca de la entidad municipal. No interesa ahora juzgar la calidad de los que actualmente son administradores de la ciudad. ¿Es este Ayuntamiento mejor que los anteriores? ¿Es peor? ¿Vamos bien así o íbamos mejor antes? Presentes estarán en memoria de todos los barones que aquí se han sucedido de los Ayuntamientos que eligieron durante veinte años la Lliga y la Casa del Pueblo. Aquellos Concejales fueron expresión de la voluntad de Barcelona. Así lo afirmaban ellos y otros compañeros, lo bastante tontos para creer tontos a los demás. Y durante el largo período de cuatro lustros estuvieron "representando" a la ciudad mediante el apoyo de unos millares de muertos que la Lliga hacía votar y otros tantos miles de difuntos y desaparecidos que votaban erradical y concienzudamente en todas las elecciones.

De esta enorme mentira han estado viviendo y engordando veinte años la Lliga y la Casa del Pueblo. El censo, es decir, la mayoría de los ciudadanos que formaban el censo, se quedaba en casa y no votaba, mirando indiferente y asqueado como los dos compadres se repartían por turno el botín municipal y, oyendo con satisfacción — y también con asco — que unos y otros se atribuyeran el nombre de la ciudad, que les otorgaban los millares de muertos, de ausentes y de desaparecidos, [illegible] por huestes de "condottieri" especialistas en "ruedas", que votaban en todos los distritos cuantas veces era necesario para que los truchimanes que aspiraban al "Chupen" municipal cogieran la sartén por el mango."

DECLARACIONS DEL GENERAL BARRERA.

Reproduïm de El Día Gráfico *les següents declaracions del capità general:*

"Así llevo diez y seis meses, día por día... No he descansado ni una hora, porque al llegar los días festivos los aprovecho para ir por pueblos y villas en peregrinación patriótica...

En esas peregrinaciones no hago política, sino patria, patria española, porque desgraciadamente sucede que, por doctrinas que estamos aventando, es aquí donde la patria se ha querido tenga un sentido equívoco. Mi voluntad entera, con permanente aplicación y con presión que no cede, la proyecto en esa acción de dar a la patria su único sentido.

—Y esa acción, ¿culminará en la manifestación del domingo?

—No, culminar, no, porque la culminación entraña un posible descenso, y no pienso en que ceda su persistencia. Será un episodio magnífico, culminación, si así lo quieren, de una etapa. Vendrán gentes de toda Cataluña en trenes especiales. Los alcaldes y Ayuntamientos, de vuelta a Madrid formarán todos. Sólo de Gerona, Urquía me ha prometido quince mil manifestantes. El cardenal Barraquer quiere que asistan todos los obispos de Cataluña. Yo con cuatro o cinco me contento.

—¿Y qué número cree usted que alcanzará la manifestación?

—Eso es difícil de precisar. Pongamos cincuenta mil. Yo iré al frente de uniforme, porque no quiero que tenga carácter político. Desfilarán por las Ramblas y el paseo de Colón, hasta el Palacio de Bellas Artes, en donde, como epílogo, celebraremos un mitin, hablando un obrero, un muchacho de la Juventud Patriótica, el alcalde, señor barón de Viver, y yo. Para difundir nuestras palabras habrán amplificadores y radio-teléfonía...

—¿Todo este [illegible] ción amplia e intensa, ¿cree usted que ha dado ya frutos?

El general Barrera echa sobre el cigarrillo el humo, con una ladina parsimonia.

—Sí, los ha dado, los está dando. Claro que no es cuestión de un año ni de dos. Existe una generación, la que va de los veinte a los treinta años, cuyo espíritu ha sido enturbiado por propagandas antiguas, y purificar las nuevas generaciones, no se logrará con una acción corta. El que llamamos problema catalán es una botella de champaña embotellada, a la que hemos abierto un agujerito para que se vaya el carbónico.

Volvemos a una nueva pregunta:

—¿Y el comunismo?

—No le tememos. Se está haciendo una gran propaganda clandestina, pero no prende. Sólo es de temer el contagio, llegado de fuera, la alucinación que produzcan esas embajadas rojas, exhibiéndose, en las capitales europeas, con solemnidad oficial. El sindicalismo, desde que prohibimos la cotización en los talleres, no vive. Claro que queda el rescoldo. Por eso, cuando llegue la restauración constitucional, será preciso un castigo fulminante y contundente del primer desmandamiento que se produzca, si es que quiere que se reproduzcan viejos tiempos..."

FINANCES I COMERÇ

Cotitzacions del dia 22 de gener 1925

BORSÍ, MATÍ

	Obre	Alt	Baix	Tanca
Nord.	73'65	73'80	73'65	73'80
[illegible]	71'00	71'00	70'95	70'95
[illegible]	101'00	101'50	100'50	100'50
Filipines	238'00			238'00
[illegible]				
Marrocs.				

BORSÍ, NIT

Obre	Alt	Baix	Tanca
74'20	74'20	74'10	74'10
71'15			71'15
97'00			97'00
104'50			104'50
83'50			83'50

BORSA, TARDA

Nord.	73'95	74'20	73'95	74'20
Alacant.	71'15	71'20	71'15	71'15
Andalus.	62'80	62'90	62'70	62'90
Orenses.	18'20	18'30	18'15	18'20
Colonial.	68'75			68'75
Platas.	12'35	12'50	12'35	12'50
Chades	448'00			448'00
C. Docks	16'75			16'75
Filipines	239'00			239'00
Autòmnibus.	85'00	85'00	84'50	84'50
G. Metrop.	100'50	100'50	99'00	99'00
F. C. Metrop.	106'50	106'50	104'50	104'50

Borsa de Londres

Nova York	47921
França	88450
Bèlgica	9425
Itàlia	11608
Suïssa	2484
Espanya	33635
Portugal	240
Holanda	11878
Dinamarca	26825
Noruega	31325
Suècia	17793
Alemanya	20005
Austria	333500
Praga	1593
Argentina	4593
Montevideo	5000
Xile	4200
Buenos Aires	
Valparaíso	

Borsa de Madrid

	Com.
Interior	
Amortitzable 4 %	
Amortitzable 5 %	
Exterior 4 %.	
Banc d'Espanya.	
Banc Esp. de Crèdit	
Banc Esp. Río Plata	
Banc Hisp. Americà	
Tabacs	
Sucres P.	
Sucres O.	
Cèdules.	
Nord	
Alacant.	
Francs.	
Lliures	

Borsa de París

Londres	88'45	88'50
Nova York	18'45	18'45
Bèlgica	93'92	93'90
Espanya	262'75	263'00
Itàlia	76'45	76'50
Suïssa	356	356'25
Dinamarca	320'25	
Holanda		7'45
Noruega	282'75	
Suècia	407'75	
Praga	55'20	
Rumania	0'70	
Viena	26'12	
Portugal		
Argentina		
Brasil		
Grècia		

Divises estrangeres

Francs	38'15
Lliures	135'00
Belgues	35'75
Lires	29'25
Suïsses	33'71
Dòlars	7'02
	1/2
Peso argentí	2'82

CANVI DE L'OR

Monedes Alfons	14
" " Duros	14
" " Isabel	14
" " petites	14
" " franceses	1[illegible]
" " lliures	36'0[illegible]
" " dòlars	7'[illegible]

SUCRES

Nova York-Tanca 21 gener

Desembre	2'91
Janer	2'7[illegible]
Març	2'91
Maig	3'05
Juliol	3'16

CAFÈS

Nova York-Tanca 21 gener

Disponible	23 1/9
Gener	21'75
Març	20'75
Maig	19'62
Juny	19'27
Juliol	18'75
Setembre	17'95
Desembre	17'15

COMPLEMENT DE COTITZACIÓ

Els noms dels valors assenyalats amb el núm. 1 estan inscrits a la Cotització Oficial

	Corrt.		Corrt.
Traction 7 % 1921	102'75	Ajuntament Sevilla 6 %	94'00
Traction preferents	133'00	Hotel Ritz 7 %	89'00
G. Metrop. 6 %	95'00	1 Unió Salinera d'Espanya	100'00
S. T. Barcelona 6 %	101'50	Unió Naval de Llevant	93'00
C. E. Colonització 6 %	82'00	Transversal Metropolità	94'75
Gallega Electricitat 6 %	101'00	Ajuntament de Màlaga	
1 Oblig. Hulleres 6 %	103'00	1 F. C. Catalans 1924 6 %	95'00
Telefonia Nacional	101'35	Ciment "Sansón"	93'75

CENTRE COTONER DE BARCELONA

Liverpool		G	F	M	A	M	J	J	A	S	O	N	D
Tanca anterior	1303	1263		1277		1285		1291			1273		
Obertura		1270		1279		1289		Nom.			1276		
Segon telegrama	1301	1271		1279		1289		1291			1276		
Tanca		1264		1272		1282		1287			1270		
Alça													
Baixa	2	1		5		4		1			3		

Nova York		G	F	M	A	M	J	J	A	S	O	N	D
Tanca anterior	2400	2346		2371		2403		2425			2391		
Obertura		2345		2379		2403		2425			2390		
Segon telegrama		2342		2369		2402		2421			2386		
Tanca	2385	2337		2357		2389		2410			2385		
Alça													
Baixa													

Nova Orleans		G	F	M	A	M	J	J	A	S	O	N	D
Tanca anterior	2370	2352		2372		2397		2415			2357		
Obertura		2359				2393							
Segon telegrama													
Tanca	2360	2340		2368		2387		2406			2353		
Alça													
Baixa													

Egipte (Liverpool)	M	M
Tanca anterior	2765	2670
Obertura		
Tanca	2817	2717

ALEXANDRIA — Tanques del dia

	D	F	M
Sehmouni	2572	3225	
	G	M	N
Skellaridis	6150	5855	5681

DISPONIBLE EN PLAÇA — Good Middling (Standard Universal)

Any Port	Orleans	Texas
218	219	219

Arribades als ports dels EE. UU. en un dia	42,000	B/s. contra	21,000	B/s. l'any anterior
" " " " " des de l'1 d'agost	7,007,000	"	5,281,000	" " "
Vendes a Liverpool	5,000	"	3,000	" " "

Transferències 1.23 3/4

GASETA BARCELONINA

Sants d'avui: Sants **Raimon de Penyafort**, confessor; **Alfons**, arquebisbe.

NOTA NECROLÒGICA

ENTERRAMENTS PER A AVUI

MATÍ

Maria Sagalés Serrat, de 70 anys, Santaló, 84, al cementiri Nou. A les deu.

Pere Ayona Arroya, de 47 anys, Sant Eusebi, 15, al cementiri Vell. A un quart de deu.

Carme Rodríguez Garcia, de 83 anys, Entença, 120, al cementiri de Les Corts. A les vuit.

Josep Pedro Royo, de 22 mesos, Torre Sallés, 4, al cementiri de Sant Andreu. A les vuit.

Isaac Suhas Alled, de 12 anys, Pedrell, 24, al cementiri de Sant Andreu. A les deu.

Mercè Fortuny, de 4 anys, Arc de Sant Onofre, 10, al cementiri de Les Corts. A les deu.

Maria L. Codolí, de 3 anys, Calàbria, 104, al cementiri Nou. A les deu.

Manuel Sinestra, de 10 mesos, Jaume Giralt, 29 i 31, al cementiri de Les Corts. A les vuit.

Agustí Guardino, de 4 anys, Sant Miquel, 109, al cementiri Vell. A les deu.

Mercè Benavides, de 32 anys, Xuclà, 9, al cementiri de Les Corts. A les deu.

Josepa Girona, de 60 anys, Rambla del Prat, 15, al cementiri de Sant Gervasi. A les deu.

Antoni Curt, de 68 anys, Marina, 255, al cementiri Nou. A les onze.

TARDA

Adela Olivera Garcia, de 3 anys, Pescadors, 83, al cementiri Nou. A les dues.

Maria Otín Alamota, de 87 anys, Monistrol, 25, al cementiri Nou. A les dues.

Fidel Escarpanté Clotas, de 63 anys, Montanya, 115, al cementiri de Sant Andreu. A les tres.

Josep Armengol Piqué, de 64 anys, Nou de Betlem, al cementiri Nou. A un quart de tres.

Cecili Martín Ibàñez, de 33 anys, Amàlia, 27, al cementiri Nou.

Quirze Costa Subirat, de 74 anys, Jaume Fabra, 13, al cementiri Nou. A dos quarts de quatre.

Marian Mallo Rodríguez, Pere IV 85, al cementiri de Sant Andreu. A les quatre.

FUNERALS

Elvira Llonch i Gambús. Morí el dia 14 del corrent. Avui, a dos quarts de deu, a la Concepció, de Sabadell.

Marcel·lí Cognillat i Llifriu. Morí el dia 28 de desembre de 1924. Avui, a dos quarts d'onze, a la Casa de Caritat i també a Busot. El dia 28 a Elx, i el dia 23, misses a Elx, parròquia de Sant Joan Desvern i convent de Santa Isabel, d'Alba de Tormes (Salamanca).

Jaume Molin i Balasch. Morí el dia 21 d'agost. Avui, de deu a dotze, misses als Josepets.

Miquel Riera Torras. Morí el dia 15 del corrent. Avui, de deu a dotze, misses als Escolapis de la Diputació.

Marcel Gelot. Morí el dia 3 del corrent. Avui, de dos quarts d'onze a les dotze, misses a la Capella Francesa.

ANIVERSARIS

Josep Bernardó i Serra. Morí el dia 20 de gener de 1924. Avui, de deu a dotze, misses als Franciscans (carrer de Calaf).

Francisca Fontanills i Rosés, vídua d'En Pere Puntí i Rosés. Morí el dia 23 de gener de 1924. Avui, de vuit a onze, misses a Sant Pere de Masnou.

Josep Deu i Malé. Morí el dia [illegible] de gener de 1924. Avui, a dos quarts d'onze, a l'església de Les Corts.

Demà, dissabte, a dos quarts de set de la tarda, es reunirà la Comissió de foment i millora de races canines annexa a la Federació Ibèrica dels amics i de les plantes—Secció barcelonina—a l'estatge social (Tres Llits, núm. 3, pral.), per tal de constituir la seva Junta directiva i tractar d'afers relacionats amb la seva actuació.

Poden assistir a l'acte tots els socis de la Federació Protectora, encara que no estiguin inscrits en la dita Comissió, així com, en qualitat d'oients, tots els amos de gossos que tinguin interès en ingressar a la Federació.

Un carro atropellà a Simona Gajillos Arquillos, de 5 anys, i li causà ferides a la cara i mans.

Padró

Us convida a visitar els Salons d'Exposició del nou modelatge de MOBLES, LAMPARES, TAPISSERIES, BRONZES, etcètera, etc. Els models presentats són el resultat d'un detingut estudi, en el qual es compaginen el bon gust i una delicada execució, amb marge per combinar la installació de pisos complets, des de deu mil pessetes

Carrer de la PALLA, 10 i 12
CASA FUNDADA EN 1830

ESTUDI ESPECIAL PER AL DECORAT D'INTERIORS

Durant el passat mes de desembre la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis ha rebut per imposicions la quantitat de 15.461.164 pessetes, i ha pagat per reintegres, terminis mensuals de pensió i capitals diferits reservats 15.751.212 pessetes, resultant per tant a l'esmentat mes un saldo a favor de les imposicions de pessetes 709.952.

Joventut Catalana
La Revista més gentil de Catalunya

Avui, amb motiu d'ésser festa oficial, l'Associació d'Estudiants Catòlics del Batxillerat de Barcelona farà una visita a la Casa Provincial de Caritat. El punt de reunió serà al davant del dit edifici (carrer de Montalegre, 5, tocant al de Valldoncella), a les deu del matí.

No deixeu de comprar cada dissabte
EL SENYOR CANONS
setmanari satíric de política internacional, que apareixerà amb l'únic fi de marejar els peixos grossos per distreure els barcelonins amb aquella innocència que les circumstàncies reclamen.
Ninots d'en Cornet, Mallol, Opisso, Castanys i d'altres.
Preu: 20 cèntims.

Amb motiu de la presó del periodista En Josep Díaz de Isla a Vigo, s'han tramès els següents telegrames:

"Excm. senyor governador militar. —Vigo. — En nom Sindicat Professional de Periodistes, sollicitem l'alliberament de Díaz de Isla, dolguent delinqüència pensament pugui merèixer tracte especial quinzenaris. — El saluden respectuosament Vich Company, president; Sisquella, secretari."

"Excm. senyor Martínez Anido. — Madrid. —Pel prestigi Premsa preguem intercedeixi prop autoritats Vigo per a l'alliberament periodista Díaz de Isla, condemnat per delicte impremta. — El saluden pel Sindicat Professional de Periodistes, Vich Company, president; Sisquella, secretari."

"Senyor Ferran Matos, director *Pueblo Gallego*. — Vigo. — En nom Sindicat Professional de Periodistes ens dirigim al governador militar d'aquesta demanant l'alliberament de Díaz Isla, dolguent circumstàncies empresonament. — Us abracen Vich Company, president; Sisquella, secretari."

Joventut Catalana
La Revista de cadascú

Hem rebut tres exemplars del calendari amb què la casa Llibreria Subirana obsequia els seus clients.

CAMBRA DEL LLIBRE DE BARCELONA

En compliment de l'acord del Consell de govern, pres en la sessió celebrada el dia 17 del que som, es convoca a tots els socis d'aquesta corporació a la Junta general ordinària que tindrà lloc el dia primer de febrer, a les onze del matí, a l'estatge social (Rambla dels Estudis, número 12, pral).

JOIES, VERITABLE OCASIÓ i objectes usats de totes classes. Preu fix. Tallers, núm. 41.

La Societat Vegetariana Naturista de Catalunya celebrarà diumenge vinent, dia 25, la seva Junta general ordinària. L'acte es començarà a les cinc de la tarda al seu estatge social (Comte del Asalto, 22).

Demà, dissabte, s'inaugurarà a casa de L. Malmedé (passeig de Gràcia, núm. 68) una exposició dels pintors C. Ruiz de Larramendi i J. Liebhart.

TOS catarros, refredats, bronquitis cròniques, es guareixen ràpidament amb l'Elixir Gomenol CLIMENT.

Manuel Lorenzo Ribas, de 32 anys, caigué d'un pal de telèfons, i es causà contusions al genoll i cama dreta i erosions a la cara.

Ahir a la tarda fou auxiliat al botiquín de la fàbrica de vidre dels senyors Planell i Ribé, del carrer d'Anglesola, Bartomeu Pamirós Pasalomar, de 19 anys, treballador de la fàbrica. A conseqüència d'haver-li caigut a sobre un barril de sosa càustica, presentava "chok" traumàtic, de pronòstic greu.

Bateries de cuina en Alumini Extra. Gran assortit a preus de fàbrica. **Coberts de taula de metall blanc** Llorens Gns., Rambla de les Flors, 30.

"EL BORINOT"

Ha sortit el núm. 61 d'aquest popular setmanari humorístic i satíric, profusament illustrat i amb abundós text, entre el qual hi ha ço que segueix: La festa dels savis; La porta tancada; Resurrecció sangrenta; Qüestions de gustos; De l'aquàrium del Xipreret: la tanca; Heràldica; "Tipus i tripes; Després dels Tres tombs, tot segalejant; 22 de gener; Un sistema provat; Hi ha coses...; El fret i els barbuts; Secció de sets i vuits, etc., etc.

BANCOMUNITAT DE CATALUNYA

Empréstit 1914	71'85
" 1920	70'50
C. C. Comunal	70'00
DIPUTACIÓ DE BARCELONA	
Emp. 9.000.000	77'50
" 5.000.000	[illegible]
" 12.000.000 F	75'00*
" 12.000.000 C	74'75*
AJUNTAMENT DE BARCELONA	
Emissió 1903	78'00
" 1904	77'75
" 1905	77'75
" 1906 A.	79'75*
" 1906 B.	80'00
" 1906 C.	78'[illegible]*
" 1907 D.	78'00*
" 1910 D.	77'75*
" 1912 B.	78'00
" 1912 E.	77'75
" 1912 F.	71'50
" 1913 B.	77'75
" 1916 B.	78'00
" 1917 B.	77'65
" 1918 B.	77'85
" 1919 B.	78'00
" 1920 B.	78'00*
" 1921	97'75
" 1922 Exp	98'65
Eixample 1899	87'00
" 1913	87'25
" 1907	92'00
Bons Reforma	81'75
PORTS	
Port de Barcelona	80'50
" " Melilla	100'25
" " Sevilla	91'95
" " Gij.-Muse	93'00

DEUTES DE L'ESTAT

Interior 4 %	A.	70'20
" "	B.	70'15
" "	C.	70'15
" "	D.	69'90
" "	E.	69'85
" "	F.	69'65
" "	G. B.	69'75
Exterior 4 %	A.	85'40
" "	B	85'00
" "	C.	85'00
" "	D.	84'75
" "	E.	84'50
" "	F.	84'50
" "	G. H	86'50
Amortitzable 4 %	A	89'00
"	B	89'50
"	C	89'00
"	D	89'25*
"	E	96'20
" 5 %	A	95'30
"	B	95'10
"	C.	95'00
"	D	95'00
"	E	95'00
"	F	[illegible]
" 1917	A	95'00
"	B	95'60
"	C	95'60
"	D	95'00
"	E	95'10
"	F	97'00
O. Tres. A. 1924	A	101'80
" " " "	B.	101'70
" " G. 1925	A.	101'75
" " " "	B.	101'60
" " F. 1927	A.	102'85
" " " "	B.	102'35

OBLIGACIONS I FERROCARRILS

Nord 1.ª hip. 3 %	66'50
" 2.ª " "	64'35
" 3.ª " "	63'25
" 4.ª " "	63'25
" 5.ª " "	64'50
Pamplona	64'00
Prioritat	68'25
S. Joan	64'75
Nord 6 %	102'25
Alsasuas	84'50*
Almansas Adhs	69'50
Valen. 1 1/3 %	96'85
Astúries 1.ª	75'00*
" 2.ª	68'65*
" 3.ª	68'50*
M. Z. A. A 5 %	93'50
" B 5 1/2 %	78'95
" C 4 %	69'25
" D 4 %	69'65
" E 4 1/2 %	77'50
" F 5 %	87'65
" G 6 %	101'25
" H.	94'15
" 1.ª	66'50
" 2.ª	79'00
" 3.ª	78'00
Orenses Rx 3 %	61'00
Càceres 6 %	
" Rx 4 %	77'00
" V.	82'50
Andaluss 3 %	81'00
Secundaris 4 %	64'00
G. Gral. Tram. 4 %	78'25
" " " 5 %	91'50
Tramvies BEO 5 %	[illegible]*
" " 4 %	73'50
" Ft Zud. 4 %	71'50
Sarrià-Barna 6 %	103'50

Fer. Catalunya 5 %	96'25
Fer. Catalunya 6 %	103'00*
" Catalans 1919	101'50
" " 1921	101'50*
" Cremallera	102'00
AIGUA, GAS I ELECTRICITAT	
C. D. d'E. 1913 5 %	87'50
" " " 1920 6 %	101'00
Unió Elèctrica 6 %	97'00
Aigües Barna. 5 %	86'50*
" " 6 %	101'00
Catalana Gas i Elec. E 4 1/2 %	79'85
" F 4 1/2 %	79'25
" G 6 %	99'00
" Bons 6 %	99'65
Energia 5 %	86'50
" 6 %	96'50
" Bons 6 %	99'50
S. F. F. Mot. 6 %	76'50
" " " Bons 7 %	82'00
H. A. Elect. 5 %	100'50
" " " 6 %	111'50
C. Fluid. Elct. 6 %	94'00
C. Mall. Elct. 6 %	97'00*
Produc. Pirelli 6 %	94'00
OBLIGACIONS DIVERSES	
Transatlàntica 4 %	86'50
" 5 %	100'00
" 6 %	104'75
Urgella var.	61'00
Sarrià 6 %	97'50
" 7 %	104'00
F. d'Obres 4 1/2 %	85'25
" " 5 %	81'00
" " " 6 %	99'50
Carrs. Barna 4 1/2	65'00
Const. i Pavs. 6 %	95'00
Cases Barates 6 %	20'00*
Colònia Güell 6 %	99'50
M. de P. de S. 7 %	102'00

ACCIONS

Banc d'Espanya	562'00*
Crèdit i Docks	170'00*
FERROCARRILS I TRAMVIES	
Orense Vigo	17'00*
Andalusos	62'70*
Canal Ebre	20'00*
AIGUA, GAS I ELECTRICITAT	
Catalana D.	58'00*
" B.	60'00*
" F pf. 5 %	97'00*
" F pf. 6 %	78'00
Aigües Barna. O.	115'50
" " dits	77'50*
C. H. A. Elect. A.	150'00
DIVERSES	
C. Gl. Tabacs P 1.ª	237'00
" " " P 2.ª	210'00*
C. Trasatlàntica O	56'00*
" " P.	55'00
Espanya Industrial	172'00
Gral. Telèfons O	
" " P	101'00*
C. Peninsular O	
" " P	101'00
C. Metal·lúrgica P.	60'00*
Autòmnibus S. A	85'00
Hispano-Suïssa	1[illegible]'00
Salat O	[illegible]
Hulleres	186'00
M. i Fundeires P.	8'25*
Indústries Agrícoles	90'00*

BORSA DE PARÍS

Interior esp.	178'00*
Exterior 4 %.	221'00
Banc Espanyol	155'00
F. C. Alacant	[illegible]
F. C. Andalusos	720'00
Obs. " 3.ª	720'00
Obs. " 1.ª	730'00
Obs. Càceres var.	[illegible]*
Lleida Nord	292'00
" " 1.ª	315'00
Pamplona 1.ª	759'00*
Barcelona 1.ª	771'00*
Astúries 1.ª	[illegible]
" 2.ª	[illegible]
Tabacs Filip.	2.1[illegible]
Riotinto	3.387
Renda franc. 3 %	48'5[illegible]
" " 5 %	59'00
Nord 2.ª sèrie	[illegible]
" 3.ª "	804'00
" 4.ª "	[illegible]
" 5.ª "	810'00
Oviedes	812'00
Astúries 3.ª	880'00
Priorat	830'00
Pamplona esp.	785'00
València Utiel	[illegible]*
Alacant 2.ª	250'00
" 3.ª	250'00
Càceres acció.	
Cordovés	533'00
Andalusos 1.ª var	529'00
" 2.ª "	155'00
" 1917 5 %	[illegible]
Badajoz	
Céd. Argent.	305'00

NOTA.—Els canvis assenyalats amb un asterisc (*) són canvis anteriors.

MERCAT DE LLOTJA

BLATS

Aragó i Navarra	de	48 a 55
Castella i Manxa	de	50 " 51
Extremadura	de	48 " 49
Andalusia dur (amb sac)	de	
Segol (amb sac)	de	42 " 44

(Preus per pessetes els 100 quilos, sense sac, damunt vagó d'origen.)

FARINES

Força	de	85 a 110
Extra local	de	65 a 66
Extra local	de	63 " 64
Blanca extra Castella	de	65 " 66
Blanca corrent Castella	de	62 " 63
Baixa	de	55 " 57

(Preus per pessetes el sac de 100 quilos damunt carro aquí.)

DESPULLES

Número 3	de	31 a 32
Número 4	de	29 " 29 1/2
Segones	de	27 1/2 " 28 1/2
Terceres	de	25 1/2 " 26
Quartes	de	24 1/2 " 25

(Preus per pessetes el sac de 60 quilos damunt carro aquí.)

Menut (prims)	de	21 a 22
Segonet	de	20 " 20 1/2
Segó	de	18 " 18 1/2

(Preus per rals la quartera de 70 litres, sense sac, damunt carro aquí.)

CEREALS

Moresc caixal groc	de	
Moresc Plata nou	de	52 1/2 " 52 3/4
Moresc plata local	de	52 " 52 1/2
Ordi Extremadura i Manxa	de	45 " 50
Civada Extremadura	de	45 " 46
Civada roja	de	42 " 43
Faves Llobregat	de	53 " 55

Faves extrem. o Andalusia	de	51 a 55
Favons Extrem. o Andalusia	de	53 " 53 1/2
Favons estrangers	de	52 " 52 1/2
Veces Navarra	de	50 " 51
Veces Sagarra	de	50 " 50 1/2
Veces Andalusia	de	50
Veces estrangeres	de	
Veces verdes	de	
Escaiola Andalusia	de	91 " 92
Escaiola Marroc	de	
Escaiola Plata	de	86 " 87
Mill estranger	de	
Erps	de	49 " 49 1/2
Titus	de	49 " 50

(Preus per pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro aquí.)

LLEGUMS

ARRÒS

Bomba Calasparra	de	135 a 150
Bomba	de	110 " 112
Especial	de	78 " 80
Selecte	de	77 " 78
Matisat	de	76 " 77
Bell-lloch O	de	72 " 73
Trencat	de	60 " 61

DESPULLES D'ARRÒS

Farina	de	61 a 62
Cabeçuda (farragassa)	de	30 " 32
Escaiolat	de	

MONGETES

Castella	de	150 a 160
Mallorca	de	121 a 122
Prat	de	118 " 120
Estrangeres blanques	de	100 " 110
Estrangeres vermelles	de	109 " 105
Pinell	de	101 " 115
Valencia Tiquillón	de	113 " 115

CIGRONS

Saüc	de	150 a 155
Blancs arrugats alfarnates 44/46	de	120 " 122
Blancs arrugats alfarnates 48/50	de	132 " 134
Blancs arrugats alfarnates 50/54	de	125 " 127
Blancs arrugats alfarnates 58/60	de	118 " 120
Blancs arrugats alfarnates 60/65	de	110 " 113
Pelons	de	98 " 115
Llenties	de	100 " 115
Guixes	de	

(Preus per pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro aquí.)

GARROFES

Xipre	de	50
Negra Vinaròs	de	47 a 48
Negra Castelló	de	47 " 48
Negra Mallorca	de	45 " 46
Roja i negra	de	43 " 44
Negra Eivissa	de	38 " 39
Mallorca	de	36 " 37

(Preus per rals els 42 quilos, sense sac, damunt carro aquí.)

FARRATGES

Alfals primera	de	8 1/2 a 9
Alfals segona	de	7 1/2 " 8
Palla llarga	de	6 " 6 1/8
Palla curta	de	6 " 6 1/4
Fulla d'olivera	de	
Trepadella	de	

(Preus per pessetes els 40 quilos, damunt carro aquí.)

Polpa remolatxa, estrangera	de	36 a 38
Polpa remolatxa, país	de	33 " 35
Tortó de coco	de	
Farina de [illegible]	de	37 " 38

(Preus per 100 quilos, amb sac, damunt carro aquí.)

VAGONS ARRIBATS

ESTACIÓ DE M. S. A.

21 de blat; 3 de farina.

ESTACIÓ DEL NORD

8 de blat; 3 de farina; 1 d'ordi.

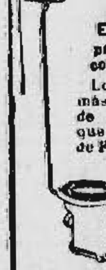
No dejarse sorprender con pomposos NOMBRES EXTRANJEROS para sólo cobrar mas caro.
Los Water-closets de más duración e higiene, de garantía absoluta, que no se cuartean, son de Fabricación Española llevando los nombres de "SANITAS" o "LEDA" y se hallan de venta en todas las principales casas del ramo en España.
Fabricante: F. Sangrà Barcelona

ACADÈMIA DE LA JOVENTUT CATÒLICA

Diumenge vinent, dia 25, a les cinc de la tarda, tindrà lloc en aquesta Acadèmia (Baix de Sant Pere, número 5, pral.), un recital de cançons catalanes a càrrec dels prestigiosos solistes Francesc Torre, tenor de l'Orfeó Català, i Manuel Balixer, baríton, ex-escolà de Montserrat. Per invitacions, cal adreçar-se al conserge de l'entitat.

RESTAURANT ROYAL
Saló de Te
cada dia te dansant de 5 a dos quarts de 8, i dinar a l'americana, de 9 a 11.

Ahir fou defingat el quinzenari Pasqual Pérez.

EL GOVERNADOR INTERÍ

El senyor Fernández Aguilleles va dir ahir al migdia als periodistes que tenia notícies de la néta del senyor Milans del Bosch, que segueix un xic millor dins de la gravetat. Afegí que no esperava que el senyor Milans del Bosch tornés avui.

Després digué que amb motiu del sant del rei Alfons, seran alliberats diversos presos que estan complint quinzena per faltes lleus, però que no s'alliberarà cap detingut que tingui antecedents o bé que estigui pres per qüestions socials o polítiques.

DR. CUGAT metge de l'H. de Sta. Creu. Pell, mucoses i cabell. Casp, 86 2.ª-2.ª ascensor. De 3 a 5 i hores convingudes.

Joventut Catalana
La Revista vostra i dels vostres fills

Un automòbil atropellà a Enric Wericke Marc?, de 5 anys. Li fracturà la tíbia i el peroné esquerres.

Lavabo anglès
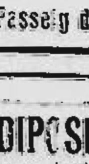
86 Ptes.
Lacoma Germans.
Passeig de Sant Joan, 44

"HULES" - PLOMERS
JOGUINES
AGUSTÍ CASTELLS
Portaferrissa, 18. T. 1933 A

DIPÒSIT D'HULES
per a taules, a mida i amb sanefa
LINOLEUM PER A PAVIMENTS
en peça, passadís i catifa; llisos, estampats i incrustats, encarregant-se de llur perfecta collocació. Demaneu pressupostos
TELES ENGOMADES PER A LLITS
Aquesta casa, com a proveïdora d'hospitals, clíniques i cases de salut, posseeix les millors teles i les classes més adequades per a l'ús domèstic
TELES IMITACIONS A CUIRO
per tapissar mobles i similars
CAPETES IMPERMEABLES
per a totes classes de garanties. Talles completes; Acurada confecció
JOAN RIBERA
Portaferrissa, 25 (davant del carrer del Pi).

MIRALLS J. Pedret Llasat
Fca. de Miralls - Claris, 5

ANUNCIS OFICIALS

SOCIETAT GENERAL D'AIGÜES DE BARCELONA

Obligacions 6 per 100.-Sèrie C.

Vencent a 1 de febrer pròximament el cupó número 15 de les dites obligacions, es fa avinent a llurs tenidors que, a partir de la data esmentada, quedarà obert el pagament de l'expressat cupó tots els dies feiners, deducció feta dels impostos legals, a les oficines de la Societat Anònima Arnús-Garí, Passeig de Gràcia, número 9, d'aquesta ciutat.

Barcelona, 22 de gener de 1925. — Per la Societat General d'Aigües de Barcelona.—El Director: F. Raison.

POMPES FÚNEBRES
LA NEOTAFIA
TELÈFON 2480 A. Central: Plaça Santa Anna, 24 TELÈFON 3716 A.
30 Sucursals - SERVEI PERMANENT

Sabó 'LA OCA'
QUALITAT SUPERIOR
fabricant: J. ALERO.- MATARÓ

ELS ESPORTS

FUTBOL

ELS PARTITS DE CAMPIONAT

Diumenge que ve corresponen jugar-se els partits de campionat de segona categoria, "Grup Promoció", com segueix:

Secció Llevant
Hospitalenc-Joventut Terrassenca.
Manresa-Santboià.
Güell-Ateneu Igualadí.
Atlètic Turó-Santfeliuenc.
Secció Ponent
Sagetà-Granollers.
Alumnes Obrers-Catalunya Corts.
Llevant Catalunya-Vilafranca.
Andreuenc-Poble Nou.

Aquests partits se celebraran al camp del cercle esmentat a primer [illegible] a les 3'10 de la tarda.

EL CAMPIONAT A GIRONA

Amb l'encontre de diumenge acabà la primera volta del campionat [illegible], amb els següents resultats per als equips del grup A:

	P. J.	G.	P.	E.	G.F.	G.C.	Punts
Girona	7	6	0	1	30	3	13
Palafrugell	6	4	0	2	14	4	10
Figueres	7	3	2	2	12	12	8
Sant Feliu	7	3	2	2	12	14	8
La Bisbal	7	2	4	1	5	8	5
Olot	5	1	3	1	10	12	3
La Escala	7	1	5	1	4	24	3
S. Coloma	6	0	4	2	6	16	2

Els partits que falten jugar són els següents: Palafrugell-Olot, que ha estat anul·lat per haver-lo arbitrat un jutge que no havia estat designat oficialment; i Olot-Santa Coloma, que es va suspendre per causa de la pluja als deu minuts de començat.

Es troba també pendent de l'acord del Comitè Provincial la protesta promoguda pel Santa Coloma contra la decissió de l'àrbitre senyor [illegible]rez donant per vàlids els dos [gols] obtinguts pel Palafrugell F. C. [en el] partit que va jugar-se el dia [illegible] del corrent. Sigui el que sigui el resultat dels dos partits que han de jugar-se i fos el que fos l'acord del Comitè respecte l'esmentada protesta, queda "leader", al final de la primera volta, la U. D. de Girona. [illegible] fa creure que conservi aquest [lloc] fins al final, car a la segona volta té a favor seu l'avantatge de [jugar] al seu camp els partits contra el Palafrugell F. C. i contra l'Ateneu Deportiu de Sant Feliu de Guíxols, que són, amb la U. E. de Figueres, els únics equips que poden [oferir-li] una seriosa resistència.

[illegible] gols entrats pel Girona a la primera volta del campionat són obra dels següents equipiers: Costa, 11; Vinyes, 8; Escuder, [illegible]; Pons, 3; Stamper, 2, i Ro[illegible]. Només un d'aquests gols ha estat de penalty.

RUGBY

EL CAMPIONAT DE CATALUNYA

Diumenge que ve es reprendrà el campionat de Catalunya, començant-se la segona volta amb el següent ordre de partits:

R. C. S. Andreu-F. C. Barcelona.
C. A. D. C. L-R. C. D. Espanyol.
U. E. de Sans-U. E. Santboiana.

UN PARTIT INTERNACIONAL AL CAMP DE LES CORTS?

Segons notícies que arriben fins nosaltres, sembla que el dia 2 del mes que ve, al camp de Les Corts del F. C. Barcelona, s'hi disputarà un partit de futbol rugby entre el notable primer equip del club degà [i el] fortíssim primer equip de gran categoria, segons sembla de l'altra banda dels Pireneus.

No cal dir com celebrem aquest esdeveniment, el qual vindrà a ajudar el gran desenvolupament que el rugby va prenent entre nosaltres.

CICLISME

I VOLTA CICLISTA A LA PENINSULA

Avui, divendres, a dos quarts d'onze de la nit, celebrarà la primera reunió, a l'Hotel Colomb, el Comitè de Catalunya per a la I Volta Ciclista a la Península, que organitza "El Heraldo de Madrid".

VELA

COPA LOSSADA

La segona prova de la regata Copa Lossada, per a yachts de la sèrie Hispània, classe "U", que es ve celebrant, organitzada pel Club Marítim, tindrà lloc diumenge que ve, a les onze del matí.

PILOTA BASCA

CLUB BASCONIA

Ahir quedà tancada la inscripció per prendre part al concurs organitzat pel Club Bascònia, i en el qual es disputaran les copes Ciudad, Balet, Bosch i Escudero.

Avui s'efectuarà el sorteig per tal de concretar l'ordre dels partits, els quals començaran diumenge que ve.

EXCURSIONISME

El Centre Excursionista Minerva diumenge que ve durà a cap una excursió al Castell de l'Arampruñyà. Per a aquesta excursió s'ha organitzat una servei d'autòmnibus, el qual utilitzaran els inscrits, fent el recorregut des del Pla de Palau a l'Ermita de Brugués, i vice-versa.

Sortida del Pla de Pallau: a dos quarts de vuit del matí.

Obsequi de la Societat "Nestlé"

Contra lliurament de 25 etiquetes blanques de les que van enganxades al pot de la Farina Lacteada "Nestlé", que porten la nostra marca de fàbrica "El nido", es farà el present d'una nina.

Les etiquetes poden presentar-se a les oficines de la SOCIETAT NESTLE, Granvia Layetana, 41, Barcelona.

Aquest obsequi anirà acompanyat d'un Butlletí del nostre Concurs per a l'adjudicació d'una nina de gran tamany.

NOTA.—Queda ben entès que les úniques etiquetes valedores per a la permuta són les blanques, que van immediatament enganxades al pot, amb exclusió de totes els altres prospectes i etiquetes que l'acompanyen.

T.S.F.

PROGRAMES PER A AVUI

RADIO BARCELONA: 325 m.

A les 18 hores:

El Quintet "Nice" interpretarà: "La navarraise" (fantasia), Massenet; "La viejecita" (fantasia), Caballero; "Jeux d'enfants" (Impromtu, duo i galop), Bizet.

A les 21:

La sopran dramàtica senyoreta Eva Klein interpretarà el següent programa: "La Figlia del regimiento", Donizetti; "Mingannaba", Guercia; "Come le rose...", Lama; "Aida" (l'insanna parola), Verdi.

21'45:

El senyor Rodríguez Pardo recitarà: "A una mariposa", original; "A Barcelona", original; "Chalanerías", original.

22'00:

Gran concert per les entitats "Catalunya Nova" i "Orfeó Barcelonès" sota la direcció del mestre compositor Cassià Casademunt, interpretant el següent programa: (Secció d'homes) "Xiquets de Valls", dirigits pels senyor Domènec Muner (sots-director); "Himne a l'arbre fruiter" (solo senyor Fortuny), Morera; "Compte l'Arnau" (popular), Casademont; "La dansa" (sardana), Casademont. Recital per la cantatriu senyoreta Montserrat Gallart, la qual cantarà les següents composicions, acompanyada al piano pel senyor Domènec Muner (sots-director): "La font del Romaní", N. Freixas; "Rosa de bardisa", Schubert; "Amor nou, vida nova", Beethoven. (Secció de senyoretes i homes): "Sota de l'olm", Morera; "Els fabricants de Sant Boi", Pérez Moya; "Primavera eterna", Morera; "La sardana de les monges", Morera.

MADRID RADIO IBERICA: 392 m.

21'00:

Cotitzacions de Borsa i Mercats, dades meteorològiques, previsió del temps i notícies.

21'15:

Quartet "Radio-Ibèrica": "Iris" (serenata de joz i danse), Mascagni.

21'25:

Senyor Castellanos (baríton).

21'35:

Quartet Radio-Ibèrica.

21'45:

Senyor Castellanos.

21'50:

Quartet Radio-Ibèrica.

22'00:

Transmissió de senyals horaris.

PARIS: RADIO PARIS, 1780 m.

12'30: Concert per l'orquestra Tzigane Radio París.

13'45:

Cotitzacions d'obertura de cotons (Havre, Liverpool, Alexandria). Cotitzacions Martin, de cafès. Comunicat d'Halles. Previsions meteorològiques. Comunicat Havas. Cotitzacions d'obertura de Valors a la Borsa de París. Cotitzacions d'obertura de Canvis.

16'30:

Cotitzacions de la Borsa de Comerç de París (blat, ordi, sucre). Tanca de Canvis i de Valors. Cotitzacions de metalls.

16'45:

Matinal literari.

17'45:

Cotitzacions de tancs de cotons (Havre, Liverpool, Alexandria). Obertura i darrera cotització de Nova York. Comunicat Havas. Primers resultats de les carreres. Extractes de Premsa.

20'30:

Darrers resultats de les carreres. Recapitulació. Carreres, Canvis. Comunicat Havas i de Premsa. Tanca de cotitzacions de cotons de Nova York.

Radio crònica teatral pel senyor Geo Lefevre.

21'00:

Radio crònica.

LONDRES: 2 L. O. 365 m.

13'00:

Hora oficial de Greenwich.

Concert.

16'00:

Conferència sobre "Malta".

17'30: Sessió infantil.

Sessió infantil.

18'00:

Hora del Big Ben.

Pronòstics del temps i butlletí general de notícies.

Artistes experts de la comèdia musical i orquestra de l'Estació.

21'30:

Hora oficial de Greenwich.

Pronòstics del temps i segon butlletí de notícies.

22'00:

Orquestra.

22'30:

Tanca de l'Estació.

ESTUTGARD, 443 m.

19'30:

Conferència.

21'15:

Senyal horari. La nit de la dona. Orquestra Radio.

Repetició de les notícies meteorològiques. Darreres notícies.

ESPLENDID

L'APARELL IDEAL PER A LES AUDICIONS DE

Radio Barcelona

GALENES I LAMPARES POTENCIA I FINURA

J. Esteva Marata

Ronda Universitat, núm. 7

PROVES A DOMICILI

Auriculars, transformadors i altaveus

BRUNET

superen totes les altres marques. Demaneu oferta a

Antoni Mas Blay

Barcelona, Montesión, 16.

RADIO - OIENTS !!

Llegiu el formós i original article **El misteri de les ones elèctriques**, per Agustí Riu, a les pàgines del número 12 de

Joventut Catalana

corresponent a aquesta setmana

Es l'article més ben definit que s'ha fet avui dia!!

LA POST-GUERRA

Sembla que Alemanya proposarà a França un pacte mutu de seguretat i garantia

L'informe de la C. de Control comprova nombrosos mancaments

Berlín, 22.—Als cercles diplomàtics s'anuncia que el canceller, senyor Luther, proposarà a França un pacte mutu de seguretat i garantia.—Havas.

* * *

Londres, 22.—L'Agència Havas diu que l'informe definitiu de la Comissió de control militar interaliat esperat per a últims de l'actual, exposa els fets demostrant que Alemanya, contràriament a les clàusules del Tractat ha conservat una policia superior a les xifres autoritzades pel Tractat; ha transformat únicament en apariència les seves fàbriques de guerra, deixant-ne algunes en condicions de transformar-les immediatament per a la fabricació de material de guerra; ha reformat clandestinament l'Estat Major general, etc.

El total de les demostracions que fa la Comissió constituiran una prova evident que la mentalitat d'abans de la guerra segueix dominant Alemanya. — Havas.

LA RESPOSTA D'ANGLATERRA A FRANÇA

Londres, 22.—El gabinet britànic ha deixat completament redactada la nota que Anglaterra remetrà a França contestant la de M. Clementel.—Radio.

ANGLATERRA I EL PROTOCOL

Londres, 22.—Pel que fa referència als rumors que circulen relatius a què Anglaterra renunciaria al protocol de Ginebra, l'Agència Reuter creu saber que al Govern britànic ni ha pres encara cap decisió ni la prendrà abans de consultar els Dominis.

Es fa notar que si fos impossible l'adopció del protocol, el Govern examinaria llavors la qüestió de la seguretat, amb objecte de no permetre que França quedi en una situació de perill.—Havas.

ELS ESTATS UNITS I ELS NOUS VAIXELLS DE GUERRA ANGLESOS

Washington, 22. — Mr. Mac Kellar presentarà al Parlament una proposició demanant que es consulti a Mr. Coolidge si creu que la Gran Bretanya ha violat el conveni naval del desarmament en ordenar la construcció dels vaixells de guerra "Nelson" i "Romdey".—Havas.

D'ALEMANYA

El nou Canceller fa una declaració que obté un gran èxit de rialles al Reichstag

Berlín, 22.—Les declaracions que féu ahir al Reichstag el canceller senyor Luther provocaren, a semblança del que ocorregué dilluns, grans rialles i incidents que el president, senyor Loebe, aconseguí tallar amb la seva reconeguda habilitat.

Digué el senyor Luther que el Govern creu, unànimement, que l'actual règim no ha d'ésser modificat.

Les paraules del canceller causaren gran sorpresa primer i una tempesta de rialles després, que en els bancs de l'esquerra degeneraren en una cridòria formidable.

Els diaris lliberals diuen que és pasmós i inaudit que el Govern es cregués en el deure de pronunciar-se sobre aquest assumpte, i pregunten què hauria ocorregut si durant l'antic règim un canceller s'hagués atrevit a fer una tan extraordinària declaració.—Havas.

Berlín, 22.—Sessió del Reichstag: El senyor Hermann Muller diu que el seu partit no pot prendre seriosament les declaracions, tan moderades, que ha fet el canceller, car el que aquest no digué ho va dir, en canvi, el comte de Werstarp.

L'orador acaba demanant l'entrada d'Alemanya a la Societat de Nacions.

El diputat nacionalista Beherens declara que el partit nacionalista ha consentit en fer grans sacrificis per formar part del nou Govern i millorar d'aquesta manera la tan lamentable situació del poble alemany.

Els nacionalistes—diu—volen que tots els partits treballin units per la felicitat del país.

Von Kardoff diu que el partit demòcrata porta la responsabilitat de la darrera crisi ministerials.—Havas.

Una moció de confiança al Govern

246 contra 160

Berlín, 22.—El Reichstag ha aprovat, per 246 vots contra 160, una moció de confiança al nou Govern que presideix el senyor Luther.

S'han abstingut de votar 39 diputats.—Havas.

ELS QUE HAN VOTAT I ELS QUE S'HAN ABSTINGUT

Berlín, 22.—Els socialistes i comunistes han votat contra la moció aprovant la declaració ministerial.

Alguns diputats del Centre també han votat en contra.

Els demòcrates i ultra-nacionalistes s'han abstingut.

El "Servei Parlamentari Socialista" diu que només els diputats del Centre Wirtg i Joos han votat contra la moció de confiança. Els altres membres de la fracció Wirtg s'han abstingut.—Havas.

EL PARTIT DEMOCRATA NO VOL COMPROMETRE EL GOVERN

Berlín, 22.—El "Servei Parlamentari Socialista" diu que sap que el partit demòcrata s'abstindrà d'exposar la seva opinió sobre la declaració ministerial, únicament per no provocar una nova crisi política.—Havas.

La propaganda de la misèria

Riga, 22. — En el govern de Tsaritsin els habitants abandonen els pobles i se'n van cap a Ratok per trobar treball i queviures.

Les sopes populars han estat suprimides i la sopa per als nens només es distribueix dos cops per setmana.

ELS CRIMS DE LA IGNORANCIA I DE LA FAM

Riga, 22. — Els camperols famolencs de la regió de Koltchanovka, a l'Astrakan, han assassinat el delegat de l'Intitut agronòmic que havia anat a aquella regió per tal d'estudiar les causes de la sequedat que hi ha al país.

Els camperols es varen creure que es tractava d'un comunista que recollia dades sobre els recursos dels queviures existents a la regió.

FRANÇA

CONTINUA A LA CAMBRA EL DEBAT SOBRE L'AMBAIXADA AL VATICÀ

Declaracions de M. Herriot sobre la qüestió religiosa a Alsàcia-Lorena : L'èxit del discurs de M. Louis Marin Les relacions amb Rússia

París, 22. — A la Cambra dels diputats ha continuat aquest matí la discussió del pressupost del ministeri d'Afers estrangers.

M. Soulier, del partit republicà democràtic i social, pregunta a M. Herriot si les potències de la Petita Entesa han fet certa pressió prop del Govern francès demanant el manteniment de l'ambaixada prop del Vaticà i si en aquesta gestió de les dites potències s'ha fet notar que la Petita Entesa, en el cas que el Govern francès suprimís la seva ambaixada prop de la Santa Seu es veurien obligades a comunicar amb el Vaticà mitjançant l'ambaixada alemanya.

M. Herriot diu que la notícia no té cap fonament. Afegeix que tingué lloc a Praga un Congrés catòlic durant el qual es dirigiren violents atacs contra França. En la mateixa època—afegeix—se celebraren manifestacions semblants en diversos punts d'Europa, i això sembla demostrar que es tracta d'un pla minuciosament preparat per certs elements catòlics. — Havas.

M. Briand partidari de l'ambaixada

París, 22. — El debat que té lloc a la Cambra sobre el pressupost del ministeri d'Afers estrangers acabarà demà.

Dilluns començarà al discussió detallada dels articles d'aquest pressupost.

Amb motiu de la discussió dels capítols d'aquest pressupost, la Cambra segueix amb atenció l'actitud de M. Briand. Es recordarà que M. Briand fou qui restablí l'ambaixada francesa prop de la Santa Seu. Actualment M. Briand segueix defensant la necessitat de mantenir aquesta ambaixada. D'aquí que entre els grups d'esquerra hagin sorgit certes sospites sobre l'actitud de M. Briand malgrat que aquest declara que no desitja tornar al Poder. — Havas.

El discurs de M. Briand a la Cambra

París, 22. — Cambra dels diputats.

El senyor Briand, en el seu discurs sobre l'ambaixada al Vaticà, diu que aprova la política exterior del Govern, la qual fa sortir a França d'un aïllament perillosíssim i que restableix l'acord amb els aliats.

Afegeix l'orador que creu deure seu sollicitar del Govern que no porti a cap un gest irreparable. Declara que de la mateixa manera que aprova el dit pel senyor Herriot, que no s'ha de jutjar tots els alemanys d'igual manera, així també és precís fer una distinció entre catòlics i francesos.

Quan es reprengueren les relacions amb el Vaticà—diu—aquest acceptà respectar les lleis laiques franceses.

El Govern no ha de practicar de cap manera, en matèria religiosa, una política d'aïllament, sinó que, pel contrari, ha de posar sempre de manifest, a favor de França, una política d'activitat internacional.

Fa notar que els mateixos Soviets cerquen la manera d'estar presents al Vaticà.

Recorda les dificultats amb què topesà França a la Ruhr i afegeix que l'ambaixada obtingué la rectificació a les paraules lamentables pronunciades pel Vaticà i obtingué una condemnació per a certa maniobra alemanya.

Fa resaltar l'orador que també als Estats Units negocien la tramesa del representant a la Santa Seu.

Totes les noves nacions nascudes de la guerra — diu després — poden tenir necessitat del nostre concurs prop del Vaticà, perquè això representa una força moral considerable, de la qual no podem prescindir.

El pitjor que pot ocórrer entre dues potències és no entendre's. Per aquesta raó és pel que és d'aplaudir la iniciativa del Govern en haver establert una ambaixada a Moscou, malgrat de les dificultats que els Soviets ens poden proporcionar.

Una ruptura amb el Vaticà seria, per totes aquestes raons, enterament desfavorable per a França.

Recorda que àdhuc els homes de la Revolució trameteren un ambaixador a Roma, amb l'orde d'unir-se a totes les pràctiques i a totes les corimònies en interès de França.

Acaba el seu discurs pregant al Govern i a la majoria que no portin a cap un acte que podria portar tan greus conseqüències per al país, i diu estar cert que el senyor Herriot, la consciència patriòtica del qual és gran, buscarà els mitjans per tal d'evitar aquesta ruptura.—Havas.

Declaracions de M. Herriot sobre la qüestió d'Alsàcia-Lorena

París, 22. — A la Cambra, durant la discussió del pressupost del ministeri d'Afers estrangers, en tractar de la qüestió d'Alsàcia i Lorena, M. Herriot declarà que va trametre als alsacianos i lorenesos una circular dient-lis que podien anar-se en pau a les seves esglésies sinagogues i temples, amb la seguretat que el Govern els protegeria.

Afegeix que el Govern no treballarà per aplicar lentament a les dites regions les lleis de la República, respectant l'estatut material i moral d'Alsàcia i Lorena.

Lluny de restringir la llibertat de consciència — afegeix el cap del Govern — seran degudament protegides totes les creències. El Govern no atropellarà les institucions ni les creències d'aquestes regions, encara que sigui essent objecte d'atacs injustos.—Havas.

L'èxit obtingut per Louis Marin a la Cambra

París, 22.—La discussió del pressupost de Negocis estrangers ha donat lloc a alguns discursos interessants. No obstant, el més important és, sense cap dubte, el que acaba de pronunciar M. Louis Marin, diputat per Nancy, sobre els deutes interaliats. Ha recordat M. Marin que els ministres anglesos afirmaren repetidament durant la guerra que cada país havia de contribuir a la lluita comú segons el caràcter dels seus recursos. En aquells temps, Anglaterra no tenia la intenció de reclamar mai el seu diner per considerar que França contribuïa a la guerra amb els seus soldats i amb el seu territori. Recorda M. Marin que Mr. Lloyd George declarà en 192 que l'aboliment dels deutes de guerra era necessària. Però l'actitud adoptada pels Estats Units ha obligat a Anglaterra a abandonar aquest principi.

M. Marin ha fet observar que era necessari convocar una conferència en la qual s'evaluessin totes les pèrdues i beneficis de la guerra i es repartissin equitativament entre els aliats.

Aquest examen obligaria, en tractar del deute francès, a tenir en compte les seves pèrdues infinitament superiors a les dels seus creditors. França abandonaria també els seus crèdits contra altres països.

La Cambra aplaudí unànimement la teoria de M. Marin. Només els comunistes s'abstingueren d'aplaudir. Tots els periòdics aproven les idees tan clarament fixades en aquest discurs, que segurament constituirà d'avui endavant el programa nacional francès que tot Govern es veurà obligat a mantenir.—Havas.

UNA PROPOSICIO DE MARIN SOBRE EL VOT FEMENI

París, 22.—Proposat pel senyor Lluís Marin, un grup d'uns cent diputats ha presentat a la Cambra un projecte de llei concedint el vot a les dones per a les eleccions municipals de 1925.

Fora inadmisible—es diu en els motius de la dita llei—que les dones no poguessin votar en les pròximes eleccions municipals. Totes les objeccions que s'han allegat contra el vot femení han quedat ja esvaïdes. Fa cinc anys que França ja va reconèixer el dret a votar de la dona, car la Cambra va aprovar el vot integral per 328 vots contra 45, i si bé el Senat el rebutjà, es manifestà d'acord amb la Cambra per concedir el vot a la dona en les eleccions municipals.—Radio.

LA PREMSA I EL DISCURS DE M. MARIN

París, 22.—Els diaris comenten el discurs pronunciat ahir a la Cambra pel diputat M. Lluís Marin. Fan constar que l'oració va produir entre els diputats una impressió enorme i un sentiment unànim d'aprovació.

Els diaris d'oposició, subratllen el fet, del qual es feliciten, que Herriot agraís calorosament a l'orador les seves paraules.

Alguns òrgans declaren que per un moment va reviure a la Cambra dels Diputats l'antiga unió sagrada.

"Ere Nouvelle" creu que era necessari que a Washington no s'ignorés que França mantenia unànimement els seus punts de vista sobre certes qüestions. Volem pagar, diu, però ha d'ésser-nos establert un compte de compensacions.—Havas.

L'ANIVERSARI DE LA MORT DE LENIN

París, 22.—Amb motiu de l'aniversari de la mort de Lenin, la bandera roja ha estat hissada a l'ambaixada dels Soviets.—Radio.

KRASSIN AJORNA LA SEVA MARXA

París, 22.—La "Petit Parisien" diu que Krassin ha ajornat la seva sortida cap a Moscou fins a dissabte, per seguir atentament els debats de la Cambra, sobre les relacions franco-russes.

París, 22.—Dissabte marxarà cap a Moscou l'ambaixador dels Soviets a París, senyor Krassin.

Krassin desitja, abans de sortir, acabar algunes negociacions en curs relatives al subministre de mazut per a la marina francesa, a la rebaixa de les tarifes de duanes actualment aplicades i a les mercaderies russes, i a la realització d'un arranjament bancari destinat a afiançar l'intercanvi comercial franco-rus.—Radio.

DE RÚSSIA

L'aniversari de la mort de Lenin se celebra amb un recruament de la propaganda

Moscou, 22. — A totes les ciutats de Rússia avui s'ha commemorat l'aniversari de la mort de Lenin.

Els periòdics diuen que el dia [illegible] de gener s'ha de considerar com la festa nacional i substituït a la Pascua de Ressurrecció.

Amb motiu del dia de Lenin s'ha efectuat una veritable movilització del partt comunista.

S'ha pres l'acord que aquesta setmana sigui d'una agitació comunista i que mentre duri se celebrin nombrosos actes de propaganda, exposicions de les obres i objectes que pertanyen al leninisme, mitings i professons cíviques.

Per ordre del govern dels Soviets s'han tirat 25 milions de fascicles de propaganda escrits en tots els idiomes més importants del món, que es repartiran gratuitament. La durada del tiratge ha durat dos mesos, i hi han treballat les principals impremtes de Moscou requisades per tal objecte.

A tots els aparadors de les tendes i als llocs públics s'han exposat bustos de Lenin i fotografies de totes les seves èpoques.

S'ha ordenat que en els actes públics i en la vida social s'usi la següent salutació: "Lenin ha mort; viva el leninisme!".

Declaracions de l'ambaixador soviètic

Krassin diu que Rússia anirà pagant a mesura que pugui

París, 22.—Parlant amb un redactor del "Matin", Krassin ha dit que no s'obtindrà mai que el Govern dels Soviets es consideri responsable dels deutes tsaristes, però té intenció, no obstant, d'anar-los pagant, a mesura que la seva capacitat econòmica li ho permeti, i això sols s'obtindrà una vegada el món s'haurà convençut que l'interès comú radica en què un auxili financier sigui fet al Govern del Soviets per facilitar la restauració econòmica de Rússia.

Els tenedors de fons russos poden canviar llurs antics títols per accions de les empreses industrials o agrícoles russes, i tenint en compte la present legislació pel què es refereix als beneficis i les seves relacions amb l'Estat, aquesta seria la millor solució perquè no resultessin perjudicats en llurs drets.—Havas.

LA CAMPANYA CONTRA EL SENAT

París, 22. — Els tres grans diaris del cartell d'esquerres continuen la campanya contra el Senat, i diuen que és precís reformar-lo o suprimir-lo.—Havas.

UNA EXPOSICIO D'ART ESPANYOL

París, 22.—S'ha celebrat la reunió de dames que patrocinen l'"Habitació Artística".

L'objecte de la dita reunió era el dels detalls d'organització de l'Exposició retrospectiva d'art espanyol, que es té el projecte de realitzar.

Va presidir l'acte S. A. R. la duquessa de Vendome.

El duc de Noailles va pronunciar una allocució, donant les gràcies a la duquessa.

El senyor Carbanno exposà l'objecte de la reunió, entrant-se immediatament a la discussió.—Havas.

LA CASA DE VELAZQUEZ A MADRID

París, 23.—El diputat M. [illegible] Fribourg, que en representació del Govern francès assistirà a les festes que tindran lloc a Lisboa amb motiu de l'homenatge nacional a Vasco da Gama, es proposa aturar-se a Madrid [illegible] la seva tornada, amb l'objecte de visitar les obres de la casa de Velázquez, que el Govern francès destina a allotjament dels estudiants.—Havas.

SUSCRIPCIO PRO MONUMENT GUIMERA

	Pessetes.
Suma anterior...	**34.250'40**
SANT JOAN DE LES ABADESSES	
Lluís Font.	5'—
Ramon Colomer... ...	5—
Francesc Tarré.... ...	5'—
Lluís Soler.	5'—
Tomàs Canyellas.. ...	3'—
J. V.	5'—
Francesc Colomer. ...	5'—
Joaquim Benet.... ...	3'—
Josep Cardona.	5'—
E. Magenti.	2'—
R. Sedó.	1'—
Josep Carol.	1'—
Francesc Casals... ...	1'—
Benet Planas...	1'—
L. Serarols.	1'—
Anna Canyellas.	1'—
Andreu Canyelles. ...	1'—
Juli Salvadó....	1'—
J. Albareda.	3'—
F. Martín....	5'—
F. Vinaixa...	5'—
Vicents Soler...	4'—
J. Bellapart.	2'—
Francesc Costa.	2'—
Josep Soler.	1'—
M. Vernedas....	1'—
A. Pujol.	1'—
E. Casadejús....	2'—
T. Puigdomènech. ...	1'—
Maria Serrat....	1'—
A. Corominas...	1'—
B. Sunyé.	1'—
Elvira Mas.	1'—
Pere Bellapart.	5'—
D. Sànchez.	1'—
Ll. Mayor...	1'—
Josep Colomer.	5'—
Cine Santjoani.... ...	25'—
V. R.	1'—
A. Pinyol....	2'—
E. Falcó....	1'—
J. Conill....	5'—
J. de C. Conill.	5'—
B. Vall.	1'—
N. M.	0'50
P. M.	0'50
D. Plaza.	2'—
Enric Sunyé.	5'—
Romà Drudis...	5'—
Pilar del Campo de Drudis.	2'—
Recaptat a Malgrat en la festa d'homenatge, celebrada el dia 23 de novembre darrer...	502'10
Personal de la casa Víctor Casacuberta.	20'—
Lluís Vilà i Fabrés...	2'—
A. C. T.	5'—
Joan Gelabert..	1'—
Ramon Figueras.. ...	1'—
Ramon Faus....	1'—
Joaquima Isela de Fals....	1'—
Elvira Faus.	1'—
Maria Faus.	1'—
Joaquima Faus.	1'—
Ramon Faus i Costa.	0'50
Mercè Comas...	1'—
Maria Altés i Comas.	1'—
Mercè Altés i Comas.	1'—
Pere Altés i Comas.	2'—
Casa Piculin.	10'—
I. Montanya.	15'—
Joan de Déu Moliné.	1'—
Joan de Déu Moliné (fill)...	1'—
Teresa Moliné..	1'—
Emília Aloy.	1'—
Lluís Vilanova.	1'—
Mercè Clua.	1'—
La nena Montserrat Vilanova.	1'—
D. C. S.	20'—
Josep Raspall..	1'—
Angel Parera, de Granollers.	5'—
Un matrimoni amb tres fills.	5'—
Pere Mora...	2'—
Quatre joves de Guissona:	
Pere R.	1'—
Ramon Ruich.	1'—
Jaume Benet...	1'—
Ramon Roca...	1'—
Enric Bof.	5'—
Manuel Sala i Privat.	2'—
Centre Català de València.	150'—
Xofers catalans... ...	10'—
Josep Pujol i Marcè.	5'—
Emili Mas i Pol, de Vigo.	5'—
Cèlia B. Ribas.	2'—
Albert Bosch i Guillot.	5'—
Marc Llobet.	3'—
Un terrassenc.	1'—
Enric Tarrida.	2'—
La dependència de Mobles i Decoració, S. A....	25'—
Miquel Badia...	5'—
Manuel Badia i Brandia, de Santa Coloma de Gramanet...	5'—
Lluís Garcia...	1'—
Ferran Carbona... ...	1'—
Maria Carbona.... ...	1'—
Angela Carbona... ...	1'—
Ferran Sunyer.... ...	1'—
Angelina Balaguer...	1'—
Pau Valls...	5'—
Un grup de catalans.	43'—
Dependents de la Casa Cardona (Sucursal Vergara	
E. C.	10'—
Francesc Munné... ...	5'—
Lluís Cardona.	5'—
Jaume Canals.	5'—
Francesc Grau.... ...	2'50
Angel Sànchez.	2'—
Vicents Freixas... ...	1'—
Andreu Pagès.	1'—
Manuel López.	1'—
Josep Argemir.	0'50
Josep Horta...	0'50
Francesc Sabater. ...	0'50
Joan Prats.	0'50

F. C. Vilassar, de Vilassar de Dalt	
Francesc Canals.. ...	5'—
Ceferí Puig....	10'—
Bonaventura Pons de Vall....	5'—
Ramon Canals.	5'—
Feliu Galceran.	5'—
J. Hernàndez...	2'—
X. Vergés...	2'—
X. Ballart...	2'—
Jaume Nonell..	5'—
Emili Rildós....	5'—
Jaume Castells.	5'—
Salvador Xivillé... ...	5'—
Jaume Ventura.	5'—
Emili Saleta....	5'—
Fidel Saborit...	5'—
Jaume Pons	5'—
Josep Clavell...	2'—
Martí Soler.	5'—
VILALLONGA DEL CAMP	
A. Queralt.	2'—
J. Barberà.	2'—
J. M. Benaiges.	2'—
J. M. Mestres...	3'—
M. Mestres.	2'—
J. Nogués...	2'—
A. Pons.	2'—
J. Colet.	1'—
J. Miret.	1'—
J. José.	0'50
R. Fortuny..	0'50
J. Reig.	1'—
M. Masó.	1'—
J. Ollé.	1'—
R. Reig.	1'—
J. Folch.	1'—
A. Bultó.	1'—
J. Vidal.	1'—
S. Fortuny.	1'—
J. Coll.	1'—
M. Nogués.	1'—
J. Martí.	1'—
Total...	**35.435'50**

* * *

NOTA.—A la llista publicada ahir, el senyor Climent Martí, que consta **ptes. 3'50**, va lliurar pessetes 3.

[illegible]

[illegible]

DE SUBSISTENCIES

Altre cop l'aument del pa

Torna a parlar-se, amb gran insistència, del pròxim augment en el preu del pa, i segons deixen entendre els propis interessats, no han cessat les gestions realitzades per demostrar la necessitat que s'accedeixi a la petició, sinó es pretén arruinar llur indústria.

Altrament, entre altres acords interessants que ha pres la Federació de Flequers de Barcelona, figura el d'assistir corporativament

SERVEI METEOROLOGIC DE CATALUNYA

Dia de 22 gener de 1925

1. SITUACIO ATMOSFERICA GENERAL A LES 7 DEL MATI. (Observacions d'Europa, Nord d'Africa i Atlàntic, rebudes per telegrafia sense fils):

A l'Atlàntica septentrional es troba una extensa depressió baromètrica, els vents del SW. de la qual són forts a les costes d'Europa, observant-se algunes pluges a Galícia i a Irlanda. El règim anticiclònic, junt amb la zona de boires, té el seu centre a l'Europa central.

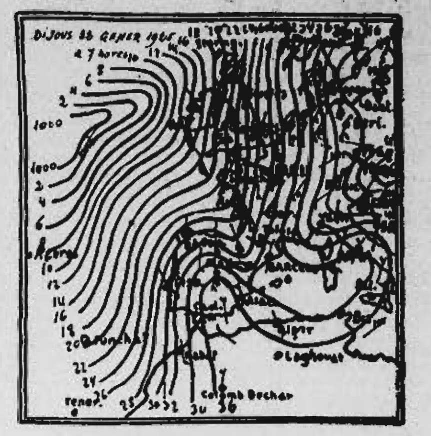

2. ESTAT DEL TEMPS A CATALUNYA A LES 8 DEL MATI. (Observacions de la Xarxa Meteorològica Catalana, comunicades per telèfon):

La nuvolositat és gairebé general a Catalunya, observant-se boires a les provincies de Lleyda i Tarragona.

La temperatura màxima ha estat de 16 graus a Figueres, i la mínima de 7 graus sota zero a Puigcerdà.

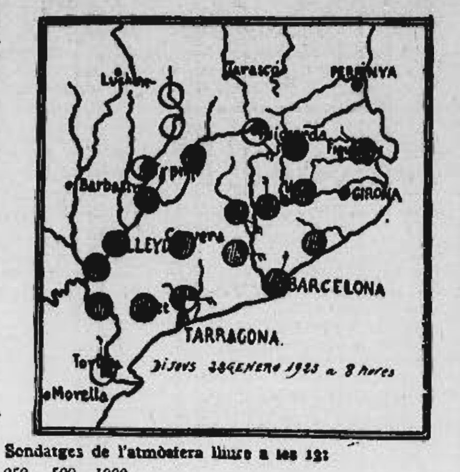

3.—VENTS SUPERIORS A BARCELONA. Sondatges de l'atmòsfera lliure a les 12:

Altitud en metres:	250.	500.	1000.
Direcció:	ENE.	SE.	SSE.
Velocitat en metres per segon:	4.	2.	6.

OBSERVATORI METEOROLOGIC DE LA UNIVERSITAT DE BARCELONA

Hores d'observació: 7, 13 i 18 hores

Baròmetre a zero i al nivell de la mar: 775'2, 775'2, 774'2 milímetres; 1033'5, 103'5, 1033'1 milibars. — Termòmetre a l'ombra (sec): 11'0, 12'2, 12'1. — Termòmetre a l'ombra (humit): 8'9, 9'8, 10'1. — Humitat (centèssimes de saturació): 74, 72, 76. — Direcció del vent: NNE., ENE., NE. — Velocitat del vent: tapat, quasi serè. — Classe de núvols: strats-cúmuls; cúmuls-nimbus; strats-cúmuls, cúmuls-nimbus; strats-cúmuls.

Temperatures extremes a l'ombra

Màxima: 13'5. — *Mínima:* 5'1. — Mínima arran de terra: 3'9. — Oscillació termomètrica: 8'4. — Temperatura mitja: 9'5. — Precipitació aiguosa, des de les 7 hores del dia anterior a les 7 hores del dia de la data en milímetres d'espessor, o sigui, litres per metre quadrat: 0'0. — Recorregut del vent en igual temps: 39 quilòmetres. — Observacions particulars: pluja inapreciable a les 11 hores, 45 minuts.

a la manifestació patriòtica de diumenge vinent.

A la reunió hi han assistit els delegats del Baix Llobregat, Arenys, Geltrú, Granollers, Sant Celoni, Calella, Mataró, Badalona, Vich, Sant Sadurní de Noya, Manresa-Berga i altres localitats.

LA IMPORTACIO DE PATATES

La secretaria de la Junta Provincial de Proveïments ha facilitat una nota en la qual es diu que segueix practicant-se amb èxit el règim per a la importació de patates estrangeres, vista l'escassessa que hi ha al país.

Per a fer-se càrrec de la seva gestió esmenta les següents dades:

La quantitat importada des de primers d'octubre puja a 6.000 tones, i la qualitat en res desmereix a la producció del país. El consum diari de la ciutat és d'unes 150 tones, i els preus actuals a la menuda és de 0'40 pessetes el quilo i 0'75 pessetes els dos quilos, mentre que l'any passat, sense existir una causa tan greu com l'extraordinària escassès d'enguany, superà el preu a 0'70 pessetes el quilo.

LES SARDANES

LES MATINALS D'HIVERN DE SARRIA

Els organitzadors d'aquestes matinals, a les quals concorren tants de centenars de barcelonins, ens preguen d'anunciar que la ballada de diumenge, a càrrec de "La Principal de Perelada", començarà a dos quarts de dotze en punt, amb el fi d'acabar a bona hora.

Per les noves que tenim d'aquesta ballada, la matinal de diumenge serà una imponent manifestació de sardanisme.

CARNET D'AUDICIONS

El Carnet Sardanista posa en coneixement dels dansaires les següents ballades de sardanes:

Dissabte, dia 24, matí, tarda i nit

Sants Vicents dels Horts. Centre Catòlic. Cobla "La Principal Barcelonina".

A la nit

Gràcia. Foment de la Sardana. Concert a l'Orfeó Gracienc. Cobla "La Principal de Perelada".

Horta. Plaça de Sants Creus. Cobla "Barcino".

Diumenge, dia 25, al matí

Sarrià. Matinals d'Hivern. Passeig del Desert. "La Principal de Perelada".

Sans. Foment de la Sardana de Sans. Cobla "Cathalònia".

Badalona. Plaça del Marquès de Montroig. Cobla "Principal Barcelonina".

A la tarda

Poble Nou. Centre Moral del P. N. Joventut Sardanista "Pep Ventura". Cobla "Barcelona".

Hospitalet. Centre Catòlic. Cobla "Cathalònia".

Sant Andreu de Palomar. Foment de la Sardana de Sant Andreu (carrer de Pons i Gallarza). Cobla "Barcino".

Esplugues de Llobregat. Agrupació Sardanista. Cobla "La Principal de Perelada".

A la nit

Gràcia. Orfeó Gracienc. Joventut Sardanista "Pep Ventura" (Astúries, 83). "La Principal de Perelada".

Barcelona. "Lluna Parc". Barcelona Sardanista. Cobla "Cathalònia".

HOMENATGES A EN GUIMERA

UNA FESTA INAUGURAL

Amb un entusiasme falaguer se celebrà diumenge passat l'anunciada festa inaugural de l'Agrupació Choral Infantil Angel Guimerà.

Al matí tingué lloc a la capella de la Verge de l'Ajuda, una missa solemne en sufragi de qui fou nostre immortal poeta.

A la tarda, i a l'estatge social, es portà a cap la vetllada artística, prenent-hi part tots els infants que integren l'Agrupació, en un conjunt de més de seixanta.

La secció choral, sota la direcció d'En Josep Latiegui, interpretà acuradament la primera part, que mereixé perllongats aplaudiments.

La segona part i la tercera estaven confiades a la secció de Cançons amb gestos i rítmica-plàstica. Sota la direcció de la senyoreta Eulàlia Torras, encisaren el públic amb llurs cançonetes, especialment "Quan jo em poso la cotilleta" i "Són deu noies per casar".

Però la part més interessant d'aquesta bonica festa, fou, sens dubte, la presentació plàstica de la rondalla La Ventafocs, que produí gran sensació especialment entre els nombrosos infants que hi assistiren.

En un dels entreactes fou feta una recapta a profit del monument de N'Angel Guimerà.

Acabà la festa amb un parlament en elogi del gran poeta, a l'ensems que incitant els petits que s'allistin a aquesta novella i ja victoriosa entitat, i els grans a què la protegeixin.

DE L'AJUNTAMENT

NOTES INFORMATIVES

SUBHASTES I CONCURSOS

Al Negociat Municipal d'Obres Públiques de l'Eixampla s'admeten, en plec tancat, notes de preus per al subministre de 10 tones de ciment ràpid i 20 de cimen Asland, destinat a la Secció de serveis vials; per al subministre de 82.000 quilos de quitrà deshidratat, i 4.000 quilos de brea; per subministre de 1.500 quilos d'oli antracen per a les obres d'afermat i voreres als carrers de Coello i Sicília.

Al mateix Negociat es farà subhasta de la construcció d'un paviment d'asfalt monolític, al passeig central dret ascendent del Passeig de Gràcia, entre els carrers de Consell de Cent i Provença, sota el tipus de pessetes 177.047'88, i la construcció de l'empedrat, a diversos traectes dels cajrrers de Diputació, Girona, Igualtaat i Còrsega, sota el tipus de 658.053'59 pessetes.

AVISOS

A l'objecte de comprovar determinats extrems relatius a les *finques* de llur propietat, situades a la barriada de Ca nuTnis, per ignorar-se el domicili dels *interessats*, l'Alcaldia prega que se serveixin acudir a les oficines del Dipòsit Franc (Passeig de la Duana, prop del Parc), els següents senyors:

Francesc Pérez Rosell, Ceoflia Font, vídua de Campillo; Rosa Gorris Tarasón, Joan Martí Seuba, Josepa, Maria, Júlia, Tomàs, Leonor, Adelina i Teresa Pujol Brunet; Jerònim Pujol Castañer, Antònia Roldan Amillach, Amèlia, Carme, Andreu, Rafel, Dolors, Isabel i Angústies Salahuí i Còrdoba; Cèsar Guillerma las Heras i Anna Sànchez Ollé.

—o—

Les Seccions de Reclutament dels districtes cinquè, novè i desè, fan públic que, en virtut de telegrama de la sots-secretaria del ministeri de la Governació, les operacions de la rectificació de l'allistament, que havien de començar el pròxim dia 25, queden ajornades fins el dia primer del vinent mes de febrer.

Per tant, tots els minyons que han rebut papereta per presentar-se a les oficines de les dites Seccions, el dia 25, hauran d'efectuar-ho el dia primer de febrer.

[illegible]

[illegible]

L'edició de música catala[na]

Una nova i ben interessant sèrie d'obres d'autors catalans ha augmentat el catàleg que el conegut editor senyor Francesc Martí ve formant a la casa que regenta, filial de la "Unió Musical Espanyola".

Ja hem expressat altres vegades la nostra simpatia per l'esforç que signifiquen aquestes edicions de música catalana, esforç que sincerament desitgem sigui ben correspost amb la collaboració del públic.

En la darrera sèrie d'obres publicades dominen les composicions per a piano, detall que constatem amb satisfacció, car la producció pianística no és la més considerable en quantitat a Catalunya, i hem de veure amb goig que el catàleg creix i de pressa.

Entre aquestes composicions es destaca la "Sonata en do menor", de Juli Garreta, obra coneguda ja per haver estat premiada en el "III Concurs Eusebi Patxot i Llagustera" i executada en un concert de l'"Associació d'Amics de la Música" per l'excellent pianista Blai Net. També l'Orquestra Pau Casals ha executat en els darrers concerts de Tardor, amb el gran èxit que tots recordem, el tercer temps de l'esmentada Sonata, una bella "Sardana", transcrita per a gran orquestra per l'autor.

"Jocs i dances al camp", Impressions per a piano, de M. Blancafort, és una obra que es fa considerar tot seguit amb atenció. La forma adoptada per l'autor, l'estil, la realització harmònica, fins l'escriptura, diuen clarament la seva filiació. *Hom* veu per aquest exemple que En Mompou ja ha fet escola. Mes el fet de no oferir exteriorment una absoluta originalitat les "Impressions d'En Blancafort en res no ha impedit que aquest manifestés un fort temperament, del qual tenim dret a esperar els millors fruits. L'obra es composa de sis fragments, tots ben reeixits, poèticament concebuts, en els quals la fina sensibilitat de l'autor es revela plenament.

En Blancafort suprimeix en la seva escriptura les barres divisòries. Potser aquesta pràctica no ofereix grans avantatges i té, en canvi, l'inconvenient de plantejar algun dubte a l'executant quan l'autor no ha aconseguit descobrir en les proves de la impressió totes les errades per corregir-les escrupolosament. Algunes d'aquelles barres es troben, amb tot, de tant en tant en els "Jocs i danses"; però per comptes d'illustrar i servir de guia, més aviat serveixen en certs indrets per denunciar alguna inconseqüència del compositor en la indicació d'accents rítmics. I, en resum, aquesta supressió de barres divisòries resulta una preocupació pueril, car elles existeixen, a despit de la supressió "gràfica", en la composició del senyor Blancafort i hi són distribuïdes amb una mètrica ben precisa i regular.

"Engrunes" és el títol d'una altra sèrie de composicions per a piano, originals de Ricard Lamote de Grignon. Donem la benvinguda a aquest jove compositor que ofereix les seves primícies. El nom que porta és ben prestigiós, i representa un bell estímul. Diguem tot seguit que ha sabut honorar com calia aquest nom i que aquesta primera obra garanteix ja la qualitat de les successives.

Malgrat la modèstia del títol, aquestes "Engrunes"—collecció de peces fàcils per a piano — mostren a bastament la sòlida preparació de llur autor i fan apreciar l'excellència del seu temperament.

Es una obra molt recomanable als petits estudiants, car a més d'oferir una estructura pianística ben escaient, la major dels fragments de què es composa són veritables exemples del nostre estil popular, realitzats amb la distinció i elegància, o estan inspirats en el caràcter de les nostres cançons i danses.

"Tres ballets populars catalans", d'Anton Alberdi, formen un excellent volum que de segur haurà de tenir una acceptació entusiàstica. Són aquests tres ballets: "Galop de cortesia", "Els rossinyol" i "Espunyolet", harmonitzats amb gran traça i discretíssimament per tal de conservar el caràcter i tota la frescor de les nostres danses. L'escriptura pianística és molt correcta i l'estil senzill i natural, ben escaient al caràcter de l'obra. "La Ginesta" i "Cançó d'un doble amor" són els títols de dues noves cançons originals del mestre Francesc Pujol. La poesia de la primera és de Maragall i la de la segona de Josep Carner.

En les dues composicions s'afirma bellament l'estil seriós i ben madurat del mestre Pujol. "La Ginesta" és una impressió lluminosa, plena d'animació i moviment, sentida i expressada amb emoció sincera. En la "Cançó d'un doble amor" l'esperit del compositor sembla recollir-se dins una intimitat exquisida; la melodia segueix admirablement el vol graciós i el ritme lleuger de les paraules, però en tot l'acompanyament hi ha un delicat comentari, al qual dóna un discret matís de gravetat el caràcter de l'harmonització. Tècnicament és també aquesta cançó una obra ben interessant.

Dos volums dedicats a la música religiosa completen la sèrie: "Missa de Corpus", per chor a l'unison amb acompanyament d'orgue o harmònium, "Himnes litúrgics" ("Sacris solemniis-Tantum ergo-Verbum supernum-Veni creator-Ave maris Stella"), melodies gregorianes harmonitzades a quatre veus mixtes. Text llatí i traducció catalana.

Mossèn Lluís Romeu és l'autor d'aquestes composicions que continuen dignament la llista que el notabilíssim músic ha anat formant, llista que honora la producció catalana dins aquest gènere religiós. Són, sobretot, admirables les harmonitzacions dels "Himnes litúrgics", que no tan sols conserven fidelment el "color" i tot el caràcter de la melodia gregoriana, sinó que bé es pot dir que encara l'exalten i la precisen amb una noble amplificació.

La "Missa de Corpus" és també un magnífic model d'estil. Els temes gregorians de què l'autor s'ha servit són triats amb un bon gust i una oportunitat ben remarcables.

La impressió de totes aquestes composicions és excellent i totes són ben presentades amb elegant sobrietat.

Una observació, però, no podem deixar de fer i vivament desitjaríem que fos atesa: en els rètols de les portades i en les indicacions de moviment i caràcter que illustren el text musical, hem constatat nombroses errades i fins algunes mots i frases inadmissibles. Amb un xic d'atenció es podria evitar que sortissin coses com "A tota pressa, molt ràpid, galantint, ben rimat", collecció de peces "fàciles", i "allunyant-se, desfentse, aixerit, dansa dances", etc.

Cal que a l'edició de música catalana la nostra llengua sigui tractada com cal, amb tot respecte i atenció.

LA "PARAULA CRISTIANA"

NOVELL COLLABORADOR: LLUIS MILLET

Ahir donàrem compte de l'entrada de M. Victor Bucaille, l'eminent escriptor francès, professor de París, al cos de collaboradors de *La Paraula Cristiana*. Avui podem donar la notícia d'un altre nom gloriós que s'associa a la tasca de la novíssima i popular revista.

Lluís Millet, l'eminent director de l'Orfeó Català, ha ofert la seva valuosíssima collaboració a *La Paraula Cristiana*, la qual d'ara endavant s'honorarà comptar-los a la llista dels seus escriptors.

LA SEGONA EDICIO DEL NUMERO

Ràpidament ha estat enllestit el tiratge de la segona edició, curosament revisada, per tal de complaure les nombrosíssimes demandes de subscriptors i de llibreries. Avui, doncs, surt aquesta segona edició. Les demandes i avisos de subscripció, a l'Administració (carrer dels Angels, núms. 22 i 24). Serà tothom servit prestament.

La falsificació de bitllets

Uns agents de policia feren un acarament entre els detinguts Mateo i Valero. Tots dos mostraren la major tranquillitat, i es culparen mútuament. També es feien senyals per aconseguir posar-se d'acord sobre les preguntes que se'ls feien.

S'ha sabut que el Valero té una filla que viu a Madrid i que és l'amistançada d'un home de carrera. Sembla que la noia estava en combinació amb el seu pare per fer circular els bitllets falsos.

L'advocat de Valero ha presentat recurs de reforma d'aquest auto de processament.

VISTA D'UNA CAUSA PER ASSASSINAT

El crim del carrer de les Cabres

—o—

Represa la vista d'aquesta causa, el començament de la qual ressenyem en l'edició d'ahir, declara Manuela Tomil, antiga promesa del da Costa. Diu que renyiren perquè ell li digué que es casava amb una dona que tenia diners. Da Costa sempre deia que volia comprar el bar on ella servia, i per donar crèdit a les seves paraules, cada cop deia que la Pepa (la víctima) era rica. El dia del succés el veié al bar, però no li notà res d'anormal. Aquell dia precisament es trobà a mancar la mà de morter, i, un cop reconeguts els utensilis amb els quals s'executà el crim, ella veié que la mà de morter era la mateixa que la del bar, i li sembla que el ganivet també.

Romà Fernàndez, pare de la promesa del processat, va fer declaracions semblants a les d'ella.

...Faustí Fernàndez, fill de l'ante... també.
...Lluís Coral, amor del bar esmen... donà bons informes de Manuela ...Nega que el processat, ...aquell dia, dugués cap ferida a la ...Diu que reconegué com a la ...bar la mà de morter que s'uti... pel crim; però no el ganivet. ...Jaume Coellas, conserge del Cen... de Menudaires, diu que en el ...entre el processat gaudia d'una ...reputació. La nit del dia d'au... es mostrà esplèndid, fent anar el ...a dojo per celebrar la seva ...que havia de tenir lloc el diu... següent.
Les altres declaracions no tenen ...interès.
Es procedeix a la prova documen... que resulta desfavorable al da...
El fiscal qualifica el fet d'assassi... amb premeditació i alevosia, i ...la pena de mort.
L'advocat defensor demana l'ab... per considerar-lo innocent.

ELS TEATRES

OLYMPIA. — *Estrena de l'opereta en tres actes "Madame Pompadour", del mestre Leo Fall.*

La darrera producció amb la qual ...d'entrar en coneixença no ar... de bon tros a alguna altra del ...Leo Fall. I no és que el lli... de "Madame Pompadour" no ...presta a vistoses situacions per ...música; però aquest, després del se... acte, sembla haver rendit tot el ...esforç, i deixa caure l'acció d'u... manera excessivament freda al ...
Hi ha alguns trossos de música que ...molt agradables, i foren bi... a requeriment del públic. Per ...exemple, el duo del segon acte entre *Pompadour* i *Calicó*.
...a l'obra hi cap el lerpi reser... canvi tot el que es digui fa... de la presentació i exe... resulta pàl·lid. No endebades la ...companyia Lombardo-Caramba té una ...anomenada, i en la *mise* d'a... obra no féu més que confir... la seva fama.
Foren molts els aplaudiments per a ...Lliteldà — una dona que per ...omple l'escena—; a l'excel·lent ...Orsini, actor d'una gran vis ...al tenor Artur Masi, que ha ...un salt al cor a empreses i ...al Italo Gravina, que fa un ...Lluís XV; al "caricatto" Gu... molt graciós, i en fi, a tots ...que desfilen per l'escena, car se... difícil posar un "però" ...a execució. Rara virtut trac... d'opereta.
Com que tothom coneix sobrada... el gust dels directors de la fa... companyia, no cal insistir en el ...que l'obra va ésser presentada ...riquesa i fastuositat de sem...
El públic, el dia de l'estrena era ...nombrós i distingit.—*K.*

CRONICA DE CULTURA

CONFERENCIA SOBRE PAPINI

Demà, dissabte, tindrà lloc a la ...degli Italiani (passatge Mén... Vigo, 8) una interessant reunió, ...organitzada per l'Institut Dante Ali... i per les Escoles Italianes de ...Barcelona, en la qual el professor ...Ettore de Zuani dissertarà ...sobre "La storia di Cris... Giovanni Papini".
La personalitat del conferenciant ...interessant tema que anuncia fa... que el saló de la Casa dels Ita... es vegi, demà a la tarda, plena ...auditori selecte, curiós de sen... l'autoritzada paraula del disser...
El doctor Ettore de Zuani és un ...amic de Catalunya, que ha es... en molts periòdics italians par...

lant de coses de la nostra terra.

CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA

Al Centre Excursionista de Catalunya, avui, divendres, a les deu de la nit, el soci senyor Ricard Carreras i Valls donarà la segona conferència sobre el tema: "Impressions poètiques d'un viatge al Senegal, Garbia, Guinea, Sudan i Mauritània. Navegant els rius Milo, Níger i Senegal". La conferència i projeccions es referiran a la travesia del Foutah Djallon i a la navegació del Milo i del Níger.

CRONICA JUDICIARIA

Assenyalaments per a avui

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera. — Universitat. — Interdicte. — Jaume Julio contra el Banc de Barcelona.

Barceloneta. — Incident. — C. Giner, contra A. Rius i un altre.

Sala segona, — Drassanes. — Major quantia. — Antoni Sampons contra la Junta de Patrons del llegat P.

Audiència. — Menor quantia. Josep Salvatella contra Marian Ribó.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera. — Drassanes. — Un oral, per furt, contra Ramon Rodríguez, i un altre oral, per lesions, contra Josep Bernadas.

Secció segona. — Oest. — Un oral, per furt, contra Antònia Moreno.

Concepció. — Un oral, per atemptat, contra Baldomer Blanch.

Secció tercera. — Hospital. — Un oral, per furt, contra Gabriel Apolo Murt, i un altre oral, per tinença d'útils per al robatori, contra Angel Diez i Petra Font.

JUTJATS

ELS DE GUARDIA

El jutjat del Sud, durant les seves hores de guàrdia, ha instruït 38 diligències, ingressant als calabossos vuit detinguts.

El substituí el de la Concepció, secretaria del senyor Guardiola, al qual substituirà el de l'Hospital, secretaria del senyor Rius Elies.

DETENCIONS

Foren detinguts Alexandre Izquierdo, per intentar apoderar-se d'un abric d'una botiga; Enric Torrents i Angel Oliva, per haver robat a una casa de Vallcarca.

Lliga de Defensa Industrial i Comercial

PAQUETS COMERCIALS

S'ha cursat el següent telegrama: "Excm. Sr. Director general Duanes.—Madrid.—El Comerç ha vist amb satisfacció nomenament Comissió presidida per V. E. per resoldre assumpte paquets comercials i espera del seu reconegut esperit de justícia una solució que respecti els seus legítims interessos i posi terme a la inquietud produïda per situació actual. El saluda atentament, Vicents Sociats.—President accidental Lliga Defensa Industrial i Comercial."

CURS DE CONFERENCIES SOBRE EXPANSIO ECONOMICA

Avui, divendres, a les set del vespre, tindrà lloc en el saló d'actes de la Cambra de Comerç (Llotja), la primera de les lliçons del Curs sobre Expansió Econòmica, organitzat per la Lliga de Defensa Industrial i Comercial.

Aquesta primera lliçó anirà a càrrec de l'eminent catedràtic En Pere Gual Villalbí, versant sobre el següent tema: "Organització de les forces productores i creació d'institucions i organismes apropiats per afavorir l'exportació".

EL GOVERN DEL DIRECTORI MILITAR

DEL MARROC

NOTA DE CAPITANIA

A Capitania en han facilitat còpia del següent telegrama:

"Zona oriental.—Se reciben noticias de que el número total de bajas causadas al enemigo en operación realizada día 19 por harca, comandante Vrela, ascienden a más de 31 muertos y unos 16 heridos, pertenecientes en su mayoría a cabila Beni Urriaguel.

Esta mañana fué bombardeado po ravión zoco el Telata de Bu Beker, en cuyas cercanías se han observado numerosos círculos de Jainas y bastnte gente y ganado, habiéndose podido apreciar eficaz bombardeo.

Zona occidental. — Sector Ceuta-Tetuán.—Columna general Saro ha ocupado en brioso ataque y con la cooperación aviación y fuerzas navales poblado de Beni Mesado y Kudia Harca; el enemigo que al principio ofrecía resistencia, ante impetuosidad ataque huyó rápidamente.

Las bajas concedidas son un teniente regulares herido, un sargento ingenieros y cuatro indígenas harca Muñoz Grande, todos heridos.

Se han cogido cinco cadáveres enemigos y tres prisioneros.

En la carretera de Ceuta se ha establecido el último blocau qu completaba la línea defensa del sector Rincón, sin más novedad que dos indígenas heridos y un contuso harca López Bravo.

Sector Larache se ha llevado convoy y relevado guarnición de Sidi Uinan."

El general Primo de Rivera a Madrid

Madrid, 12. — Des de dos quarts den ou del matí, l'animació a les andanes de l'estació del Migdia i als voltants, era veritablement extraordinària.

L'exprés d'Andalusia, en el qual tornava a Madrid el general Primo de Rivera, ha arribat a l'estació a un quart de deu, amb quinze minuts de retard.

El marquès d'Estella venia a la porta del break, acompanyat del duc de Tetuan i del general Lossada, els quals anaren en auto fins a Aranjuez, per rebre el president.

Des d'Africa, venia acompanyat el general Primo de Rivera del seu ajudant senyor Ibáñez.

El president baixà del break i entre aplaudiments i visques ha abraçat el seu fill senyor Miquel, i els vocals del Directori Militar, i altres persones que estaven pròximes.

També es veien nombrosos individus de la Unió Patriòtica, entre els quals figurava el seu president, el comte de Cedillo, i el president de la Unió Patriòtica de Barcelona, individus del Sometent, alguns mossos d'esquadra i individus de la Banda Municipal de Barcelona.

El president, voltat d'un grup nombrosíssim, i després de molts esforços, ha pogut arribar a l'automòbil en el qual ha pujat acompanyat del vice-almirall Magaz.

El general Primo de Rivera i vice-almirall Magaz, han marxat al ministeri de la Guerra, i a la poca estona han acudit els vocals del Directori Miltar, reunint-se, i celebrant un lleuger canvi d impressions.

A les deu i vint minuts, el general Primo de Rivera ha abandonat el ministeri de la Guerra, marxant al Palau, on hi ha arribat a dos quarts d'onze.

El marquès d'Estella ha romàs a la cambra règia fins a dos quarts d'una.

A la sortida, i en veure que els periodistes l esperaven, amb l'expectació natural, el president, assenyalant les quartilles que poraven els repòrters a la mà, ha dit:

—Tot això sobra; vino molt fatigat.

—Té molt bon aspecte—ha interrompu un periodista.

—Sí—ha replicat el president—, però he perdut dos quilos.

Com he dit, vinc quelcom fatigat, sobreto de la gola, cosa que no els ha d'exranyar, després dels molts discursos que he pronunciat aquests dies.

He de descansar un xic—ha afegit—; tot el que havia de dir-los ho diré demà passat i amb amplitud.

Seguidament el president s'acomiadà afectuosament dels repòrters.

EL GENERAL BERENGUER, INDULTAT

Madrid, 22.—El "Diario Oficial" d'avui publica la següent reial ordre circular:

D'acord amb el Directori Militar es concedeix al tinent general senyor Damas Berenguer, general de brigada senyor Leopold Saràbia Pardo i tinent coronel d'Estat Major senyor Manuel Pereira Muiño, indult de la resta del correctiu d'arrest militar que els fou imposat pel capità general de la primera regió i que en l'actualitat es troben complint.

També publica:

Traslladant el senyor Ferran Alvarez de la Campa i Arumí, en situació de disponibla en la quarta regió i en comissió a la Capitania General, a la Capitania General de la setena regió, continuant en comissió a la quartaa.

EL BANQUET DE LES DIPUTACIONS

S'ha celebrat el banquet organitzat per la Diputació de Madrid a honor de tots els diputats de la resta de la Península.

La taula presidencial l'han ocupat el general Primo de Rivera, el qual tenia a la dreta el president de la Diputació de Madrid i a l'esquerra el senyor Sala, president de la Mancomunitat Catalana.

La resta dels llocs els han ocupat tots els generals del Directori, excepte el general Hermosa, que està malalt, els presidents de les Diputacions d'Alava i Albacete, el bisbe de Madrid-Alcalà, el capità general de Madrid, general Burguete; el director general de Seguretat, els sots-secretaris de tots els departaments ministerials, el governador civil de Madrid, l'alcalde i els ajudants de tots els vocals del Directori.

S'ha servit l'esmorzar d'acord amb un abundós menú, i als postres, després de col·locar-se a la taula presidencial el receptor de la radiotelefonia, ha parlat en primer lloc el president de la Diputació de Madrid, qui, per la seva crònica afonia, ha estat molt difícilment oït pels comensals.

Acabat el discurs, un dels alts empleats del Palace Hotel encarregat d'anunciar el nom dels oradors, diu que va a fer ús de la paraula el president de la Mancomunitat Catalana.

PRECIOS DISCURS DEL SENYOR SALA

En aixecar-se el senyor Sala és objecte d'una manifestació de simpatia, i es donen visques a Espanya i a Catalunya.

Diu:

La Diputació Provincial i la Mancomunitat de Catalunya, per conducte meu, trameten una salutació a l'il·lustre general Primo de Rivera. Jo crec que els que estem aquí reunits els que hem d'agrair la presència del Directori a aquest acte, homenatge de tot cor que retem al nostre august monarca, Don Alfons XIII.

Aquest homenatge, expressió de gratitud de la terra espanyola com exemple de patriotisme i serenitat, perquè, com encertadament recordava el president de la Diputació de Madrid, no ofèn qui vol, sinó qui pot, i no mereix el nom d'espanyol qui d'una manera tan gratuïta assumeix la responsabilitat d'ultratjar els més alts poders de la Nació, de la nostra volguda Espanya.

Agraïm al president de la Diputació de Madrid que ens hagi facilitat l'ocasió de retre aquest homenatge d'admiració. Tot és poc per retre-li al general en cap que tans sacrificis s'ha imposat per salvar el país.

Es ell qui representa la niçaga gloriosa del nostre exèrcit valent.

Tots els qui van creure, insidiosament, que tot seguiria igual, persistint els danys irremeiable, que equivocats estaven! Ja s'hauran convençut que han assumit la immensa càrrega de l'Estat i que la Pàtria acull amb tendresa l'esforç vostre. Perquè, tot i respectant alguns dels homes públics que també van posar la seva voluntat al servei de la Pàtria, jo em poso la mà damunt el cor i afirmo que el nostre esforç també el lliuro a benefici del meu país. Pel càrrec que tinc puc parlar amb la sinceritat d'un espanyol.

Els batecs de Catalunya estan units als d'Espanya.

Quan es parla del separatisme a Catalunya, com en cap altra regió, no arribà aquest moviment a les entranyes dels ciutadans catalans, però aquells Governs no volgueren o no saberen veure la realitat de les coses de Catalunya. Jo, amb la consciència honrada, declaro que mai ha sobrepassat el nostre amor a Catalunya al d'Espanya.

Aquest ha estat l'error dels homes que han regit els destins del país. No saberen conduir el problema català. Per aquesta raó el Directori mereix bé de la pàtria.

El Directori ha restablert el principi del poder públic que, abandonat, o no significa res o és una realitat per retre tribut a la llengua no sols del propi Cervantes, sinó de totes aquelles formoses repúbliques que parlen la llengua espanyola.

Durant l'etapa del Directori s'inaugurà el monument a Verdaguer, cosa que no es féu abans perquè no intervenia en eleccions, ni en organismes, com el que avui regentem nosaltres. Aquells es passaven la vida despotricant contra el centralisme i eren ells els que inspiraven una política centralista a Catalunya, acaparant els càrrecs i les voluntats dels que no els imitaven en llurs procediments.

Les paraules del president de la Diputació de Madrid coincideixen en què cal enrobustir les entitats locals i els organismes provincials, sobre els quals pesen ineludibles deures en serveis tan importants com les Obres públiques. Cal dotar les Diputacions de mitjans per al seu desenrotllament. Ja sé que en l'Estatut trobarem enrobustit tot això i encara quelcom més, si pot ésser.

A continuació, el senyor Sala al·ludeix les penalitats dels nostres soldats, el sofriment constant de les mares espanyoles i l'esforç del gloriós exèrcit espanyol, que sacrifica, amb el seu general en cap al davant, àdhuc l'amor de llurs familiars. Déu premiarà—afegeix— tots els sacrificis al digníssim general Primo de Rivera, que amb tant d'entusiasme i encert ha contribuït al bé de la pàtria.

Aixeco la copa pel general Primo de Rivera, per la Nació espanyola, pel Rei i perquè tinguem fe en els que regeixen els destins del nostre país.

Després de beure's la copa de xampany, dringant-la amb la del general Primo de Rivera, s'anuncia que va a dirigir la paraula als concurrents el president del Directori.

DISCURS DEL PRESIDENT DUI QUE EL SEPARATISME HAVIA PRODUIT UNA "PONZOÑA MELIFLUA" I PARLA DEL SINDICALISME

He d'atribuir—començà dient— aquests aplaudiments a la invocació que s'ha fet aquí a l'exèrcit d'Africa, que té el valor i l'abnegació esmaltats, des dels caps fins el darrer soldat. Tenen ells més mereixements perquè participant de l'ambient d'Espanya, fan abstracció de les seves pròpies conviccions, circumscrivint-les a les dels governs que han contret els seus compromisos amb Espanya.

No m'haveu pogut donar una més gran alegria, i així ho faré saber a l'exèrcit en abandonar el local.

Aquest fervor amb què haveu acudit a Madrid és tant més d'estimar perquè ja no és la flamarada del dia 13 de setembre, sinó la foguera permanent. Vosaltres no sou sobrevinguts; haveu vingut estranys d'ambicions, excepte la de venir a la col·lectivitat.

Recordant el santics feudals, repeteix, amb el president de la Diputació de Madrid: "Cada un de vosaltres val tant com vós, i tots junts més que vós."

Venim al Poder entre els dos grans mals que tenien pertorbada la vida de la nació. El separatisme, que havia produït una ponzonya melíflua. En qualsevol ocasió, per exemple, quan actuava la companyia argentina a Barcelona, al Paral·lel, i es ballava el "Pericó" amb la combinació dels colors nacionals amb els mocadors, els aplaudiments sortien unànims de totes les localitats del teatre. S'havia de separar l'ambient melíflu i enverinat del separatisme amb l'impuls de l'ideal dels pobles.

Jo he passat quatre mesos a l'Africa, descarregat dels deures de Govern, perquè els havia delegat en la persona de l'il·lustre marquès de Magaz.

Nosaltres, si realitzàrem el dia 13 de setembre un moviment d'indicipli̇na, ho férem a impuls de l'ideal d'impedir que el país caigués en l'abjecció. La disciplina era llavors secundària, perquè aquell dia l'interessant era servir a la pàtria. El perill neixia, no de dretes ni d'esquerres, sinó de la nostra consciència, per la càrrega que ens tiràvem sobre les nostres espatlles, perquè allò podia ésser la carta definitiva que es jugava Espanya.

D'un altre costat teníem el sindicalisme, paraula que a mi no m'espanta quan significa bons perfils socials; en canvi, quan significa sindicalisme comunista, que va contra la propietat, contra tots els fonaments socials i que resol tots els problemes a trets, llavors s'ha d'ésser inflexible. La guarnició vacil·lava en aquest ambient.

En les reunions de Capitania jo hi veia vacil·lació, però també veia l'efluvi en les mirades, i ho recollí per al bé de la pàtria.

Es refereix als greuges dirigits al Rei, i diu:

Aquests greuges al Rei han produït el meravellós resorgir del poble.

El Rei pot ésser discutit dins dels motlles constitucionals, però no agraviat i insultat. El Rei no pot ésser perfecte; però veiem-lo en el seu patriotisme, en el seu orgull d'ésser espanyol i en el seu desig d'impulsar totes les obres nacionals, i ens convencerem que és un gran cap d'Estat.

Aquesta protesta, una vegada acomplert el seu fi, tindrà repercussions transcendentals, perquè sabrem recollir aquestes palpitacions.

Jo he de dir que els meus companys i jo dedicarem tots els minuts de la nostra existència per servir el bé de la pàtria, i aixeco la copa pel Rei, per la pàtria i per l'exèrcit.

L'acte ha acabat a dos quarts de cinc.

LUNCH AL PALAU DEL GEL

A dos quarts de sis de la tarda s'ha celebrat al Palau del Gel l'anunciat homenatge dels alcaldes d'Espanya als Reis.

Davant de la presidència s'hi ha instal·lat un potent micròfon per radiar l'acte.

A dos quarts de sis en punt, la Banda Municipal ha interpretat la Marxa Reial, anunciant l'entrada dels Reis.

A la porta del Palau del Gel els ha rebut l'Alcalde de Madrid, el Directori i una comissió de regidors madrilenys.

Amb els Reis ha fet també la seva entrada al Palau del Gel el general Primo de Rivera.

El Rei ha passat tot seguit a ocupar la Presidència, i les reines, els infants i palatins han ocupat llocs principals.

Tot seguit s'ha servit el àpat, que ha durat un quart. En acabar, l'alcalde de Madrid ha llegit un missatge.

Seguidament, els Reis es posaren de peu, i el comte de Vallellano els lliurà un estoig, en el qual hi havia el bastó d'alcade, que lliurà al Rei, i les insígnies de l'Alcaldesa, que lliurà a la Reina.

Donya Victòria collí les insígnies i se les va posar al pit.

El Rei estrexà la mà al comte de Vallellano, donant-li les gràcies.

Restablert el silenci, el Rei ha llegit el següent discurs:

"Señores: Nada más grato al corazón de un Rey, anhelante siempre por la grandeza y prosperidad del país que a Dios plugo confiarle, que sentirse asistido e ntal empresa del cariño y la confianza de sus pueblos. Por esto, el acto que estamos celebrando dejará en mí imborrable recuerdo, y por eso la Reina y yo aceptamos con la más viva gratitud los nombramientos insignias que venís a ofrecernos, no por lo que da homenaje a nuestras personas significa, sino porque al contemplar a nuestro lado la representación de todos los municipios de España, nos sentimos fortalecidos en nuestro decidido propósito de consagrarla por entero toda nuestra vida y todos nuestros afanes. Que si la sabia organización de los antiguos municipios sirvió de base a la grandeza de España, el resurgir de aquéllos será sin duda nuncio venturoso de la nueva era de prosperidad en la

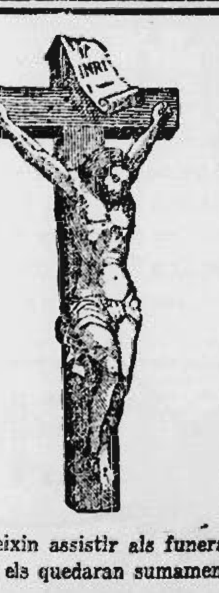

Na Julita Daunas i Dalmau

Vídua de N'Emili Cros

morí el día 7 del corrent, confortada amb els Sants Sagraments

(A. C. S.)

El seu fill Adelf, nét Emili, germà polític Antoni Prat, germanes polítiques Henriette i Contança Cros, vídua de Pascual, i Teresa Trilla, vídua de Daunas, nebots i nebots polítics (presents i absents), cosins i parents tots, en recordar als seus amics i coneguts tan greu pèrdua, els preguen que encomanin a Déu l'ànima de la finada i se serveixin assistir als funerals que per l'etern descans de la seva ànima se celebraran demà, dissabte, dia 24 del que som, a dos quarts d'onze, a l'església de la Casa Provincial de Caritat, pel qual pietós acte els quedaran sumament agraïts.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

Les Misses després de l'Ofici i tot seguit la del perdó

EL DOL ES DONA PER ACOMIADAT

L'Em. i Rvdm. Sr. Cardenal Arquebisbe de Tarragona i els Ilms. Srs. Bisbes de Barcelona i Lleyda s'han dignat concedir 200 i 50 dies d'indulgències en la forma acostumada.

paz, en el orden y en el trabajo que para nuestra amada patria todos ansiamos.

Señores: El acto que estamos celebrando proclamará bien alto dentro y fuera de España, que están vivas todas las energías que la hicieron grande y que sóla anhela la paz y el orden para seguir laborando en el progreso de la Humanidad. Dios que quiso elevarla a la cumbre de la gloria confiándola la gran misión de abrir un nuevo mundo a la fé y a la civilización cristianas, escuchará sin duda las pregarias de tantas almas buenas que por España piden y harà fructificar nuestros esfuerzos en su noble empresa. Vengan a cooperar en ella todos los españoles de buena voluntad y recta intención, que, como padre de todos, a nadie excluyo, y con la confianza puesta en Dios, que rije las naciones, y el concurso de todos, veremos en fecha próxima brillar de nuevo el sol de España en el zénit de la gloria. He dicho."

Els Reis, els Infants i els palatins abandonaren el Palacio de Hielo.

En sortir, se li lliurà a la Reina un formòs ram de flors.

UN ALTRES DISCURS DEL PRESIDENT

Un cop fora els reis del Palau de Gel, el públic hi ha romàs, demanant que parlés el general Primo de Rivera.

El general accedí als requeriments, i ha començat dient:

—Volia començar dient "senyors", però ho tinc de fer dient "Espanya", perquè davant la concurrència de tots vosaltres considero que en aquest acte tot Espanya es troba representada.

Tenia desigs de parlar-vos, i tan aviat com han desaparegut les dificultats protocolàries us dirigeixo la meva salutació, encara que aquest discurs, per ésser improvisat, no tingui l'ordre ni les proporcions del que haig de dirigir-vos demà passat.

Recorda les inquietuts sofertes a

Recorda les inquietuds i congoixes sofertes a l'Africa, i proposa, recollint la idea exposada en el banquet dels diputats provincials, que tots els municipis d'Espanya, presidits er ell, vagin a dipositar una corona a la tomba de tots els soldats morts a l'Africa.

Diu que l'exèrcit representa la pau. Tots els pobles, com a homes, són pacifics a casa seva, però fins que s'atemptat contra el seu honor o la independència de la Pàtria llur.

Per això — afegeix—seria absurd que us demanéssim un estat d'ànim guerrer, imperialista o humilment pacífic. Ni una cosa ni l'altra. Espanyols, homes de pau a casa seva, quan se'ls insulta, com a cavallers o com a nació, són homes de guerra.

Aixi vosaltres, joves i vells, prediqueu la pau, el progrés i la justícia; però com que l'espècie humana és lluny de la perfecció, en el moment oportú, per salvar l'ideal, pot hi fa el comprometre la vida.

Jo reconeixo els meus esforços fisics, els quals es van esgotant; però vosaltres, de tornada a llur cases, conteu tot això, i davant de la vostra dona, dels vostres fills i nets parleu de la Pàtria, parleu d'Espanya, parleu del bé, de l'honradesa, del treball i desperteu les emocions perquè els facin saltar les llàgrimes, llàgrimes pures que quan surten del cor tot ho purifica.

ASSEMBLEA DE DIPUTACIONS

A les set de la tarda s'ha celebrat l'Assemblea magna de Diputacions d'Espanya al saló d'actes de la Diputació provincial de Madrid.

Ocupa la presidència el president de la Diputació provincial, senyor Salcedo Bermejillo.

Aquest explica l'objecte de la reunió dient que no és altre que el de portar a cap un acte de confraternitat provincial i dóna les gràcies a totes les corporacions germanes que han acudit a la crida de la de Madrid per retre el degut homenatge a l'augusta personal del rei d'Espanya.

Davant la impossibilitat que tots els presidents presents ocupin un lloc a la presidència d el'Assemblea, proposa que pugin a l'estrada els dos primers presidents de Diputacions per ordre alfabètic, i els dos darrers. Aixi ho fan aquests, i són els d'Alava, Albacete, Zamora i Saragossa.

El President és molt aplaudit al final del seu breu discurs de salutació i concedeix la paraula al vice-president de la de Madrid, senyor Alonso Orduña, el qual llegeix el missatge que es lliurarà dissabte a S. M., junt amb l'àlbum que conté les firmes.

El missatge sotmès a l'aprovació de l'Assemblea s'acorda, per unanimitat, que sigui lliurat.

A continuació es procedeix al sorteig per designar els presidents que han d'assistir al banquet de gala a Palau, proposant el president de la de Guipúzcoa que, com també la Mancomunitat, no han d'entrar en el sorteig, per desig dels assembleistes; tampoc hi ha d'entrar la de Madrid.

El senyor Salcedo agraeix la delicadesa, però adverteix que la de Madrid ja té lloc oficial.

Els designats per la sort són:

Propietaris.—Primer, president de Burgos; segon, Càceres; tercer, Guipúzcoa; quart, Castelló; cinque, Logronyo; sisè, Jaen; setè, Oviedo; vuitè, Santander; novè, Biscaia. El desè és la Mancomunitat, que no ha entrat al sorteig.

Suplents. — Primer, Alacant; segon, Badajoz; tercer, Corunya; quart, Granada; cinquè, Osca; sisè, Múrcia, setè, Ponteveda; vuitè, Teroi; novè, Valladolid.

El president de la Mancomunitat, N'Alfons Sala, dóna les gràcies per la deferència de què s'ha fet objecte a la Mancomunitat no entrant al sorteig.

Diu que els catalans no desitgen altra cosa sinó la unió íntima de totes les regions, no sols per amor a Espanya, sinó també per amor a Catalunya, la qual serà tant més feliç quan més s'apropi a Espanya.

Recull la idea d'un senyor diputat de demanar per a Primo de Rivera el tercer entorxat i diu que si no fos possible això, una altra cosa, la creu de Sant Ferran; en fi, alguna cosa gran per a l'home que mereix la gratitud d'Espanya.

Després diversos diputats insisteixen en demanar que al general Primo de Rivera se li concedeixi el tercer entorxat, uns, i altres, el nomenament de president honorari de totes les Diputacions d'Espanya.

El senyor Alonso Orduña, de la de Madrid, dóna les gràcies pels elogis que s'han dirigit a la Diputació de Madrid.

VOCALS DEL DIRECTORI A LA PRESIDENCIA

A darrera hora de la tarda han acudit a la Presidència alguns vocals del Directori, romanent als seus despatxos oficials fins a dos quarts de nou de la nit; però sense que es reunis el Directori.

PROBLEMENT SERA AJORNADA LA MANIFESTACIO DE DIUMENGE A BARCELONA

El general Primo de Rivera ha telegrafiat aquest migdia al capità general de Catalunya expressant-li el desig que s'ajorni fins el diumenge dia primer de febrer l'homenatge al Rei organitzat a Barcelona per al dia 25.

En cas d'ajornar-se, assistirà a l'homenatge el president del Directori, general Primo de Rivera.

L'alcalde de Barcelona, baró de Viver, que s'havia proposat sortir per a la dita capital demà passat, dissabte, en cas d'ajornar-se l'homenatge al Rei, ajornarà també la seva tornada a Barcelona fins dilluns o dimarts.

UNA CARTA D'EN SANCHEZ GUERRA

Madrid, 22. — L'ex-ministre conservador marquès de Encinares ha escrit una carta al senyor Sànchez Guerra dient-li que davant del derrumbament dels partits polítics demana la seva llibertat d'acció per al successiu.

El senyor Sànchez Guerra, en acusar rebut d'aquesta carta, ho contestat amb una altra al seuntic correligionari reconeguent que, en efecte, el derrumbament dels partits ha estat tan complet que no ha quedat ni una pedra en el seu lloc.

ELS COMISSIONATS DE LA VALL D'ARAN

Madrid, 21. — Aquesta nit han estat a la central de Telèfons els comissionats de la Vall d'Aran, que estan satisfets de les atencions rebudes i del bon accoliment per part del Directori.

Han aconseguit dues escoles, l'aprovació de la construcció de la línia i de la foradada de Viella.

Han fet públic el seu agraïments al pare Valladares, al qual es proposen nomenar fill predilecte i fer-li un monument per subscripció popular.

LA REFORMA CONSTITUCIONAL

Sobre "La reforma constitucional" ha dit el comte de Romanones, en un article, que la Constitució del 76 és susceptible de retocs.

Però aquests retocs,—reformes si es vol—no poden projectar-se ni realitzar-se sense un collaborador indispensable: la realitat.

Es aquesta la que ha d'aportar les forces d'opinió necessàries per realitzar-les i sostenir-les. I aquesta opinió ha de cercar camins per manifestar-se i donar la mesura de la seva extensió i de la seva intensitat. Els té avui?

Si l'opinió lliberal d'Espanya es pogués posar en contacte, reflexivament, per mitjà d'una assemblea, ell indicaria les reformes que desitja, i la seva veu hauria d'ésser escoltada i recollida.

Als escriptors i catedràtics els toca forma la consciència d'aquesta opinió; suggerir aquest ideal. Els governants recolliren d'aquests la part dotada de les condicions necessàries perquè pugui viure. Per això és diferent la funció.

A UN ALCALDE CATALA LI ROBEN LA CARTERA

Moments després de sortir de l'estació, a la seva arribada a Madrid, li ha robat una cartera que contenia 6,000 pessetes a un alcalde de població catalana.

Pel procediment de les misses n'han timat 2,000 i pico més a un altre dels alcaldes arribat a aquesta Cort.

MANIFEST DELS SENYORS SALA I BARO DE VIVER PER A LA CREACIO D'UN CENTRE INFORMATIU

S'ha publicat profusament el següent manifest:

"Españoles:

La grandeza del acto que celebramos, jamàs alcanzado en la historia de nuestro país, nos brinda inmejorable ocasión para reiterar el patriotismo de cuantos nos honramos con el título de español, exponiendo a la pública consideración cuan urgente e inaplazable es la necesidad de dotar a noestra patria de una fuerte empresa mercantil que cuide de organizar en el extranjero los servicios de prensa que a España interesen, estableciendo donde precise agencias telegràficas que actuen de órgano oficioso del interés colectivo español, hoy por desgracia abandonado a la fría indiferencia de los màs hàbiles e inicuamente explotados por la maldad de unos pocos.

La necesidad es tanto màs sentida en estos momentos actuales, cuanto que resulta evidente que las insidiosas campañas y las cobardes e inconcevibles calumnias que motivan hoy nuestra protesta, sólo han sido posibles gracias a que nuestra nación estuvo hasta ahora huérfana de aquella formidable palanca de un Gobierno que no puede nacer de la acción oficial, sino que ha de surgir de la iniciativa privada al calor del leal convencimiento que todos los españoles formemos de que es indispensable ponerle remedio al mal.

El magno esfuerzo que venimos realizando para recoger e inocular en la vida nacional el espíritu de renovación del Directorio militar, puede incluso en gran parte, con su eficacia al menos, llegar a malograrse si no conseguimos que la realidad de nuestra acción ciudadana, la pureza de nuestros ideales y la fuerza arrolladora de la fe que nos alienta alcancen en el mundo la resonancia que merece la firme y decidida voluntad de un pueblo que puede y quiere vivir y progresar.

Basta para conseguirlo que pongamos en acervo común un fuerte capital en acciones nominativas, que cubierto por subscripción pública entre los particulares, corporaciones y empresas de todas clases, busquen en la forma de sociedad anónima y bajo el título de "La Voz de España, S. A.", el medio de encomendar la instalación de la administración de los servicios a aquellos hombres que mayor relieve han alcanzado en el campo de las actividades industriales y mercantiles, con objecto de que apliquen al cumplimiento de tan delicada misión el genio que les ha hecho triunfar en la organización de sus negocios.

Con ello prestaremos a nuestra patria el mejor servicio que puede de nosotros esperar.

Falta sólo la unánime decisión que es el secreto del éxito en las actuaciones colectivas.

A promoverlo y conseguirlo se dirige nuestra exortación sólo inspirada en el noble y levantado fin de dar a España, tan necesitada en esta hora suprema de su historia secular, convencidos de que si lo logramos adquirirà màs fuerza y màs valor y darà màs provechosos frutos la fe y el entusiasmo con que gritamos Viva España, Viva el Rey.

Barcelona, 20 de enero de 1925. — Alfonso Sala.—El barón de Viver."

L'EXPORTACIO D'OLI D'OLIVA DISPOSICIONS DIVERSES

Madrid, 22. — "La Gaceta" publica:

Reial ordre disposant que deixi de cobrar-se el gravamen sobre l'exportació de l'oli d'oliva a partir del febrer vinent.

DARRERA HORA DE BARCELONA

DESGRACIA

A les 0'30 ha estat auxiliat al dispensari d'Hostafrancs Josep Peiró, de 31 anys, soller, habitant al carrer del Pi, número 5, criat de la baronesa de Maldà, el qual presentava cremades de segon grau al braç i i mà i ambdues cames, de pronòstic reservat, produïdes per haver caigut a una bassa de calç en passar per un camp próxim a la Travessera de Les Corts.

Fou trasladat a l'Hospital Clínic.

ATROPELL :: UN HOME MORT

A les vuit del vespre, al dismensari de Sepúlveda, on fou portat, morí, per haver estat atropellat per un automòbil, Miquel Ribas, de 31 anys, casat, habitant al carrer de Còrsega, 572, tercer, primera.

El fet ocorregué al carrer d'Aribau, entre Diputació i plaça de la Universitat.

El xofer no fou detingut.

Ha estat ajornada la manifestació projectada per a diumenge

A Capitania han facilitat la següent nota:

"El Capitàn General ha recibido un telegrama del Presidente del Directorio, General Primo de Rivera, en el que le manifestava la conveniencia de aplazar homenaje al Rey el día 25, por dificultades de que para ese día puedan encontrar-se de regreso en Barcelona los elementos que han marchado a Madrid para asistir al que allí se efectuarà el 23.

Añade el Marqués de Estella, en su telegrama, que cuando se verifique este acto en Barcelna asistirà él personalmente con mucho gusto si puede.

El Capitàn General ha contestado al Presidente del Directorio que en vista de su telegrama se aplaza la manifestación en proyecto hasta la fecha que oportunamente se indicarà y que a todos nos honrarà y satisfarà mucho su presencia si se digna venir a presidirla."

DE MADRID

FUNCIO AL REAL

Aquesta nit, el taatre Real, presentava brillantíssim aspecte.

S'ha cantat el primer acte de "Aida", després cançons típiques espanyoles, i "La canción del soldado", pels cors del teatre Real.

CRONICA SOCIAL

ELS OBRERS DE LES ARTS GRAFIQUES

La U. G. de T., Federació Gràfica Espanyola, Federació Sindical Internacional, convoca els obrers de les arts gràfiques a l'Assemblea que se celegrarà demà, dissabte, a les deu de la nit, al seu estatge social, Peu de la Creu, 14 primer.

LA "REVISTA DE CATALUNYA"

Els subscriptors i lectors d'aquesta revista que vulguin tenir relligats en volum els números corresponents al passat semestre, poden passar per l'Administració. El volum corresponent els serà lliurat amb la major rapidesa. El preu de les tapes en tela i del relligament, és de **pessetes 3'50.**

—o—

D'ací a molts pocs dies quedarà llest el tiratge del número 7, el qual conté el sumari interessantíssim que anunciàrem dies enrera.

A partir del mes entrant, serà avançada, dintre de cada mes, la data d'aparició de la revista, tot i haver-se de tenir en compte les freqüents dificultats motivades per les actuals circumstàncies.

—o—

Al cap de set mesos de publicar-se la "Revista de Catalunya" pot presentar ja en ferm les dades efectives i normals de la seva expansió.

Actualment el nombre de subscriptors directes de la revista és d'uns 1.400. La venda en llibreries i quioscos i els paquets dels corresponsaals representen una xifra aproximadament igual. D'altra banda, segueixen afluint altes de subscripció, fins el punt que les de l'actual mes de gener arriben a la trentena.

L'Administració de la "Revista de Catalunya" dóna al públic aquestes dades seguint l'exemple de notables i prestigiosos publicacions estrangeres, que consideren un deure el tenir al corrent els seus amics de la situació econòmica, la qual, tractant-se d'empreses idealistes, interessa a tots els subscriptors, lectors i al públic en general.

EL LECTOR DIU...

Ens sembla interessant de reproduir, encara que sigui per tercera vegada, els paràgrafs més remarcables d'aquest interessant solt. —N. de la R.

AL SR. FREDERIC URRECHIA

Lema: *Dicen que existe en Bombay*
terrible peste bubónica,
aquí Urrecha hace la crónica
de un drama de Echegaray
...mejor están en Bombay!!!

... ...

Nosaltres, Don Federiquete, sabem certament que vós éreu un segon queie de la Duana de Barcelona, molt amable, molt servicial i molt entusiasta dels vanos del Japó!

Oh! aquells entusiasmes tan mal compresos que ocasionaren la vinguda a Barcelona d'un San Juan (i no de Puerto Rico) i la preterició en la vostra brillant carrera, plena de mostres d'agraiment i de mostres de totes menes... Us en recordeu de la dolcesa d'aquells bombons de Torino? Us en recordeu de la frescura d'aquells barrets de palla?...

Oh! vós, Don Federiquete, que tan aficionat sou a fer cites de llibres antics, no us ve a la memòria (aquesta memòria que ja falla) la paràbola de la "Muller adúltera".

Per què, Don Federiquete, us entossudiu en trobar defectes a persones que no saben que vós existiu!

Un home com vós, acostumat a fer expedients plens de ciència oficial, hauria de deixar d'escriure aquestes coses tan plenes de despit.

Que no ho sabeu que l'expectoració biliosa és una conseqüència d'una malaltia hepàtica?

Cureu-vos el vostre fetge, us ho diem amicalment i sincera...! Tan bon fetge que teníeu quan ereu pericial de Duanes!

Nosaltres, que us estimem perquè ens féu riure, us diem que us cureu el fetge perquè un home malalt d'aquesta víscera tan important no pot fer res més que prodigar amargors...!

No sigueu amarg, home, no sigueu amarg...!

Torneu en allò de Bombay, que és el vostre fort, i deixeu-vos de truculències de gust dubtós... Ja veureu com hi guanyareu i esdevindreu un vellet polit i rialler... o sinó, us diran que ja féu catúfols!...

Amicalment us saluden,

Miquel Calvet, Víctor Mora, Joan Grau, Puigdomènech, Joan Caballé, Francesc García, Joan Marés.

NOVES RELIGIOSES

Cort de Maria. — Nostra Dona de l'Estrella, a Santa Anna.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Torn de Maria Mare de les Animes, a la capella del carrer de l'Escorial.

DEL BISBAT

L'Obra de la Propagació de la Fe, establerta en aqussta diòcesi, ha recaptat durant l'any 1924 la quantitat de 66,587'15 pessetes.

SOLER I TORRA GERMANS
BANQUERS

BITLLETS

Francesos, 37'95 per 100.
Anglesos, 33'60 pessetes.
Italians, 29 per 100.
Belgues, 35'50 per 100.
Suïssos, 135'40 per 100.
Portuguesos, 0'30 pessetes
Marc renda, 1'60 pessetes.
Austríacs, 0'01 per 100.
Txecoslovàquia, 21.
Holandesos, 2'75 pessetes.
Grècia, 11 per 100.
Suècia, 1'81 pessetes.
Noruega, 0'99 pessetes.
Dinamarca, 1'14 pessetes.
Finlàndia, 17'10.
Romania, 3 per 100.
Bulgària, 4.
Turquia, 3'40 pessetes.
Estats Units, 6'97 pessetes
Canadà, 6'80 pessetes.
Argentina, 2'72 pessetes.
Uruguaia, 6'70 pessetes.
Xilena, 0'70 pessetes.
Brasiliera, 0'66 pessetes.
Boliviana, 2'10 pessetes.
Colombiana, 5'70.
Peruana, 28 pessetes.
Paraguaia, 0'68 pessetes.
Venezuela, 1 pesseta.
Japonesos, 2'50 pessetes.
Algerins, 37'45 per 100.
Egipte, 33'90 pessetes.
Filipines, 3'05 pessetes.

OR

Alfons, 139 per 100.
Unces, 139 per 100.
4 i 2 duros, 139 per 100.
1 duro, 139 per 100.
Isabel, 139 per 100.
Francs, 139 per 100.
Lliures, 35 pessetes.
Dòlars, 7'15 pessetes.
Cubà, 7'125 pessetes.
Mexicà nou, 140 per 100.
Venezuela, 138'50 per 100.
Marcs, 169 per 100.

Completada amb la indicació de tots els serveis d'autos de Catalunya : Llista de recaders, etc.
La més clara — La més exacta

CHASSAIGNE FRERES Claris, 43
PIANOS AUTOPIANOS, HARMONIUMS, ROTLLOS PERFORATS, PIANOS DE LLOGUER I D'OCASIO
Vendes a terminis. Pianos estrangers

ESTALVIAREU TEMPS I DINERS
emprant
Café amb llet
sondeseada
"EL PAGES"
1'70 Ptes. pot

SOCIETE GENERALE
de Banque pour l'Etranger et les Colonies
Sucursal de Barcelona
Plaça de Catalunya, 20
Tota mena d'operacions de Banca de Bars
CAIXES DE LLOGUER

MAS I ROCA
CAMISERS
16, Fontanella, 16 - Telèfon 2713 A
24-26, Portaferrissa, 24-26 - Telèfon 1574 A
GRANS NOVETATS AMB CORBATES

Visiti vostè al Dentista tots els anys i usi PASTA DENS tots els dies

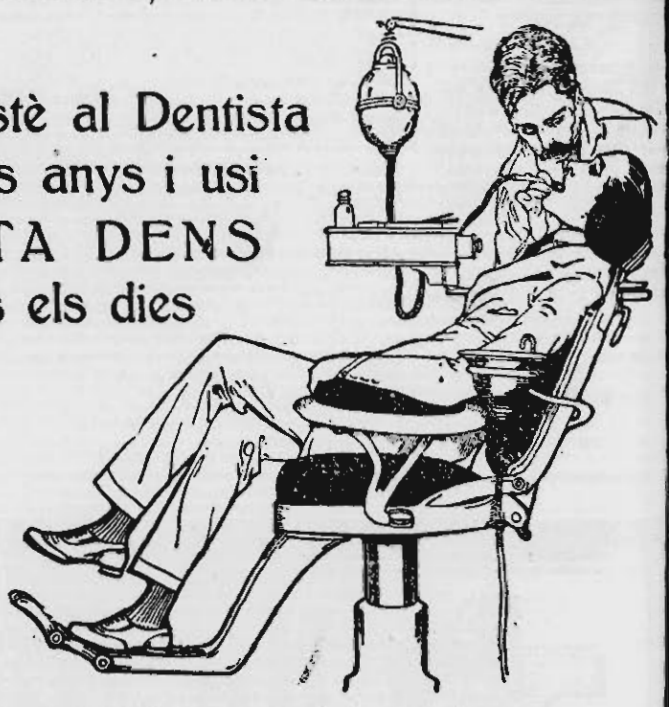

Es un erro anar tan sols a casa del dentista quan fan mal els caixals o ho exigeix el malestar de la boca.

Visiti-l enc que sia una vegada a l'any perque repassi ço que convingui; i el dentista li aconsellarà que usi cada dematí la Pasta Dens i es renti la boca amb Elíxir Dens després de cada àpat, per a conservar el dentat sa, net i brillant. Una boleta de coló empapada d'Elíxir Dens, calma a l'acte el mal de caixal.

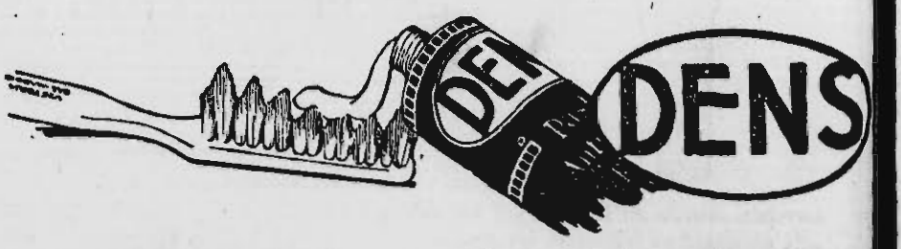

La composició d'aquesta pasta no és un misteri. La Pasta Dens és una crema sabonosa, d'agradable sabor, aromatitzada amb menta dolça de bona qualitat. Ni pedra tosca ni drogues d'efecte dubtós o nociu. Neteja l'esmalt dental amb la suavitat d'una esponja, no el ratlla amb l'aspror d'una llima.

a tots els comerços d'Espanya. - Perfumeria Gal. - Madrid

PALL MALL CINEMA

La lluita contra el ridícul

Fa temps que no n'hem vista cap, i ens és grat de recordar de tant en tant aquelles pellícules còmiques de frontera en les quals un soldat americà i un soldat mexicà, vetllant cada un d'ells per la pròpia pàtria, avançaven, durant la distracció de l'altre, la ratlla divisòria dels dos estats. En aquelles pellícules, d'una gran força còmica, ja que tenien per contrafigura realitats de vegades tràgiques, els mexicans no quedaven mai gaire bé, seguint la tradició mexicana respecte dels Estats Units. Amb tot, la manera de no quedar gaire bé mexicana era sempre preferible cinematogràficament que no pas històricament. La collecció d'aquelles pellícules formaria un programa força nodrit i bo. Amb tot, com que totes les coses tenen una fi en aquest món, aquest programa còmic s'ha acabat, i les pellícules de frontera han desaparegut de per tot arreu si no és del record dels bons aficionats.

Ara, doncs, que ningú no podrà dir que alludim a cap d'elles en particular, i si moltes vegades escrivim sobre el que ens suggereix el que veiem, parlarem ara segons el que ens suggereix allò que no veiem i que, certament, ens manca si no com el pa de cada dia, *com el tortell dels diumenges*.

Moltes vegades, quan ens delectàvem amb *els incidents* còmics d'un d'aquells films, havíem pensat dues coses: primera, com reaccionaria un mexicà posat entre el nostre públic?, i segona, com reaccionaria un públic mexicà posat, naturalment, a Mèxic?

Es evident que la resposta no seria igual si en lloc, per exemple, de mexicans es tractés d'assumptes i públic anglesos. Nosaltres suposem, per exemple, que un públic mexicà reaccionaria disparant sobre la pantalla, sobre la cabina i sobre el públic; que un públic anglès reaccionaria simplement rient; que un mexicà únic reaccionaria, o bé disparant, o bé callant, i que un anglès únic ho faria exactament com un públic anglès, únic o nombrós. No cal pas dir com trobem més elegant la manera anglesa que la manera mexicana de jutjar el ridícul; amb tot, hom no pot pas encarregar la fabricació dels nirvis propis, i no posaríem pas la mà al foc que nosaltres mateixos ens trobéssim més aprop de Chiuahua que no pas de Londres.

No per això, però, hem de desconèixer les excellències d'una posició damunt de l'altra quan totes dues es troben davant d'un mateix sentiment del ridícul.

Aquesta cosa indefinible, feta de contrastos i desproporcions, *contrastos físics i morals*, desproporcions entre els mitjans i els fins, és una cosa tan fatal, tan invencible com qualsevol catàstrofe de la naturalesa. Qui *s'indigni, qui protesti* contra un terratrèmol, contra una pedregada, estarà en una situació semblant a la d'aquell que faci aquestes coses davant d'un paper ridícul. En ambdós casos farà un paper ridícul, i en el segon, el farà doble. El villista mexicà que dispara trets contra la pantalla perquè aquesta

(*Continua a la pàg. següent*)

UN PETIT VIATGER EXTRAORDINARI

ELS DARRERS DIES DE JACKIE COOGAN A PARIS

Les Tulleries : Les botigues : "Les noies i les senyores són iguals per tot arreu" : "Au revoir", que vol dir Adeu-siau

Jackie Coogan passa els darrers dies a París. No pot visitar tot el que "hauria de visitar", car cal recordar que està sota la tutela de la senyora Newell. Ell prou voldria instruir-se; però no té temps, i ho deixa per a la tornada.

Com cal, però, a un noi, no es deixa pas perdre els bons matins dels pares, i es veu que la senyora Newell sap el que es fa.

L'exhibició, però, continua sense que ell se n'adoni ben bé. Ell sap que és quelcom d'extraordinari, però comença per no fer-ne cas i prendre les coses com vénen

"El diumenge—continua el diari—anàrem a missa a la Catedral de Notre Dame. Es una de les esglésies més històriques del món, i tots els reis francesos i els nobles acostumaven a anar-hi a resar abans de la Revolució francesa,

El dilluns, Mrs. Newell em portà a les Tuilleries, i vaig fer navegar el meu gussi per l'estany amb els altres nois.

La senyora Newell i la mamà estaven molt impacients per portar-me al Louvre i al Luxemburg, però teníem pocs dies disponibles, i la mamà digué que volia tenir tot el temps necessari perquè jo pogués veure les pintures, i la senyora Newell me les expliqués.

Així, doncs, quan tornarem a París des d'Atenes, tindrem una setmana tota per a nosaltres per veure les pintures i altres coses meravelloses de les galeries d'art.

Volíem visitar Versalles, també, però plovia tant, que vàrem quedar per veure-ho a la tornada.

L'endemà la mamà volgué anar a córrer botigues, i el papà i jo també hi vàrem anar, i compràrem algunes coses per a la mamà i per als meus amics de Los Angeles. Compràrem alguns regals a la Rue de la Paix, i totes les dependentes sortien i volien besar-me, però jo no ho vaig voler. Penso que les noies i les senyores són iguals a tot el món.

Després vàrem passejar a la vorera esquerra de la Sena, on tots els artistes viuen, i visitàrem alguns dels tallers.

El dia abans de marxar cap a Roma, "L'Intransigeant" (mistress Newell em diu les lletres), un dels diaris de París, em donà una gran festa que hi havia una gran multitud de "boy scouts" francesos amb una banda de música i totes les coses per obsequiar-me. Jo anava com un "scout" francès i ells em donaren una de les gorres sense visera igual a les que els Dimonis Blaus portaven durant la guerra. Estava content d'ésser un "scout" francès, perquè haig d'esperar a tenir dotze anys per a ésser-ho a Amèrica.

A París hi ha el menjar més bo del món. Cada dia anàvem a menjar a un lloc diferent. El poble francès no menja gaire per esmorzar; la major part no menja res fins a migdia, i, de primer, quan vaig demanar una "ham omelet" (truita amb pernil) per esmorzar, el cambrer no sabia el què era.

Mentre érem a París, Mr. Gordon Berry, cap del Near East Relief (Socorsos al Pròxim Orient) a Europa, vingué d'Atenes per veure'm, i ens acompanyarà en el nostre viatge a Grècia.

Estic impacient per veure l'Acròpolis i el Parthenon. Serem a Atenes d'aquí a una setmana.

Quan vàrem sortir de París hi havia una gran multitud per veure com me n'anava. Vaig fer-los adéu amb la mà, dient: "Au revoir", que significa adeu-siau en francès."

Jackie Coogan es dirigeix a Orient. Publicarem ara l'estada a Roma i la visita al Vaticà.

De París n'ha vist i n'ha apreciat el que un noi sà com ell en pot veure i en pot apreciar. Jackie, es veu, té gana. Sap el que és menjar bé, li agrada. Com a Londres pels soldats, a París és atret pels "boy scouts", i com a tot noi de la seva edat, que vol ésser home, li fan nosa les sollicituds femenines, que més tard haurà de sollicitar, almenys per pura fórmula, si les vol. Aleshores potser es recordarà de París i de "tot arreu", segons ell, i de les ocasions despreciades.

LA MODA EN BLANC I NEGRE

CORINNE GRIFFITH SERVEIX UN ESMORZAR

Diana Kane lluint un vestit de vellut i vori adornat amb un davantal fet de brodats de granets, en rosa fort, vermell xinès, blau i negre. Portant aquest vestit, miss Kane guanyà un premi de bellesa al ball de la Metro-Goldwyn.

No sempre hem de parlar de vestits, i les nostres lectores ens ho han d'agrair. El cinema, que tan gran influència exerceix en els costums dels espectadors, n'exerceix encara més, naturalment, en els dels actors. Representant quasi sempre, almenys, en mig d'una vida luxosa, i fins refinada, i visquent després amb una base econòmica amplament satisfeta, les estrelles del cinema traslladen a la llar la vida de la pantalla en els seus aspectes més civilitzats, naturalment.

Així, Corinne Griffith, prou coneguda perquè en fem l'elogi a la pantalla, és una de les mestresses de casa més aficionades a *tenir convits*—i convidats, i sobretot a obsequiar-los a l'hora de l'esmorzar (luncheon). Aquestes festes de Corinne Griffith tenen gran renom a tota la colònia cinematogràfica, i tant per la cuina com per l'arranjament de la taula.

Ens ocuparem, naturalment, només d'això segon. A casa miss Griffith s'esmorza a la una o dos quarts de dues, i mentre el seu cuiner prepara els menjars, ella es dedica a agençar la taula, car —diu— una taula ben presentada és un gran complement per un bon dinar, i contribueix en gran manera al plaer i al confort dels convidats.

Miss Griffith explica ella mateixa com arranja la seva taula:

"Per disposar la taula per un "luncheon" uso, o bé estovalles, o bé tovallonets. Si empro els segons, la taula ha d'ésser molt llustrosa. Després colloco el quadrant de centre, damunt el qual va, o bé un gerro tallat amb flors, o algun altre centro decoratiu. De vegades hi poso una bonica planta florida, naturalment, collocada dins un test decoratiu.

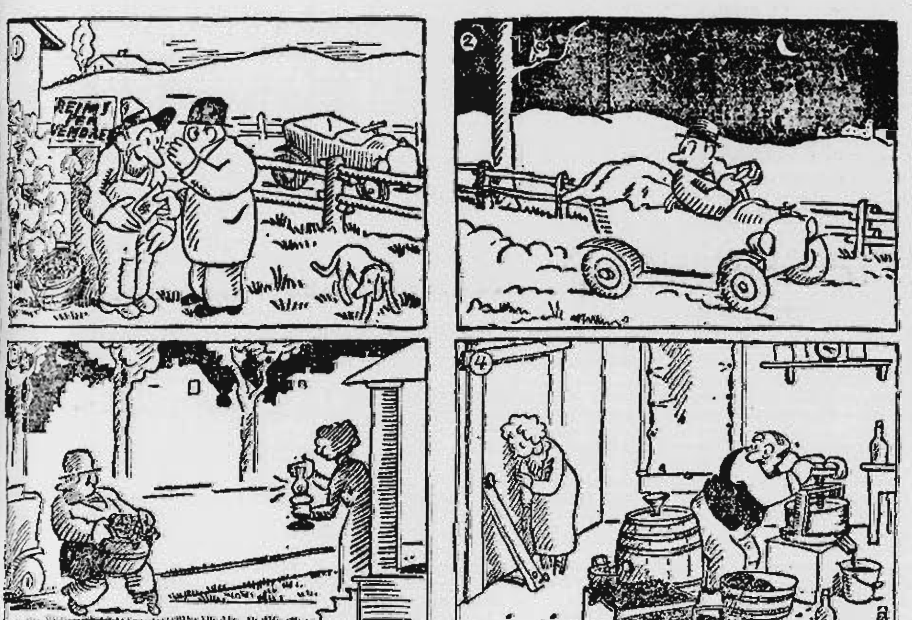

Si és legal ja no té cap gràcia

Historieta al·lusiva a la llei seca

Dibuix de Fruck.

"Life", de Nova York.

TRES AVENTURERS ITALIANS A BARCELONA

Lechi, general aventurer

Una de les terres més lligades a l'estela canviant del destí napoleònic fou la del nord d'Itàlia. La situació geogràfica que la feia terreny de lluita contra l'enemic austríac, la situació política dels estats cisalpins adequat a les combinacions diplomàtiques, l'esperit dels seus habitants propici en aquell moment a les renovacions alliberadores, i una certa preferència personal de l'emperador deguda al record de les primeres victòries jovenívoles i a la identitat de l'origen racial, són altres tants motius que expliquen la importància del factor italià en la complexa història de la commoció napoleònica.

La influència dels fets exteriors tingué una profunda repercussió en el poble. Al compàs dels estímuls contradictoris fermenta desordenada i febrosenca la vigorosa idealitat italiana. Quan el 96 el general republicà Bonaparte, després d'una inesperada i meravellosa campanya, deslliurà Milà del jou austríac, la entregada trencant els motllos opressors, féu visible la forta empenta que en les consciències lliures tenien les noves idees revolucionàries. Cap historiador, potser, ha sabut expressar tan clarament i concisament com Stendhal en els primers capítols de "La Chartreuse de Parma", la joia de la llibertat, l'embriaguesa de la illusió noble, la confiança riallera que desvetllaren en el cor de la Lombardia les victòries del miserable i esparracat exèrcit de la República. Fou la primera flama que encengué una foguera que havia de cremar molts anys, i no apagar-se fins al negre període de les restauracions absolutistes. Perquè malgrat una primera reacció que per tretze mesos lliurà de nou Milà a les represàlies austríaques, la campanya de Marengo en 1800 portà definitivament la llibertat i la constitució de la República cisalpina, regida en l'absència del president Napoleó per l'autoritat benèvola i assenyada de Melzi.

A l'estímul de la commoció de l'hora, es comprèn que en un poble de viva i rica psicologia com l'italià, es presentessin reaccions individuals acusades i contradictòries. Al costat de l'abrandament generós de la noble illusió dels joves voluntaris, marcats els traços amb la divisa de "República o mort", devien trobar-s'hi fatalment els ambiciosos aprofitadors de les aigües revoltes, els aventurers del moment; els uns per càlcul interessat, els altres portats pel corrent de les coses.

Es difícil decidir amb certesa en quin d'aquests dos grups darrers ha d'incloure's el comte Josep Lechi, general aventurer i ambiciós. Es probable, conegut el seu eixelebrament, que pugui ésser classificat en el segon, i que els mòbils de les seves primeres accions fossin inicialment purs, conseqüència de l'exaltació ambient en la seva ànima tivant de passió.

El caràcter exaltat i violent era una tara hereditària, car el seu pare, Faustí Lechi, havia mort d'una trabucada un amic seu del qual tenia ressentiments. Josep, el seu fill gran, nasqué a Brèscia en 1767, i segons conta Lombroso, citat per Couard, féu la seva educació a Viena, començant la carrera militar al servei de l'Àustria. Però tornant a la seva pàtria, després del desvetllament portat per les campanyes napoleòniques del 96, contribuí a revoltar-la contra Venècia, atorgant-se en la formalització del moviment el grau de general de brigada. Quan vingué la primera reacció, es va veure obligat a refugiar-se a França, prenent el comandament de l'anomenada "Legió itàlica", la qual lluità en la campanya de 1800. Organitzada després de la victòria la República cisalpina, la seva Legió passà al servei d'aquesta, essent nomenat general de divisió, i fou un dels 452 comissionats que a la Consulta de Lió en 1802 aprovaren la Constitució de la mateixa.

Lechi passà allavors uns anys a Itàlia en una posició influent. Però la seva ambició viva i apassionada l'empenyia a més. No podia quedar passiu un home com el que Couard retrata amb les següents paraules: "Aquest general sembla haver tingut l'absència d'escrúpols morals o legals la indiferència en l'elecció de mitjans, la cúpida avidesa, la set de plaers, el gust de la freda crueldat, que foren característics dels caps de banda de la Itàlia del Renaixement".

I és cert; en tots els seus actes es presenta com un veritable "condottiere" de la Revolució i de l'Imperi. En aquests anys menys coneguts, de vida relativament quieta, Driault parla amb poca claredat sospitosa, de la tèrbola història d'un complot en el qual Lechi té una intervenció equívoca. Fins que una empresa més franca torna a posar-lo militarment de relleu.

En 1806 Napoleó decideix treure els Borbons de Nàpols i apoderar-se del Regne, enviant contra la intrigant Carolina a Massena, el millor dels seus generals. Es gairebé l'endemà del cop gloriós d'Austerlitz, i Nàpols, cau de tirania i de cruels perfídies, ha perdut amb la mort de Nelson a la batalla victoriosa de Trafalgar, el més ferm puntal de resistència que li donava el prestigi personal i nacional del almirall britànic, presoner en la xarxa de l'encís femení. Per això, quan s'acosta l'exèrcit francès el rei Ferran fuig, amb ben poc heroisme, a Palerm, mentre recomana als seus que resisteixin a ultrança. Massena entra fàcilment a la capital, mentre les tropes redueixen els escamots dels fanàtics de Carolina.

En aquesta senzilla expedició militar, de triomf fàcil, que donà el primer dels seus trons precaris a Josep Bonaparte, el comte Lechi manava la divisió italiana. Fou el primer pas de les noves aventures que havien de dur-lo a la nostra ciutat.

Comença aleshores Napoleó a preocupar-se dels assumptes d'Espanya i a preparar la intromissió armada. A darrers de l'any 7 ordena la concentració a Perpinyà de l'"Exèrcit d'observació dels Pireneus Orientals" destinat a la invasió de Catalunya. El nucli principal de la seva formació fou constituït per tropes italianes i napolitanes. L'Emperador assignava a aquest exèrcit una tasca accessòria i secundària, car no creia que trobés forta resistència, i per això no era compost d'elements de primera classe com els que portava sempre sota el seu comandament directe.

Lechi, que segons Vacani, era "un conegut i expert capità", i com diu Lombroso "el general més sobresortint de l'exèrcit d'Itàlia", fou el designat per manar els seus compatriotes. Les seves primeres campanyes amb la divisió republicana, la darrera expedició a Nàpols, on tingué una missió semblant, el seu caràcter, barreja de passió aventurera i fredor ambiciosa, el feien el més indicat per a una empresa de conquesta en país estranger. Home de decissió i energia capaç de saber prescindir en el moment necessari d'un inútil respecte a la moral i al dret.

Poc a poc es reuní al Rosselló, sota les ordres de Lechi, la primera divisió italiana. Aquesta, i la que més tard entrà manada per Pino, feren gairebé tota la campanya napoleònica a la nostra terra. Per això han deixat un record profund, i no molt falaguer. Es probable que en ell hi hagi un fons de veritat, i una part de lògica exageració. Fóra interessant fer un imparcial i curós estudi dels fets dels soldats italians a Catalunya. Les opinions dels que els jutgen són dividides. El seu historiador i compatriota Vacani en fa repetits elogis, però les seves lloances són fetes a la valor militar, i no referents a la conducta, de la qual no parla.

Els nostres cronistes, Ferrer al davant, en veuen sols la part negra, cosa molt humana, tant més quan és evident que els invasors donaren sota aquest caire nombrosos motius de blasme. Els generals francesos, a les ordres dels quals lluitaren, els jutgen contradictòriament; el mateix Napoleó, que escriví agrament al seu germà Josep, "es fan soldats amb bons pagesos, però no amb bandits", en altres avinenteses, en parla en ben altres termes, i sobretot davant la penúria d'homes en que comença a trobar-se, en demanda sempre més i més. Potser sigui aquest el motiu principal dels defectes de les tropes italianes expedicionàries, reclutades per circumscripció obligatòria. Molts dels soldats eren duts per força a una guerra que no els deia res. Es lògic que l'estat d'esperit collectiu fos ben diferent del que abrandava les legions de voluntaris plens d'illusió ideològica. En conjunt, la seva composició era característicament heterogènia, i junt amb els coratjosos que sabien morir sense queixa en l'atac, es trobaven els innombrables desertors, i confosos amb els que conservaven la noble fe humana hi havia els perdularis i busca-raons, que com a més visibles i sorollosos, definiren la impressió desfavorable en la població que havia de patir-los, la qual recull fidelment el raport que transcriu Couard de l'agent policiac francès Blondel, "els habitants odien tots els napolitants, des del general que els mana fins als darrers tambors".

Amb el nucli principal de les tropes de Lechi, l'exèrcit d'observació sota el comandament superior del general Duhesme, entra a Catalunya per sorpresa, a començaments del 1808. La invasió d'un país amic i aliat és disfressada amb l'excusa d'una expedició a Càdiz. Malgrat aquestes explicacions oficials, quan els soldats italians i francesos entren a Barcelona el dia 13 de febrer, tot seguit els més compensius tenen la sospita d'un joc poc net, i aquest convenciment no triga gaire a ésser general a la ciutat. Comença aleshores un període de transició, en el qual no se sap on resideix l'autoritat, car mentre continua de dret regint l'antiga, de fet va passant cada dia més, per nous actes i disposicions, a mans dels generals francesos, i particularment de Lechi.

La continua intromissió d'un poder estrany en la vida ciutadana havia de portar per força repetides pertorbacions. Des del primer moment la protesta es tradueix en nombroses baralles, sobretot a les tavernes dels barris baixos que freqüenten els napolitans més perdularis. Encara que Napoleó tenia manat i molt en el caràcter dels habitants que es donin unes quantes ganivetades a soldats escadussers, els morts trobats en carrerons solitaris fan extremar les mesures de vigilància i de rigor. Alternativament són fusellats, com a exemple, un tambor major italià que havia sabrejat sense motiu uns pacífics botiguers, i un oficial espanyol, autor de la mort d'uns soldats francesos. Però aquestes disposicions són insuficients, i els conflictes esclaten en graduacions més elevades. Perquè el general Lechi no ha estat saludat com calia es promou un greu incident que costa dues morts entre les guàrdies espanyoles de l'oficial Gaspar de Fivaller i els velites italians del capità Provena. Intervé personalment el capità general, comte d'Ezpeleta, però un sots-oficial italià l'agafa pel coll, i la batalla tendeix a generalitzar-se quan arriba un destacament francès que pot restablir treballosament la pau. Espurnes simptomàtiques que comencen de dibuixar els perfils del que serà l'angúnia ciutadana durant cinc anys de sofriment.

Cada dia la població va tancant-se en ella mateixa, i no és estrany que, segons Vacani, les tropes no trobin en els catalans "l'antiga hospitalitat, de la qual, a exemple dels celtíbers, havien estat sempre molt generosos" i "que els mateixos que poc abans els tributaven un franc acolliment i honors, ara procuren evitar-los, mostrant que sols a desgrat usen models urbans".

A mesura que es fa més evident l'antagonisme i més pregon l'abisme entre uns i altres, necessiten els francesos afermar el domini material intensificant les mesures de força. Per això Duhesme, malgrat trobar-se oficialment de pau en una ciutat aliada, decideix apoderar-se dels forts, encarregant a Lechi, com a més indicat per a aquestes empreses, el cop de mà amb el qual ha de prendre la ciutadella.

Lechi executa el fet amb l'audàcia mestrívola i decidida d'un aventurer de raça.

Un matí, mentre els seus napolitans realitzen evolucions innocents a l'esplanada de davant la ciutadella, Lechi envia a cercar el governador del fort, i mentre parla distretament damunt del pont llevadís amb l'oficial de guàrdia, els batallons napolitans, com qui no fa res, s'acosten, passen el pont, separen la guàrdia esverada, entren a la ciutadella, ocupen militarment els llocs estratègics i la columna principal s'arrenglera en correcta formació en el pati d'armes. Davant d'ells, i en actitud expectant, es colloquen les tropes espanyoles; però el capità general, poc amic de conflictes seriosos, ordena l'evacuació de la ciutadella, a la qual segueix la del Castell de Montjuïc.

Amb l'ocupació dels forts, pot dir-se que comença el franc domini de l'exèrcit d'ocupació. Lechi, que havia estat nomenat des de l'arribada comandant superior de la guarnició, i en el qual Duhesme resigna cada vegada més els resorts de l'ordre públic, serà per un temps el veritable amo de Barcelona. Així com les estades dels altres dos aventurers compatriotes seus anteriorment estudiades no deixaren cap rastre en la vida de la nostra ciutat, la de Lechi, per l'autoritat que tingué i l'ús que en féu, serà sempre recordada amb dolor.

Carles Pi Sunyer

-- COLISEUM --

DIUMENGE, A LES SIS DE LA TARDA, ESTRENA DE

El cavaller sense màcula

PROGRAMA AJURIA ESPECIAL

GLORIA SWANSON -- PRODUCCIO DE LUXE -- MILTON SILLS

Aleshores, poso un camí de taula de dalt a baix de cada costat de la taula, que és llarga, arranjant únicament els tovallonets a cap i cap d'ella, cosa que fa un bonic canvi del que resulta quan es posa un tovallonet sota de cada plat. D'aquesta manera no faig servir cap dels quadrantets damunt dels quals hi ha les coses collocades en el centre de la taula. Els convidats tenen llurs llocs al voltant de la taula, naturalment, a distàncies iguals. Davant de cada plat hi ha una safata per al tovalló, que és més petit que no pas el del dinar.

Les forquilles són posades al costat esquerre del plat; la de l'enciam, que generalment és la tercera usada, més a prop del plat.

A la dreta, el ganivet per a la carn, més a prop del plat; després, el del peix, i finalment la cullera per a la sopa. Les copes, a la dreta del plat de servei, damunt un petit quadrantet. La sal i el pebre, un servei per cada dos convidats.

A l'aparador, junt amb el servei de plata i tovallons, hi poso un plat especial i un tovalló net per recollir les engrunes.

Com que tot "luncheon" és servit pel costat, els únics menjars collocats damunt la taula són els dolços i fruits secs.

M'agrada començar, i als meus convidats també, per un cocktail de fruites, i per això, colloco la copa plena de fruites damunt un plat petit, cobert amb un tovalló, i la cullereta al costat, i tot això damunt la safateta. Quan s'ha acabat es lreu, i faig collocar en el seu lloc el bol de la sopa i la salsera. També faig servir, en aquest moment, les barretes de pa. Finida la sopa, es treta la safata amb el bol i la salsera i es servit el peix en plats recentment escalfats. La salsa la faig passar separadament perquè sempre hi ha algun convidat que no en vol.

Després serveixo la carn, disposada en els plats amb les croquetes de patata i llegums al voltant.

En acabat vénen els plats per la salada, que passa al voltant amb el servei de plata dintre l'enciamera. Segueix la crema en un recipient de plata o cristall tallat.

Faig treure els plats de l'enciam, la sal, el pebre, les engrunes, i són posats els plats dels postres. Ofereixo dolços i faig collocar els bols per als dits.

El cafè pot ésser servit a taula o bé en una altra sala, però jo el serveixo generalment a la mateixa taula de l'esmorzar, ja que crec que a tothom li agrada més fumar una cigarreta amb el cafè a la taula mateixa on ha estat confortablement servit.

La senyora de la casa ha de pensar sempre en no precipitar-se, perquè si no el convit no tindria cap èxit. Si ella—afegeix miss Griffith — estudia aquests extrems per anticipat, estic segura que tot anirà com una seda."

I nosaltres també.

Hope Sinclair.

TEATRE OLYMPIA : CIRC :

Avui, divendres, a les 10 de la nit

SETENA SESSIO PER LA GRAN COMPANYIA D'OPERETA ITALIANA

CARAMBA - LOMBARDO

La millor del món

"Madame Pompadour"

de Leo Fall (autor insigne de "La Princesa del Dolar")

Protagonista: **Agnès Lidelba**

"El cavaller sense mácula"

PROGRAMA SELECCINE COLISEUM

Després de l'èxit de "La caravana de l'Oregon", èxit indiscutible que totes aquelles persones que l'hagin vista han de sostenir a peu i a cavall, i que és de lamentar només que l'empresa del Coliseum no hagi aguantat encara més al programa, diumenge, dia 25, s'estrenarà en aquest cinema una altra bona pel·lícula: "El cavaller sense màcula".

Sir Eduard Pelham, aristòcrata anglès és vidu d'una ballarina russa, Nadia, a la qual conegué essent secretari d'Ambaixada a la capital de l'Imperi moscovita. D'aquest desigual matrimoni hi ha una filla única, Nadina, l'idol del seu pare, el qual, per ço mateix que ell ha fet un matrimoni desigual, no vol de cap de les maneres que la seva filla l'imiti, i la promet, per evitar-ho, al seu cosí Eustaqui Pelham, al qual ella no coneix, i que, amb la seva romàntica imaginació, adorna de totes les qualitats i atraccions de Bayard, el "cavaller sene màcula", l'heroi favorit de la ingènua Nadina.

Naturalment, en res no s'assemblen, com pot suposar el lector, Bayard i Eustaqui Pelham, i Nadina ha de reconèixer-ho amb la conseqüent desillusió.

En canvi, totes aquestes qualitats, tan físiques com morals, semblen reunir-se en Bayard Delaval (Milton Sills), enginyer de la Companyia minera de Nevada, que per negocis visita a sir Eduard.

La casualitat i Elinor Glyn fan que, en un llarg viatge es trobin les principals parts de l'obra, i, portada pel seu cavall, Nadina arriba al cim d'una muntanya on Bayard té un refugi.

Mentre contemplen el paisatge, una serp fa fugir els cavalls, i quan l'enginyer és a cercar-los, pica a l'espatlla a Nadina. En tornar Bayard i veure el succeït, fa els possibles per salvar Nadina, li obra més la ferida, xucla la sang, i la fa ficar al seu propi llit en espera de socorsos.

Sir Eduard, però, interpreta malament la cosa, i obliga Bayard a casar-se amb la seva filla.

L'enginyer, però, que no vol forçar de cap de les maneres la noia, a la qual estima, aconsegueix el divorci, i solament després d'una colla d'incidents, desenrotllats aquests en mig del luxe més fastuós al qual es llença l'abandonada per oblidar, no triomfa el veritable i mutu amor.

EL RIDICUL...

el ridiculitza, empra, naturalment, mitjans desproporcionats als fins que ell es proposa i augmenta la situació còmica amb un nou personatge. I si no s'indigna fins aquest punt tràgic, però, s'indigna i fa queixom per demostrar-ho, també, sempre guardant les degudes proporcions i els deguts respectes. Hem de pensar que tot dret porta el seu deure; que tota llibertat porta la seva responsabilitat, i que si s'ha dit que el riure és el propi de l'home i enorgullits ho acceptem, no hem de rebutjar indignats el ridicul, que és la contrapartida del propi home.

Un vellet, un venerable vellet, caigué un dia anant per carrer. Feu un esglai general: tothom acudí sollicit a aixecar-lo, preguntant-li si s'havia fet mal, dolent-se de la desgràcia, dient mal de l'Ajuntament.

El seny home els interrompé, indignat:

—Sembla que hagi caigut una bèstia! Cau un cavall, i tothom: ai, pobret! Quan cau una persona tothom rin! Es que em preneu per altre?

P. de F.

IMPORTANT :: DOBLE PROGRAMA

Dia 26 de gener estrena als aristocràtics

Kursaal i Saló Catalunya

de la SEGONA i ULTIMA JORNADA de la notable SUPER JOIA UNIVERSAL

EL

GEPERUT DE NOTRE :: DAME DE PARIS ::

estupenda creació de **LON CHANEY** en el paper de **QUASIMODO**

També serà estrenada el dit dia la segona pel·lícula d'aventures

LLUITAR I VENCER

pel célebre campió de boxa

JACK DEMPSEY

el títol de la qual és

UN "KNOCKOUT" EN LA SOCIETAT

NOTA IMPORTANTISSIMA

S'adverteix al públic, que per compromisos contrets anteriorment, aquesta formosa SUPER-JOIA "EL GEPERUT DE NOTRE DAME DE PARIS" no serà projectada íntegra en una sola sessió, a cap altre local de Barcelona.

DIUMENGE DIA 25 DE GENER

PATHE CINEMA I SALO REINA VICTORIA

GRAN ESDEVENIMENT CINEMATOGRAFIC

"L'A ILIADA" D'HOMER

(EL RAPTE D'ELENA)

Adaptació del grandiós poema grec, que conté els seus més interessants episodis
Producció cinematogràfica conceptuada com la més extraordinària creació
el cost d'impressió de la qual puja a 800,000 dòlars

Exclusives E. GONZALEZ — Madrid

Per a Catalunya Internacional Films Barcelona

LES ESCENES D'AMOR NO SEMPRE SÓN AGRADABLES PER A L'ACTOR

El camí del veritable amor no sempre és pla, i aquesta màxima mai no és tan veritable com davant la cambra fotogràfica.

Com pot pensar l'espectador que el detall més emocionant de l'escena ha anat precedit d'un:

«Poseu aquesta llum més endarrera: és massa forta», pronunciat pels llavis de l'heroi?

Segons Lambert Hillyer, director de innombrables escenes d'amor, les dues terceres parts d'aquestes han estat precedides d'aquelles paraules, i la tercera restant seguida d'una lamentació, també feta per l'element masculí:

—Vaja!, ja m'ha deixat els llavis pintats a la cara; ara hauré de tornar-se a caracteritzar!

Com a la vida real, la principal víctima és l'home.

L'escena més greu d'aquestes que recorda Mr. Hillyer, i segurament també Milton Sills, és una escena d'amor entre aquest actor i Marcia Manon en una recent pel·lícula.

Milton Sills havia de caracteritzar-se de manera que no s'assemblés gens a ell mateix. Naturalment, s'havia posat un nas postís, s'havia farcit les galtes i s'havia posat unes orelles noves. Havia passat hores senceres davant del mirall, especialment per al nas, que havia necessitat tres quarts d'hora per construir-lo.

Aleshores vingué Marcia Manon amb el seu paper de temptadora, que havia de conquistar amb les seves armes.

«Esteu bojament enamorada d'ell —indicà Mr. Hillyer—. Ara poseu-hi vida, tent-ho tot per demostrar el vostre amor per aquest home.»

Manon agafà Milton en una apassionada abraçada: va tancar els ulls per plantar una terrible besada on creia que hi havia els llavis d'ell, traient-li el nas!

«Està molt bé!—s'exclamà la víctima de tant amor—. I ara, tres quarts més de feina al tocador! Es veu que l'única manera de demostrar que s'estima un home és treure-li el nas.»

Això, però, no és tan compromès com resultà el que succeí a Florence Vidor en «Superficial».

L'escena d'amor era a l'entrada d'un hospital, i al mig de l'abraçada els reflectors foren posats, per equivocació, damunt mateix d'un niu de vespes. Fou una escena d'amor que acabà en una cursa.

En «Barbara Frietchie», Florence Vidor fou també assetjada pels insectes, papallones aquesta vegada. Ella i Edmon Lowe es dejen llur passió en un carrer d'un poble del Migdia però a la nit. Centenars de papallones, atretes pels reflectors, caigueren que el protagonista obria la boca per pronunciar les universals paraules, se li emplenava d'aquests animals insectes que fan la delícia dels vespres primaverals.

L'OPINIÓ DE LARRY SEMON

La diferència entre les pel·lícules còmiques d'altre temps i les actuals, diu Larry Semon, és senzillament que abans s'usaven trucs mecànics. Així, per exemple, algú que era tirat dintre una bassa de morter, o dintre un llac, una dotzena d'absurds policies en un automòbil que es desfeia sobtadament o bé explotava. Avui és diferent. Hem de crear situacions còmiques. És l'expressió de la cara d'un home quan descobreix la seva muller posant-lo en ridícul, que ens fa riure ara».

En «La noia de la limousine», la seva darrera comèdia, hi ha una situació en la qual un xicot tímid, representat per ell mateix, és capturat per uns malfactors i segrestat en una habitació on hi ha la noia que ell estima.

UN PREMI PER A SCARAMOUCHE

«Scaramouche», aquesta interessant pel·lícula de la casa Vilaseca i Ledesma que tan poc temps hem pogut admirar a la nostra ciutat, ha estat més afortunada a l'altra banda de l'Atlàntic, ja que ha obtingut el premi de 10.000 dòlars de l'any 1924, premi que s'atorga als Estats Units a l'autor o al realitzador de la pel·lícula que, segons un jurat competent, és considerada com la millor de l'any... als Estats Units, naturalment.

ELS PERSONATGES DEL GEPERUT DE NOTRE DAME

Cal remarcar que el «Geperut de Notre Dame» no segueix pas a pas la novel·la de Víctor Hugo. No és que s'hagi volgut esmenar la plana al gran poeta francès; és, simplement, per posar l'obra a gust de tothom, i en dir de tothom ens referim exclusivament als que es podrien sentir ferits per la novel·la.

Així, Norman Kerry, en el paper de Phoebus, en lloc d'ésser un simple soldat d'aventura, és un refinat cortisà que conquista Esmaragda. Aquesta no mort tampoc penjada com a la novel·la, sinó que acaba en braços del seu enamorat.

Aquestes variacions vénen compensades per la creació de Lon Chaney, que fa un geperut magnífic, la caracterització del qual necessitaria hores.

Nosaltres, però, potser apreciem encara més l'actor Ernest Torrence, que en tots els papers, i en el de Clopin igualment, és formidable.

ARITMETICA

Edith Allen feia un dia preguntes a un nen, el qual no se l'escoltava perquè l'entretenia més un gat, ja que les preguntes eren sobre les lliçons de l'escola.

—Què succeeix quan trenques un dels deu manaments?

—Que només en queden nou—contestà distret el nen.

EL VISITANT INESPERAT PEL.LICULA AMB ESCENES SUBMARINES

Adquirida per la casa Vilaseca i Ledesma, aviat es projectarà una pel·lícula que a l'interès de l'argument afegeix el procediment de tecnicolor d'algunes escenes i la presa de vistes submarines pel sistema inventat pels germans Williamson.

Irene Carlton i Ernest Petterson s'han de casar, però el dia abans se'n fuig amb el que ha d'ésser padrí de boda, i Ernest, per oblidar, es fa pescador d'esponges. La fugitiva parella, embarcada en un vapor on es dedica a fer trampes en el joc, se salva miraculosament de l'incendi i va a raure a una illa deserta, junt amb una xicota, Olímpia, que va amb una carta de presentació a trobar un oncle llunyà que no la coneix. El matrimoni, però, aconsegueix embarcar-se novament, amb els papers de la noia i sense la noia, la qual quedaria abandonada a no ésser per Ernest, que per casualitat va a pescar perles —sí, perles—a la illa deserta. Naturalment, la perla és Olímpia, i Ernest, oblidant la fugitiva, torna a la civilització, on arriba a temps per salvar l'oncle d'Olímpia de les culpes de la infidel Irene que fent-se passar per la neboda estava emmetzinant l'oncle sense cap consideració. Afortunadament, però, els malvats paguen sempre llurs culpes, i els enamorats es casen, perquè sinó, què farien?

ELIMINATORIA

Antoni Moreno, assistint no fa pas molt temps a una boda, parlà una estona amb la núvia i, un senyor que acabava d'arribar se li acostà, preguntant-li:

—Es vostè el nuvi?

—No, senyor—replicà Moreno, amb recança—; vaig ésser eliminat en els partits preliminars.

RASCOLNIKOV AL PRINCIPAL PALACE

Dintre pocs dies s'estrenarà en aquest nou cinema l'adaptació de l'obra del famós Dostoievski «Crim i càstig». Com ja hem dit alguna altra vegada, és interessant aquesta pel·lícula del repertori M. de Miguel, no sols per l'argument, universalment admirat, sinó per la presentació expressionista que tantes discussions provocà quan la presentació del «Doctor Caligari», producció també de la casa Neumann, de Berlín.

EL TESTAMENT DEL CAPITA APPLEJACK

Una pel·lícula d'embulls, podríem dir-ne. Ambròs Applejack s'avorreix al seu antic casal, i no s'adona que la seva cosina Roseta és molt bufona perquè havia tingut un fort desengany a Londres. Ell hauria volgut cercar aventures, però les aventures l'anaren a cercar a ell i als espectadors.

Una nit, pam, pam, pam!, triquen a la porta i, pataplam!, una senyora li cau desmaiada, i ja tenim una ballarina russa que li explica una història de bolxevistes. Pam, pam, pam! El bolxevista perseguidor? No. Un matrimoni que ha tingut pana a l'auto i demana acolliment. Pam, pam, pam! Ara sí que és el bolxevista, però és tirat al carrer.

Tothom dorm. Un soroll: qui serà? Ambròs i Roseta troben al saló el matrimoni que cerca un secret. Ells, aleshores també el cerquen, i el troben. És el testament del capità Applejack, pirata del segle XVII, que revela l'existència del tresor. Però la ballarina també el cercava, i el bolxevista també, i entre tots s'arma un tripijoc, que gràcies que Applejack se'n sap sortir, que si no, no sabem pas com acabaria. Amb tot, no en surt pas gaire ben parat, perquè s'adonà que l'han ferit, ai, sí, en ple cor, els ulls de la seva gentil cosineta, un altre tresor de la casa pairal.

CATALUNYA

SABADELL

CONFERENCIA D'EN ROVIRA I VIRGILI

«Consideracions crítiques sobre els poetes i prosistes catalans contemporanis»

Dimarts, davant un públic nodridíssim, al Teatre Principal de Sabadell En Rovira i Virgili donà la seva anunciada conferència. Digué:

Amics de Sabadell: Invitat pel vostre Centre de Dependents, vinc, avui, a fer-vos unes simples disquisicions sobre un tema literari. Si no us digués la pregona joia amb què vinc a parlar-vos de la nostra poesia i de la nostra prosa no seria sincer. La literatura és una cosa prou alta per servir excel·lentment de tema en un acte públic i davant un auditori nombrós. No espereu, però, de mi un estudi complet, pregon ni definitiu. No espereu, sobretot, cap afirmació dogmàtica ni cap determinació definitiva. En cordial conversa, com davant uns amics que seuen al volt d'una mateixa taula acollidora, sense gest doctoral que us pugui vagament suggerir la idea de professor, faré unes curtes i simples consideracions sobre els nostres poetes i sobre els nostres prosistes. No l'estudi complet i concret, com ja us he dit; més que això, em limitaré a dar-vos algunes notes, algunes dades, una mica incompletes potser, potser una mica personals, útils, si més no, per posar les bases i donar el to a un estudi posterior més segur i més acurat.

ARIBAU

Quan considerem amb una mica d'atenció crítica la nostra renaixença, se'ns presenta immediatament un problema interessantíssim, no resolt encara, o, millor dit, mal resolt encara, que té tot el valor d'un problema inicial, i el qual, malgrat tenir un interès apassionant, ha estat tractat potser una mica a la lleugera. Aquest problema pot formular-se així: On comença, o bé, amb qui comença la nostra renaixença?

No puc jo adherir-me a la resposta que generalment es dóna a aquesta pregunta. Avui, en la crítica catalana ja ha esdevingut tòpica l'afirmació que l'Aribau és el primer poeta del nostre renaixement. Crítics il·lustres ho consignaren i han fet d'aquesta una opinió molt estesa. Hom considera, generalment, l'Oda famosa de l'Aribau com la fita inicial de la nostra renaixença. No negaré que, si mirem el problema baix el punt de vista més material, més superficial i més simplista, aquesta afirmació pot merèxer algun crèdit. Però si mirem el problema sota el punt de vista més críticament exigent, més pregonament penetrador, podrem arribar a una afirmació parella? Es a dir: l'Aribau és ben bé el poeta inicial del nostre renaixement? Surt d'ell, brolla d'ell aquell buf que havia de desencongir la nostra llengua i la nostra poesia d'un son de segles? Jo crec que si considerem una mica detingudament aquest problema haurem de concloure rotundament que l'Aribau no és el creador, o, millor dit, el motor inicial de tot el moviment vivíssim que ha tret la son dels ulls de la nostra literatura.

L'Aribau residia a Madrid, desentenent-se de Catalunya i de la seva llengua, cosa normalíssima aleshores. A Madrid, l'Aribau era dependent d'un banquer poderós, i el dia del seu sant, l'any 1833, va escriure l'Oda famosa. La va escriure, íntimament, sense saber el que feia, sense cap propòsit, diríem amb innocència. L'Aribau mateix era contrari del renaixement del català. No hi creia ni el desitjava. Per ell el català era, simplement, una llengua provinciana, de família, útil a tot estirar per escriure alguns versos humorístics pels amics o per festejar el sant del patró. Amb més sentit de les coses que l'Aribau, altres homes la van prendre i la convertiren en fita, i en van fer tàcitament un programa, heroicament una bandera. Però ell, escèptic davant un fet que tot just s'insinuava, quedà fora, absolutament fora, del nostre renaixement. En Valentí Almirall, el dia que a Barcelona s'inaugurà el monument a l'autor de la famosa Oda, va pronunciar paraules justíssimes sobre la seva significació. L'Almirall va ésser el primer d'afirmar que l'Aribau és un home absolutament extern a la nostra renaixença. Així i tot, per raons de comoditat potser, la seva Oda és considerada avui encara per la majoria com a moment inicial del nostre renaixement.

RUBIO I ORS I ELS PRIMERS HOMES VERITABLES DEL NOSTRE RENAIXEMENT

La primera força motriu del nostre renaixement és, sens dubte, Rubió i Ors. Rubió i Ors és el primer que fa renàixer la nostra llengua amb plena consciència. El Gaiter del Llobregat—poesies publicades primerament en el «Diario de Barcelona»—és el primer esforç fet amb els ulls una mica oberts. Rubió i Ors va tenir immediatament deixebles i imitadors. Aleshores és quan neix aquell grup nodridíssim dels fluviolers, tamboriners i gaiters anomenats humorísticament pel poble poetes de riu. Sense l'Aribau la nostra renaixença era també, fet i fet, segura. Sense Rubió i Ors ja no ho era tant.

Podem parlar, però, d'una poesia catalana d'aleshores? Aquest és el segon aspecte del problema que us he apuntat més amunt. Podem dir, efectivament, que la nostra llengua havia renascut: hi havia, però, una veritable poesia catalana? Crec que s'ha de fer una resposta negativa a aquesta pregunta. Podem establir que abans del 1859—any de la restauració dels Jocs Florals—no tenim veritables poetes. Rubió i Ors mateix no tenia, ni de lluny, el buf espiritual del poeta. S'escrivien aleshores molts versos, moltes poesies, però els autors d'aquests versos i els autors d'aquestes poesies no eren autènticament poetes en un sentit estricte. Víctor Balaguer mateix, furiós de romanticisme; abrivat de llenguatge, deixà escrita una obra molt copiosa. Obra molt copiosa, però que avui és ben bé lletra morta. Víctor Balaguer té, indubtablement, una importància gairebé única, en la nostra renaixença. L'obra perenne de Balaguer és, però, la seva tasca de proselitisme, la seva tasca abrivada d'impulsor, no la seva tasca obaga de poeta. Jo he anat separant de la seva obra la part vulnerable, la part morta, per veure si quedava quelcom d'aquella noblesa interior que tot poeta ha de tenir. Cap de les seves poesies, cap dels seus versos, no ha resistit la prova, baldament lleugera. I això ho podem dir de tots els altres.

I és que en el nostre renaixement apareix un fenomen molt diferent dels de les altres literatures. A Provença, per exemple, un sol home, un poeta altíssim, Mistral, recrea, fa renàixer de sobte una llengua i una literatura. A Catalunya, en canvi, podem dir que vàrem tenir renaixement sense tenir poetes. El nostre renaixement era una força càlida, profunda, poderosa, subterrània, que ho penetrà tot i que furgà molt abans de trobar els llavis d'un veritable poeta.

ELS «JOCS FLORALS». VERDAGUER I GUIMERA. FI DE SEGLE

Amb la restauració dels «Jocs Florals» s'obté una victòria no gaire petita. El poble es dóna compte de l'existència d'homes que escriuen versos en català. De totes maneres, entre les medalles i els diplomes no apareix encara el nostre poeta. La poesia autènticament floralesca catalana és una cosa esquifida i ofegada d'esperit, sense vida, monòtona, sense saba. Les millors poesies d'aleshores són les d'un home il·lustre que avui no compta com a poeta. Parlo de Milà i Fontanals. Entre la buidor i la vulgaritat i la mesquinesa d'aquella poesia, la «Cançó del pros Bernat» resplendeix com una gemma pura.

Es aleshores, però, que apareix Verdaguer, inaugurador de la nostra veritable poesia. Verdaguer s'alça en mig de la nostra literatura com una muntanya terrenya, ufanejada i isolada. Al voltant del seu nom i al voltant del nom de Guimerà gira tot el segon període del nostre renaixement.

Us he de dir que de cap de les maneres no puc compartir ni una engruna del menyspreu que alguns joves escriptors catalans senten per aquests dos grans poetes. Els seus noms quedaran com a fites definitives i per dret propi en la nostra història literària. Verdaguer i Guimerà són dos homes altíssims, encara que no puguin ésser considerats com a productes de cultura. En tota literatura podem establir una diferència entre els seus homes. Hi ha poetes que són forces de natura i poetes que són forces de cultura. Verdaguer i Guimerà són pures forces de natura.

Aquesta pura força de natura arriba amb Verdaguer a una plenitud tota madura en els cants místics, en «L'Atlàntida», i sobretot en «Canigó». Aquesta mateixa força de natura creà amb Guimerà el nostre teatre poètic. Parlar de teatre poètic, a Catalunya, vol dir parlar del teatre de Guimerà, Guimerà és un poeta altíssim que per exterioritzar-se necessita l'escenari, els actors, l'alteració furiosa de les passions, els jocs de personatges, l'abrivada humana. La poesia pura té en l'obra de Guimerà—a pesar de les peces magnífiques que ha deixat—un lloc secundari.

L'obra de Verdaguer indubtablement té avui molta part morta. Verdaguer és com un gran arbre frondós amb alguna branca decrèpita i seca ja, amb algunes fulles marcides. Manuel de Montoliu ha assenyalat encertadament el pecat fenomenal de l'obra de Verdaguer: el retoricisme. En efecte, en molts punts Verdaguer és un retòric artificial i sense emoció. Es molt corrent un concepte fals sobre Verdaguer. Verdaguer no és, com creuen molts, un poeta espontani, infantil, ingenu, que aboca els sentiments en les seves esparces. Essencialment, Verdaguer va ésser sempre un retòric. Retòrica va ésser la seva educació, i aquesta li ofegà moltes voltes l'abrivada. Quan és altíssim, quan és eminent, és quan el foc de la passió li crema els motlles, les normes retòriques. I així veiem, al costat de composicions mortes i secundàries, composicions vives, enceses, bategants i plenes de foc. De totes maneres Verdaguer sempre parlà, però, amb un cert èmfasi. Això era una preocupació seva. «Canigó» és l'obra cim del geni de Verdaguer. En ella hi ha els seus més purs moments, en ella la seva inspiració és airejada, victoriosa. Per aquesta obra hem de considerar-lo. No es pot fer el promedi de les composicions d'un autor i jutjar-lo segons aquest promedi. A Verdaguer, doncs, hem d'amar-lo per les seves obres millors i no abaixar el nivell de la nostra admiració, atents a les obres artificioses—mortes ja avui—que van brollar de la seva ploma.

En l'obra general de Guimerà no trobarem tampoc un nivell uniforme. Des del seu inici s'hi insinua un ascens que culmina a les acaballes del segle passat en «Terra baixa» i «Mar i Cel». Escrites aquestes obres, comença ja la davallada. Salten guspires de tant en tant que ens recorden la seva època gloriosa de creació. Bona part de les obres que Guimerà escriu en el primer quart del nostre segle són un simple i feble reflex del seu geni. No deuen ésser elles les que han de fer decidir el nostre judici.

Tragèdia de la forma podríem anomenar la tragèdia de tots aquests homes. Lluiten ferrenyament amb una llengua sense recursos, impurificada essencialment. Avui tenim aquesta tragèdia resolta, i pura, rica, plena de matisos la nostra llengua. El pes feixuc d'aquella insuficiència de llenguatge lliga més d'una volta les poderoses ales dels nostres dos grans poetes del segle passat. Ells superen el floralisme, inflen de sang les venes de la nostra poesia. Entre Rubió i Balaguer, per exemple, i Verdaguer i Guimerà, hi ha un abisme. Ells dos clouen definitivament una època sencera de la nostra renaixença.

JOAN MARAGALL

Joan Maragall obre un camí nou a la poesia catalana. L'obra de Maragall ha estat objecte de certa desviació per part de la nostra joventut literària. Maragall no ha estat segurament un poeta impecable. No ha estat pas un mestre subtilíssim de la forma ni un poeta extraordinàriament elegant. Maragall és, però, per a mi, l'home més gran i la figura més alta i més perenne de tot el nostre renaixement. Amb ell la nostra poesia renaixentista s'abranda i s'envigoreix d'una nova força poderosa: la humanitat. Les obres de Maragall són càlides, amorosides d'humanitat. Tocades, semblen un cos viu. Millor dit, sembla que palpeu una ànima humana. Eugeni d'Ors—quan encara era Xenius—va dir que dintre Maragall hi havia sempre un grau de febre. Febre del cos i febre de l'esperit.

No era sempre perfecte en la forma, he dit ja. La força d'humanitat dels seus versos, però, és gran. És el poeta humanament més fort, el millor poeta de l'ànima que mai hagi tingut Catalunya.

Gran quan escrivia en vers: gran i meravellosament gran quan escrivia en prosa. Així és Maragall, que donà l'alè gloriós de vida a la nostra poesia. Les seves obres haurien d'estar avui a totes les cases. Els seus versos haurien d'ésser la quotidiana lectura de tots els catalans, com un rosari de poesia.

ELS POETES MALLORQUINS ELS NOUCENTISTES

I entrem en la poesia catalana d'ara. Avui dia a Catalunya tenim tres grans poetes essencialment distints: Josep Carner, Josep Maria López-Picó, Josep Maria de Sagarra. Aquests poetes, amb els mallorquins i amb el rossellonès Josep S. Pons, constitueixen la nostra autèntica gran poesia del noucents.

Quin és el millor poeta català d'avui? Darrerament un diari de Barcelona féu una enquesta per contestar aquesta pregunta. Josep Carner, per unanimitat gairebé, va sortir vencedor. Jo no em rebel·lo pas contra aquest triomf. Si m'exigissin un vot obligatori, per Josep Carner votaria. Ara, però, prefereixo no votar en aquest sentit exclusiu.

Hi ha poetes la sola lectura dels quals ens eleva, ens deslliga de la matèria, ens purifica. Poetes hi ha també que ens mostren nua la bellesa, que ens encisen amb la bella dicció. Altres, finalment, que ens lliguen estretament a les coses de la terra. D'aquestes tres menes de poetes tenim avui a Catalunya.

De la primera mena era Maragall. Costa i Llobera, Alcover, Alomar, Riber, Salvà, ajunten a una vàlua moral profundíssima un equilibri artístic meravellós. Hereus del geni grec, que els ha dit algú, són poetes sumptuosos de forma. A voltes aquesta mateixa sumptuositat els ofega. Les seves obres són sempre, però, models d'elevació moral i de bellesa de forma.

Josep Carner té el sentit de la gràcia, el sentit de la forma i de l'idioma. És el nostre suprem poeta elegant. Ell i Sagarra treballen habitualment, però, en les capes poc profundes. López-Picó és el més pregon de tots els nostres poetes. Jo crec que el seu defecte essencial és l'obscuritat. Molt s'ha discutit aquest punt. Darrerament Farran i Mayoral i Manuel de Montoliu han dit belles coses sobre l'obscuritat del nostre poeta. López-Picó, en escriure, té sempre present una emoció viscuda. Viu els seus versos, no els inventa. D'aquests versos uns són clars i transparents; per comprendre els altres, però, cal conèixer la seva vida anímicament treballada.

Tots aquests poetes catalans d'ara —López-Picó i Sagarra, sobretot— tenen un defecte: manca del sentit de valoració. López-Picó principalment, al costat d'una minoria de poesies meravelloses té, en un mateix llibre, una gran quantitat de poesies de molta menys vàlua. Ja he dit que aquest era un defecte de tots. Sempre ens causarà una impressió més profunda la lectura d'una tria d'aquests poetes que no la lectura de les seves obres completes. Tots els que han llegit la magnífica Antologia de l'Alexandre Plana, que presenta un bloc magnífic de la nostra poesia, ho comprendran fàcilment.

La poesia catalana és digna, avui, de seure al costat de la poesia de qualsevol nació. Jo demanaria, però, que sempre que els nostres poetes siguin presentats al món ho siguin en reculls antològics. Crec que és una equivocació, en aquests casos, la publicació d'obres completes. Per la manca d'auto-crítica, ja ho he dit. Verdaguer no estava del tot mancat del sentit de la distinció. Poesies que s'han publicat després de la seva mort havien estat rebutjades per ell en vida. Els poetes no han de publicar tot el que escriuen. Cal que es mirin la seva obra d'una manera objectiva, únic camí per a l'auto-crítica.

POETES DEL POBLE

Hi ha poetes que mai no seran compresos pel poble, i això no els treu grandesa. Calen també poetes populars. Popularitat i altitud no són pas dues coses contràries. Cal que no deixem el poble en mans dels versaires que li corrompen el gust. Hi ha poetes que tenen essencialment el do de la popularitat. Molts dels nostres poetes d'ara poden ésser compresos pel poble.

LA NOSTRA PROSA

A Catalunya, al costat d'una gran poesia, hem tingut en el renaixement una prosa esquifida. Els temps de plenitud de la nostra prosa, però, s'apropen. La prosa segueix, més que la nostra poesia, el procés dels renaixements. La prosa vol sempre un ambient. La nostra, avui dia, està encara en període de transició. Hem tingut una llengua malmesa tres segles, però no apagada totalment. Cada dia descobrim més fites d'un període o altre. Però la nostra llengua va viure emmalaltida. Vivia dels empelts. Ens quedà a l'últim una llengua mixta, que no era ni la catalana ni l'espanyola. La llengua espanyola deformà el lèxic i la sintaxi. En literatura ens hem trobat amb un dilema: no ésser res en espanyol, o ésser alguna cosa en català. Què era millor? Poques pàgines hem donat els catalans a la literatura espanyola. En el segle XIX Piferrer, Cabanyes, Milà, Cortada, etcètera, tenen defectes condemnats pels crítics castellans. La cultura universal—suma de la glòria de totes les llengües—ens exigia la determinació de ressuscitar literàriament el nostre llenguatge. I la més pura victòria del nostre renaixement ha estat la de re-crear la llengua catalana, fent-ne un instrument precís, vigorós, complet i perfecte, de cultura.

S'excusà de tractar amb més detenció el tema de la prosa catalana per la limitació de temps que una conferència suposa, i acabà amb un amical «a reveure!» als sabadellencs.

El públic ovacionà durant llarga estona el conferenciant. El seu discurs havia durat una hora.

SANT QUIRZE DE BESORA

Futbol :-: Cultura :-: La fira
Altres noves

Sembla que definitivament la societat Joventut Catòlica s'ha incorporat al futbol, segons reunió que celebraren diumenge passat molts dels socis del Club: en la votació resultaren elegits per a la Directiva els senyors R. Espadaler, Ramon Quer, Josep Salabert i Pere Vinyoles, pertanyents a la Comissió organitzadora, i el senyor Miquel Vila i Jaume Bosch.

Celebrarem que duri i prosperi.

— En una recent reunió a la Casa Gran dels pares de família, semblà que predominà la idea d'edificar un col·legi popular muntat amb tots els ets i uts, a fi que de Sant Quirze en surtin algunes llumaneres com alguna que ara n'hi ha. No els ha de mancar el nostre modest esforç per portar a cap tan loable iniciativa.

— El dia 17 se celebrà la tradicional fira de Sant Antoni, però malgrat fer un temps excel·lent per tots conceptes, no hi havia la gent

— El nostre jovent, en lloc d'anar organitzant balls amb quintets i manubris. No seria millor que hi intercalés qualque audició de sardanes?

— Amb ocasió d'haver aparegut una crònica en un periòdic vigatà que al·ludia a una societat local, hem tingut ocasió de veure una ridícula (tal com sona) activitat periodística (?), com també conèixer i veure moltes coses que encara no sabíem.

— Se'ns diu que el nostre alcalde, senyor Josep Espadaler, anirà a Madrid per assistir a l'homenatge al Rei. Ens alegrarem que estiguem representats en un acte de la importància d'aquest.

— Al cinema Esports es projecta la cinta quilomètrica «Barrabàs» i al Pirenenc, «La casa del misteri», també de la categoria de l'altra.

— El fred sembla que ha minvat una mica, i fa uns dies esplèndids.

RIPOLL

Destitució :-: Naixement :-: Estrena d'una obra teatral :-: Combat de boxa

Obeint una denúncia feta contra la persona del senyor Joaquim Prat i Obradors, aquest ha estat destituït del seu càrrec de jutge municipal.

— La llar del nostre predilecte amic En Ramon Casana i Danés s'ha vist alegrada amb el naixement d'una xamosa nena.

— A la Casa de la Vila i al passeig Ragull s'estan fent grans reformes.

Sembla que en la darrera sessió, entre altres afers, es va tractar de tornar a treure el mercat del corral. Veurem què passa.

— Regna gran espectació per veure la peça lírica en dos actes d'En Basili Giró Aguilar i amb música del mestre Ramon Serrat, la qual es representarà, per primera vegada, el dia 25 del corrent, titulada «La Roser de Vallfogona».

— Segons referències, el dia 1 de febrer el nostre convilatà Joaquim Valls celebrarà un combat de boxa al teatre Comtal. No sabem qui serà el seu contrincant.

TERRASSA

Obituari :-: Noces :-: Filologia Homenatge :-: L'aigua :-: La prova de regularitat :-: El cor «La Llanterna» :-: Altres noves

A l'estació dels Ferrocarrils de Catalunya, de la nostra ciutat, han començat les obres d'eixampiament del moll de l'esquerra, per tal que els viatgers puguin baixar del tren per un costat i pujar per l'altre.

— Es troba greument malalt, havent estat viaticat, En Josep Maria Subirachs.

— Ha mort, després de curta malaltia, el conegut industrial En Josep Aymerich, soci de la important raó social Aymerich i Amat.

— A la Basílica de Montserrat han contret matrimoni els joves Jaume Lluch i Lluís Roig, amb les gentils senyoretes Na Rosa Serra i Na Maria Fuster.

Els convidats a aquests actes solemnes foren obsequiats amb un esplèndid dinar al restaurant dels senyors Perelló i Busquets.

— Amb el pseudònim de «Clarí», un intel·ligent filòleg publica a «El Dia» unes interessants cròniques, encaminades a la purificació parlada i escrita del nostre idioma.

— La redacció del mateix diari ha publicat, suara, una sentida pàgina en honor del terrassenc En Josep Arch i Figueres.

— El dia 17 es començaren els treballs per a l'explotació d'un caudal d'aigües que posseeix N'Antoni Calsina Alagorda, sota documents que varen ésser signats el dia 1 d'agost a la propietat d'Antoni Barata, anomenada Can Ferrés, del terme de Matadepera.

— Diumenge passat, al matí, la cobla «La Principal» interpretà al Casino del Comerç, un escollit programa de sardanes, que foren puntejades per innombrables rodones.

— Han estat oferts gratuïtament al rector de la parròquia de Sant Pere uns terrenys, als voltants de la barriada del Pla de l'Ametllera, perquè s'hi edifiquin unes escoles amb la seva església corresponent.

— Amb un seguit de festes religioses i profanes celebraren dissabte passat la diada de Sant Antoni Abat, els carreters d'aquesta ciutat.

— La Delegació a Terrassa del Reial Moto Club de Catalunya organitza per al dia 25 del que som, una prova de regularitat i turisme per a velomotors i motos, segons el següent recorregut: Terrassa, Rellinàs, Castellvell, La Bauma, Vacarisses, Viladecavalls, Terrassa.

Els premis són dues copes d'argent, quatre medaes d'or i vint medalles d'argent.

Han estat nomenats comissaris d'aquesta cursa els senyors Francesc Coma, Narcís Freixa, Miquel Duran i Joaquim Dalfau.

— Amb la cooperació de la cobla Barcelona, donà el dia 18 l'Orfeó «La Llanterna» el seu anunciat concert al teatre Principal, el qual es veié completament ple d'una molt distingida concurrència.

El programa, variat i suggestiu, estava integrat per obres de Millet, Pérez Moya, Rumeu, Cumellas Ribó, Nicolau, Lamote, Morera, Manent, Garreta, Toldrà, Bach, Armengol, Beethoven i Haendel.

La segona part fou encomanada totalment a la cobla Barcelona, mereixent per la seva prestesa en la interpretació que el públic els obligués a bisar bona part de les composicions interpretades.

La massa coral, sota la direcció del mestre Armengol, palesà una vegada més els seus avenços en el difícil art que conrea amb tanta abnegació i encert. A tots la nostra felicitació.

ELS ESPECTACLES

:-: TEATRES :-:

Gran Teatre del Liceu

Demà, 34 de propietat i abonament. A dos quarts de deu, última representació de l'òpera en tres actes, dividits en deu quadros, de l'immortal Mozart,

LA FLAUTA MAGICA

Diumenge, tarda, última de

MEFISTOFELE

Dimarts, debut dels cèlebres artistes Haffgren i Kirchoff:

L'OR DEL RIN

decorat nou de M. Vilumara.

Dimecres, primera del divo

HIPOLIT LAZARO

amb l'òpera

LA FAVORITA

debut de l'aplaudida contralt Lluïsa Silva i prenent-hi part el notable barítón senyor Damiani i el cèlebre baix Masini Pieralli. Mtre. Bellezza.

Dijous, debut del notabilíssim tenor Lluís Canalda amb l'òpera

LA WALKYRIA

Dissable, 31:

SIGFRID

Setmana pròxima, la diva Graziella Pareto i el divo barítón Carlo Galeffi. Es despatxa a Comptaduria per a totes les funcions, i per a la tercera i quarta d'**Hipòlit Làzaro**.

Dijous, 29 **Dijous, 29**

ELDORADO

Emili Sagi-Barba

Teatre Català Romea

Telèfon, 3500 A

Avui, divendres, nit, el grandiós èxit

MIQUEL AUCLAIR

i

A L'AIGUA

Demà, tarda, programa de gran broma:

LA PENYA ROCA

o

LA COLONIA DE L'AMPOLLA

Nit: Associació Mercers:

MIQUEL AUCLAIR

i

EL PELEGRI

Diumenge, a dos quarts de quatre,

ELS PASTORETS

amb el Reis i obsequis a la gent menuda. A dos quarts de sis:

MIQUEL AUCLAIR

i

LA CASAMENTERA

Nit, homenatge a Roser Pino. Es despatxa a Comptaduria. Vegi's l'anunci especial.

TEATRE TIVOLI

Companyia de sarsuela i opereta

LA MES GRAN D'ESPANYA

Director artístic:

EL MESTRE PAU LUNA

Avui, divendres, tarda: Butaques, a dues pessetes. **La tempestad**, per Panadés, Jaureguizar, García Romero, Ordóñez i Llimona.

Nit, funció de gala en honor de S. M. el Rei, amb motiu de la seva festa onomàstica: *Acte primer de* **La gaviota**, per F. Godayol.

Actes primer i segon de **Doña Francisquita**, per Herrero, Raga i Vendrell.

Dissable, tarda, **Una intriga de amor** i **La gaviota**, per Godayol.—Nit: **Molinos de viento** i **La joven Turquia**, per Leonís, Raga i Vendrell. Diumenge, tarda: **La gaviota**, per Godayol, i **Marina**, per Antoni Marquès. Nit: **Doña Francisquita**, per Herrero, Raga i Vendrell. Dimecres, 28: Estrena a Espanya de l'obra d'Emili G. del Castillo, Jaume Firmat i A. Mandel, música de l'insigne mestre **Pau Luna**,

DIOS SALVE AL REY

Es despatxa a Comptaduria i a la revenda de localitats, Plaça de Catalunya, 9.

Dijous, 29 **Dijous, 29**

ELDORADO

Emili Sagi-Barba

TEATRE NOVETATS

Companyia del teatre **La Cigale**, de París, dirigida per **Max Viterbo**. Aquesta nit, **Segona representació** de la colossal Revue de Max Viterbo i Max Rady. "Mise en scene" d'Alfred Gragnon. Coreografia de Stilsen. Vestits de Pascaud. Música original i arranjada de Morison. Trucs i accessoris, de Toche. Regisseur, Lille:

Tu perds la boule

Superb espectacle. El més variat, el més interessant i el més divertit. Fastuosa presentació. **Grandiós èxit.** La millor revista presentada a Barcelona. **Principals artistes:** Camille Bos Ricaux, Suzy Bremeuse, Resolate Sisters, Rydder, Lita Duc, Marcelle Maury, Haineaux et Leonidoff, Moriss J. Vaida, Guit Aryer, Jay, Sola, Paulette Amy, Florence

16 Cigale Girls.—12 premis de bellesa.—100 artistes.—600 vestits

ART, LUXE, BELLESA, ELEGANCIA

Dissable, primera matinée de la temporada. Totes les nits, l'espectacle més sensacional de l'any:

TU PERDS LA BOULE

Es despatxa a Comptaduria i al despatx de localitats de la Plaça de Catalunya, 9.

TEATRE NOU

GRAN COMPANYIA DE SARSUELA

Director artístic: el mestre

PAU LUNA

Director d'escena: el celebrat i popularíssim primer actor

FERRAN VALLEJO

Mestres directors i concertadors: **Acevedo, Blay, R. Gorgé**

Avui, divendres, tarda:

NO HI HA FUNCIO

per tal de poder assajar l'obra

POR UNA MUJER

Nit, a les deu: ESTRENA de la formosa obra lletra de Paso i G. del Toro, música del mestre Joan B. LAMBERT

POR UNA MUJER

prenent-hi part: Victòria Racionero, María Téllez, María Hernández, Pau Gorgé, Mateu Guitart i Ferran Vallejo

Dissable i diumenge, grans programes, representant-se els dos grans èxits

LA GAVIOTA i POR UNA MUJER

Es despatxa a Comptaduria i al Centre de Localitats de la plaça de Catalunya, 9. Telèfon 4017 A

Teatre Barcelona

GRAN COMPANYIA DE COMEDIES SELECTES

CARME COBEÑA

CARMETA OLIVER COBEÑA

ALEXANDRE MAXIMINO

Director artístic: **Frederic Oliver**

Avui, divendres, tarda a un quart de sis.

La *formosíssima* comèdia en tres actes, de Joan Ignasi Luca de Tena,

EL DINERO DEL DUQUE

Nit, a un quart d'onze, el joc de comèdia en quatre actes i en vers, dels il·lustres poetes Eduard Marquina i Lluís F. Ardavín,

ROSA DE FRANCIA

Demà, dissabte, tarda,

EL VUELO

Nit,

ROSA DE FRANCIA

ROSER PINO

l'excelsa i inimitable actriu, s'acomiadarà del públic de Barcelona donant dues úniques representacions al

TEATRE CATALA ROMEA

organitzades en homenatge a aquesta artista, per l'Empresa del teatre. **Roser Pino**, amb el concurs de la companyia del **TEATRE CATALA ROMEA** interpretarà en aquestes funcions, que tindran lloc les nits del diumenge i dilluns, les seves dues grans creacions:

LA JAULA DE LA LEONA

i

MALVALOCA

Es despatxa a Comptaduria.

OLYMPIA

Setè dia dels vint que actuarà la famosa companyia d'opereta italiana

LOMBARDO-CARAMBA

(Tournée AGNES LIDELBA)

AVUI, DIVENDRES

A LES DEU DE LA NIT

tercera representació de la magnífica opereta d'èxit enorme,

MADAME POMPADOUR

triomf indiscutible de la protagonista

AGNES LIDELBA

i de la notabilíssima companyia **Lombardo-Caramba.** Fastuosa presentació.

Demà, dissabte, nit, per donar lloc a totes les estrenes de la companyia **Lombardo-Caramba.** Primera representació de l'opereta en tres actes, del cèlebre autor napolità Marius Costa,

SCUGNIZZA (Pillets)

Diumenge, tarda, a les quatre, única representació en funció de tarda, de l'opereta d'èxit gran

MADAME POMPADOUR

Diumenge, nit, segona representació de l'opereta

SCUGNIZZA (Pillets)

Butaques a ptes. 5 i 3. Seients fixos, a ptes. 2. Entrada general, 0'60. (Timbres inclosos.) Es despatxa a comptaduria per a totes les funcions anunciades.

Línies de tramvies que porten a l'OLYMPIA: Números 29, 31, 32, 57. Autòmnibus: Sant Andreu-Drassanes. **(Línia C.)**

ELDORADO

COLISEU DE VARIETATS

Avui, divendres, **Serata d'onore a**

CUSTODIA ROMERO

Tarda, a dos quarts de cinc. Nit, a tres quarts de deu. Grans i artístics programes. Últimes projeccions de la formosa pel·lícula de gran luxe

LA LLAR DE MADAME

per l'elegant estrella americana Clara Kimball Young.

Succés dels famosos equilibristes còmics

TROUPE ZACCHINI

Exit de les notables artistes.

LES 3 FAVORITES

La cèlebre ballarina espanyola

CUSTODIA ROMERO

Comiat de l'original artista, humorista del piano,

DELFY

Exitàs enorme de la notabilíssima artista

ANGELINA D'ARTÉS

Repertori variadíssim i exclusiu

Demà, dissabte, **estrena** de l'última producció del colós de la pantalla Ricardet Talmadge

EL REI DE LA VELOCITAT

Diumenge, tres sessions extraordinàries. Tarda, a dos quarts de quatre i a les sis. Nit, a les deu: Colossals programes. Tot el notable quadro d'atraccions i la pintoresca pel·lícula

EL REI DE LA VELOCITAT

Dimarts, **reaparició** de la popularíssima artista

GOYITA

Atraccions KURSAAL I SALO CATALUNYA

Els predilectes de les famílies distingides

Orquestrina Surià i Sextet Torrents

Avui, divendres, **Moda Selecta.** El més sorollós èxit de la temporada. Primera jornada de la sobèrbia adaptació de la famosa obra de Víctor Hugo, **El geperut de Nostra Dona de París**, superjoia Universal. El formidable actor tràgic Lon Chaney, expressiu, vigorós i realista, en el seu paper de "Quasimodo" el seu aspecte causa una impressió que no és per dita. La bellíssima artista Patsy Ruth Miller, en el seu difícil paper d'Esmaragda, encaixa meravellosament, irradiant una gran simpatia. En aquest film es destaquen elements importantíssims que han dut llur comès amb una brillantor insuperable. Completen el programa **Lluitar i vèncer**, pel campió del món **Jack Dempsey**, el títol de la qual és **Obrint-se camí**; èxit de la comèdia dramàtica **Venjança acomplerta**, per Herbert Rawlinson; **Ella és ell**, de gran broma.—**Avís:** Avui, divendres, de sis a vuit, es despatxaran butaques numerades per a la sessió especial de diumenge.

Teatre Català Romea

Demà, nit, vetllades organitzades per **l'Associació de Mercers:**

MIQUEL AUCLAIR

i

EL PELEGRI

Es despatxen vals: Cooperativa de l'Associació, Giriti, 5, principal. Telèfon, 2102 A.

:-: CINEMES :-:

Gran Teatre Comtal i Gran Cinema Bohèmia

Avui, divendres, tarda i nit, colossals programes. Cinc estrenes. La divertida pel·lícula **La promesa o la vida;** la formosa comèdia de la marca Universal **El vencedor;** la pel·lícula d'actualitat **Per què va perdre el Barcelona**, gran partit de futbol entre el Barcelona i l'Espanyol; **Contraban i gasolina**, per Charles Ray, i la gran sèrie, dividida en sis jornades, **El botí dels pirates**, per la cèlebre artista Perla Blanca, projectant-se la primera

Aviat, la grandiosa pel·lícula de l'acreditada marca Capitolio, **Les cataractes del Diable**

No deixeu de veure

LA ILÍADA D'HOMER

"El rapte d'Elena"

Monumental - Pedró Walkyria

Avui, divendres, exitàs: **Medicina legal**, per Wallace Raid; **Mister Radio**, per L. Albertini; **Diable de tafaneries; No era un covard**, per Eddie Polo; **Una gorra de quadros; Actualitats Universal**

Diumenge, nit: **El fill de la princesa.**—Dilluns, gran esdeveniment! **Els deu manaments**, la demostració artística més sorprenent que s'ha vist

No deixeu de veure

LA ILÍADA D'HOMER

"El rapte d'Elena"

Diana - Argentina Excelsior

Avui, divendres, primera d'**El botí dels pirates, per què va perdre el Barcelona? El vencedor, Contraban i gasolina, La núvia o la vida.**

Teatres Triomf i Marina i Cinema Nou

Avui, divendres, **L'herència de l'oncle, Sentinelles condemnats, La fogosa joventut, Neró.**

Cinema Princesa

Via Layetana, número 14

Telèfon 1374 A

Avui, divendres, colossal i extraordinari programa: **Curro Vargas**, dividida en dues jornades, projectant-se la primera. Adaptació de la famosa sarsuela dramàtica de Paso, Dicenta i mestre Chapí. **Neró**, espectacle grandiós de l'antiga Roma i el colossal incendi de la Ciutat Eterna; **La petita ballarina**, per Mary Miles Minter; **Entre dues turques**, grans rialles, i una interessant revista. Diumenge, nit, estrena de la segona i última jornada **Curro Vargas.**

No deixeu de veure

LA ILÍADA D'HOMER

"El rapte d'Elena"

ELDORADO

Demà, dissabte, un altre esdeveniment cinematogràfic. Estrena de la comèdia

El rei de la velocitat

interpretació magistral del més àgil saltador del món, el simpàtic **Richard Talmadge.** Primera pel·lícula extraordinària d'espectacle d'aquest genial artista.

Exclusives Gaumont

No deixeu de veure

LA ILÍADA D'HOMER

"El rapte d'Elena"

COLISEUM

Avui, divendres, tarda, **L'egoisme dels homes**, drama, per Dorothy Dalton, i la grandiosa pel·lícula **LA CARAVANA DE L'OREGON** (The Covered Wagon), direcció de James Cruze; estrelles, J. Warren Kerrigan, Lois Wilson, Tully Marshall i Ernest Torrence. Nit: **NOVETATS UNIVERSAL NUMERO 64** i **LA CARAVANA DE L'OREGON.** Avui, divendres, penúltima projecció de la gran pel·lícula **LA CARAVANA DE L'OREGON.** Diumenge, **EL PERFECTE CAVALLER**, per Glòria Swanson i Milton Sills. Programa Ajúria Especial. Llibre de la famosa escriptora anglesa Elinor Glyn. Direcció de Sam Wood. Assumpte modernissim. Glòria Swanson en les més atrevides toilettes. Producció de luxe. Música sincronitzada per A. Torrens Maymir.

AVIS: Es despatxen butaques numerades per la sessió especial del diumenge tarda. Estrena de **EL PERFECTE CAVALLER**

No deixeu de veure

LA ILÍADA D'HOMER

"El rapte d'Elena"

Galeries Layetanes

CORTS CATALANES, 613

MOBLES, JOIES, TAPISSOS

LAMPARES decoració, projectes per eminents artistes

PATHÉ CINEMA SALÓ REINA VICTORIA

Orquestrines LIZCANO i MOLTO

Avui, divendres, **Succés: RICARD, COR DE LLEÓ**

Extraordinària producció complementària de l'episodi històric **Robí dels boscos**, genial interpretació del gran actor **Wallace Berry, Margarida de Lamotte** i **John Bowers.**

Completen el programa: **La flamarada del geni**, per la gentil Hope Hapton; **Simplici, mosso de granja**, còmica, de grans rialles.

Diumenge, esdeveniment artístic. Estrena de l'obra cim de la cinematografia:

LA ILIADA, D'HOMER

(El rapte d'Elena)

CAPSES DE LUXE

per a casaments i bateigs

Antiga Casa BARGUES

33 - Sant Pau - 33

:-: CONCERT

Cafè d'Orient

Cada vespre, de deu a ... i tardes dels dies de ... grans concerts per un ... tinit de notables Professors. Violí solista: ...

AVUI, DIVENDRES,

PROGRAMA SELECTE

COMPOST

D'OBRES DE DIFERENTS

AUTORS CLASSICS

i

MODERNS

Acurat servei. — Pastisseria exquisida. — Riquíssim **Cafè exprés**

RESTAURANT

SALÓ CAFÈ DE LA GRANJA ...

Cada nit, de 10 a 13, grans concerts pel quintet TOLDRA. De 12 1/2 a 3, sortida de teatres per l'Orquestrina ROYAL

Dies de moda: DIMARTS, DIJOUS I DISSABTES, ball a la sortida dels teatres.

CABELLS BLANCS

Els cabells blancs, generalment, no predisposen favorablement. Devegades, el tenir cabells blancs impossibilita de trobar una col·locació. Encara és pitjor la situació que aquest mal crea a la dona, que la fa aparèixer com a vella i que pot dependre la seva felicitat conjugal de l'aparició precoç de cabells blancs.

No hi ha més remei que tenyir-se, i si 's tenyeix amb **Aigua d'Horline** ningú ho coneixerà, ni 'ls de la seva família.

L'Aigua d'Horline és una tintura científica i progressiva que li donarà el seu antic matiç de cabells. Vostè mateix podrà aplicàr-se-la, en alguns minuts. Es absolutament inofensiva i no s'exposa al perill d'altres tintures. No li tacarà la roba ni 'l cutis, ni fa cap mala olor. Li farà desaparèixer la caspa, asseptitzarà 'l seu cabell, el fortificarà, evitarà llur caiguda, estimularà llur creixença i 'l suavitzarà i riçarà.

De venda a tot arreu, a 6 ptas. la caixa

d'AIGUA d'HORLINE

Dipòsit general:

Establiments DALMAU OLIVERES, S. A.

Passeig de la Indústria, 14.- BARCELONA

PRODUCTES HORLINE:

AIGUA d'HORLINE (tintura progressiva per als cabells blancs): 6. - DEPILATORI (actiu i inofensiu): 6. - POLVOS molt adherents: 2'50. - CREMA (evita les arrugues): 2'50. - AIGUA DENTÍFRICA (en comprimits efervescents): 5. - BATHOL MONTRY (sals minerals per als banys de peus): 3'50. - SANIBEL (comprimits al bay-rhum per a regenerar el cabell): 3'50.

MENSTRUOL

Arregla menstruacions difícils

Flascó 5 ptes.- Farmàcia PARADELL - Comte Asalto, 28

DEBILITAT SEXUAL

Curació ràpida de la impotència, esterilitat i vellesa prematura amb l'antiga i renomenada POMADA FORTIFICANT, de Rodríguez de los Ríos. Es inofensiva i produeix un efecte meravellós a la primera frega. Emprant-lo anticipadament evita el contagi de tota mena de malalties perilloses, essent infal·lible per als matrimonis que no tenen fills. Deu pessetes pot a totes les principals farmàcies i drogueries d'Espanya i Amèrica. A Barcelona: Vda. de Salvador Alsina, passatge del Crèdit, 4; Vidal i Ribas, Montcada, 21, i Segalà, Rambla de les Flors, 14.—A l'engròs: Sra. E. Durán, S. en C. Tetuan, 9 i 11. Madrid

PETITS ANUNCIS CLASSIFICATS

a 0'50 pessetes les deu primeres paraules i a :: :: :: 0'10 per cada una d'excés :: :: ::

COMPRES

PAPERETES "Montepio". Joies, gèneres. Es compren. Rambla del Centre, 36, entresol.

VENDES

CAIXES cabdals, gran seguretat, des de 710 pessetes. Mallorca, número 195, interior.

TAPISSOS pintats. La casa més important d'Espanya. Especialitat en tapissos religiosos. Exposició permanent de quadros a l'oli, gravats, oleografies, etc. Fabricació de marcs i motllures.—No compreu sense visitar aquesta casa. F. Montfalcon. Boters, i Canal Portaferrissa.

PIANOLA Gors i Kallmann de Berlín, 88 i 65 notes, per vendre. Enric Granados, 96, entresol.

CAIXA cabdals, gran, tota d'acer, baratíssima. Mallorca, número 125, interior.

AUTOMOBIL Chevrolet, a tota prova, es ven barat. Enric Granados, 49.

PERDUES

BRILLANT amb muntura de platí després d'una anyada, es va perdre dilluns en el trajecte comprès des de la plaça de Catalunya cantonada al Portal de l'Àngel, Fontanella, plaça Urquinaona, autòmnibus baixant a Provença i seguint a peu fins a Rosselló, 168, tercer, primera, on es gratificarà esplèndidament la devolució.

DIVERSOS

TORRENT, DENTISTA. ... Pissa, 14. De 10 a 1 i de 3 a 7.

VICHY CATALA

Aigua mineral natural -- Digestiva -- Excel·lent per a taula -- De venda a tot arreu